

UNIVERSITY OF MADRAS
Department of Indian History
Dr. K.A. Neelakanta Sastri Endowment Lecture
25.1.2005

இருபத்தோராம் நூற்றாண்டுத் தமிழ்
Tamil for the Twenty First Century

1. இன்றைய தமிழ்: இரு பரிமாணங்கள்
2. தமிழகத்தின் ஆட்சி மொழி
3. தமிழகத்திற்கு ஒரு மொழிக் கொள்கை
4. மைய அரசின் மொழிக் கொள்கை
5. தமிழ்க் கல்வி: சில சிந்தனைகள்
 - 5.1. பள்ளியில் தமிழிசை
 - 5.2. பட்டப்படிப்பில் முத்தமிழ்
 - 5.3. தமிழ்ப் பட்டப் படிப்பில் பிறதுறைகள்
6. தமிழ்ப் பேராசிரியர்கட்குப் பன்மொழிப் புலமை
7. இன்றைய தமிழுக்கு இலக்கணம்
8. அறிவியல் தமிழ்
9. தமிழ் வழிக் கல்வி
 - 9.1. தயக்கங்கள்: தடைகள்
 - 9.2. வறுமை ஒழிப்பு
10. ஒலிபெயர்ப்பு
 - 10.1. கிரந்த எழுத்துகள்: ஒரு சிந்தனை
 - 10.2. ரோமன் வரிவடிவம்
11. தமிழர்கள்: ஒரு குவலயக் குடும்பம்
 - 11.1. குவலயத் தமிழ்ச் சங்கம்
 - 11.2. தமிழ் இணையப் பல்கலைக் கழகம்
12. தமிழ் எழுத்துச் சீரமைப்பு

1. இன்றைய தமிழ்: இரு பரிமாணங்கள்

முதல் சொற்பொழிவில் தமிழின் மூன்று பரிமாணங்கள் பற்றிக் குறிப்பிட்டேன். அதில் முதல் பரிமாணம் பண்டைத் தமிழ்: செவ்வியல் மொழி. மீதமுள்ள இருபரிமாணங்கள் பின்வருமாறு:

1. ஒரு மொழிக்குடும்பத்தில் இன்றைய தேவைகள் அனைத்தையும் நிறைவேற்றும், நிறைவேற்ற வேண்டிய தாய் மொழி; நவீன மொழி
2. உலகு தழுவி வாழும் தமிழ்க்குடும்பத்தின் தாய் மொழி. ஒரு மொழி அதைத் தாய் மொழியாகக் கொண்டவர்களின்:

- சமுதாய
- அரசியல்
- பொருளாதார
- ஆன்மிக

தேவைகளை நிறைவேற்ற வேண்டும். சமுதாயத் தேவையில், கல்வியும் அடங்கும். தமிழ் ஆட்சிமொழியாக இருக்கும் நாடுகளில் மட்டும் தான் தமிழ் மேற்கூறிய தேவைகள் அனைத்தையும் நிறைவேற்ற வேண்டும். இது முழுமையாகத் தமிழகத்திற்கும். இலங்கைக்கும் பொருந்தும். ஓரளவு சிங்கப்பூருக்கும் பொருந்தும். மற்ற நாடுகளில் சமுதாய, ஆன்மிகத் தேவைகள் மட்டுமே முன் நிற்கும்.

இரண்டாவதாகத் தமிழ் உலகு தழுவிவாழும் தமிழ்க் குடும்பங்களின் தாய் மொழி. நான் இந்த அம்சத்தைக் குவலயத் தமிழ்க் குடும்பம் என்று குறிப்பிடுகிறேன்.

இந்தியத் துணைக் கண்டத்தின்

எல்லைகள் கடந்து பூயிப்

பந்திடை அமைந்த நாடு

பலவினும் பரவி வாழும்

செந்தமிழ் மக்கள்: சர்வ

தேசியத் தத்துவத்தின்

தந்தையர் உலகனைத்தும்

தமர் எனப் பறையறைந்தோர்

புவனமும் மானுடர்க்குப்

பொதுவெனும் தமிழ்ச் சாதி

குவலயக்குடும்பம்: எங்கும்

குறுக்கிடும் சுவர்கள் இல்லார்.

என்பது என் கவிதைப் பிரகடனம், 'யாதும் ஊரே யாவரும் கேளீர்' என்று இரண்டாயிரம் ஆண்டுகட்கு. முன்பே பாடிய தமிழ்க் கவிஞனின் வழிவந்த தமிழ் இனத்தவர் அந்தப்

பிரகடனத்தைச் செயல்படுத்தும் விதத்தில் இன்று ஐம்பதுக்கும் மேற்பட்ட நாடுகளில் பரவி வாழ்கிறார்கள். தமிழ் இன்று:

1. இலங்கை, சிங்கப்பூர் ஆகிய நாடுகளில் தேசிய ஆட்சி மொழி
2. இந்தியாவில், தமிழகத்தின் ஆட்சிமொழி
3. மலேசியா, மாரிஷஸ், தென் ஆப்ரிக்கா, ஃபிஜி, பிரிட்டன் போன்று பல நாடுகளில் அங்கீகரிக்கப்பட்ட மொழி
4. ஐம்பதுக்கும் அதிகமான நாடுகளில் வாழும் தமிழர்களின் தாய்மொழி.

தமிழ் உலகுதழுவி வாழும் தமிழ் மக்களில் தாய்மொழி என்பதையும், அதன் பரவலான தன்மையையும் உலகு ஒப்பியிருக்கிறது. சான்றுகள் வருமாறு:

1. அண்மைக் காலம் வரை UNESCO நிறுவனம் Courier என்ற ஒரு மாத இதழை 30-க் கு மேற்பட்ட மொழிகளில் நடத்தி வந்தது. இந்திய மொழிகளில் இந்தியும், தமிழும் மட்டும் இடம் பெற்றிருந்தன.
2. 43 மொழிகளில் நிகழ்ச்சிகள் நடத்தும் சீனாவின் வானொலி இந்திய மொழிகளில் இந்தி, தமிழ் இந்த இரண்டு மொழிகளில் மட்டுமே நிகழ்ச்சிகள் நடத்துகிறது.
3. BBC நிறுவனம் தமிழகம் மட்டுமின்றி தமிழகத்திற்கு வெளியில் வாழும் தமிழர்கட்காகவும் சேர்த்துத் தான் தமிழ் நிகழ்ச்சிகளை நடத்துகிறது.

2. தமிழகத்தின் ஆட்சி மொழி

இந்திய அரசமைப்பில் 8-ஆவது இணைப்பில் இடம் பெற்றுள்ள 22-மொழிகளில் தமிழும் ஒன்றும். ஏறத்தாழ 6.5 கோடி மக்களைக் கொண்ட தமிழகத்தின் ஆட்சிமொழி. இந்தியத் திருநாடு விடுதலை பெற்று, (1947) ஒன்பது ஆண்டுகள் கழித்து, மொழிவாரி மாநில அமைப்பிற்குப்பின் 1956-இல் தமிழ் தமிழ் நாட்டு மாநில அரசின் அனைத்து நடவடிக்கைகளிலும் தமிழ் ஆட்சிமொழியாக இடம் பெறும் எனச் சட்ட சபையில் தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டது. இது ஏகமனதான தீர்மானம். எல்லோராலும் ஆரவாரத்துடன் வரவேற்கப்பட்ட தீர்மானம். தமிழ் ஆட்சிமொழிச் செயலாக்கத்தை ஆய்ந்தால் நாம் எந்த ஒரு திட்டத்தையும் செயல்படுத்துவதில் எவ்வளவு திறனற்றவர்களாக இருக்கிறோம் என்பது புலனாகும்.

- 1956-இல் ஆட்சியில் இருந்த காங்கிரஸ் அரசு இத்தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றியது.
- 1967-இல் 11-ஆண்டுகட்குப்பின் தி.மு.க. ஆட்சிக்கு வந்தது. **இந்த, 11-ஆண்டு காலத்தில் தமிழை ஆட்சிமொழியாகச் செயல் படுத்துவது பற்றி 128. அரசாணைகள் வெளிவிடப்பட்டன. அனைத்தும் ஆங்கிலத்தில்.** தமிழ் மொழி பெயர்ப்புக் கூட இல்லை.

- 1968-இல் அன்றைய தமிழக முதல்வரான அண்ணா ஐந்து ஆண்டுகட்குள், தமிழ் ஆட்சிமொழியாக்கம் முடிவுபெறும்: தமிழ், பல்கலைக் கழக மட்டத்திலும் பயிற்று மொழியாகும் என்று அறிவித்தார். இந்த அறிவிப்புத் தொடர்பான ஆணையும் ஆங்கிலத்தில்தான் வெளியிடப்பட்டது.
- ஐந்தாண்டுகட்குள், அண்ணா அறிவித்த படி, தமிழ் ஆட்சி மொழித்திட்டம் முழுமை பெறவும் இல்லை. பெரிய அளவில் முன்னேற்றம் கண்டதாகவும் தெரியவில்லை. பல்கலைக் கழக மட்டத்தில் தமிழைப் பயிற்று மொழியாக்குவதற்குப் பலத்த எதிர்ப்பு-மாணவர் மத்தியில், பெற்றோர் மத்தியில்-எழுந்தது. அறிவிக்கப்பட்ட அளவில் செயல்படுத்த இயலவில்லை.
- 1978-இல் அப்பொழுது முதல்வராக இருந்த Dr. M.G.R. தமிழக அரசின் அலுவலர்கள் அனைவரும் தமிழில் தான் கையொப்பமிட வேண்டும் என்று முடிவு செய்தார். **தமிழக அரசின் அலுவலர்கள் தமிழில்தான் கையெழுத்திடவேண்டும் என்ற இந்த ஆணையும் ஆங்கிலத்தில்தான் பிறப்பிக்கப்பட்டது.**
- நான் இதுவரை கூறியவற்றால் தமிழ் ஆட்சி மொழியாகச் செயல்படுத்தப்படவே இல்லை என்று பொருளன்று. செயல்படுத்தப் பல முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. அலுவலர்களுக்குப் பயிற்சி கொடுக்கப்பட்டது. நல்ல வரைவுகளுக்குப் பரிசுகள் வழங்கப்பட்டன. எனினும் திருப்திகரமான முன்னேற்றம் இல்லை.
- 1996-இல் முதலமைச்சராகப் பதவியேற்ற கலைஞர் ஆட்சி மொழிச் செயலாக்கத்திற்கென்றே ஒரு துறையை உருவாக்கி அதற்கு ஒரு முழு நேர அமைச்சரையும் நியமித்தார். ஆட்சி மொழிச் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டு 40-ஆண்டுகட்குப்பின் அதற்கு ஒரு முழுநேர அமைச்சர் நியமிக்க வேண்டிய தேவை இருந்ததென்றால் நமது செயலகத்தின் செயல்திறனை நாம் யூகிக்கலாம். இப் பொறுப்பினை ஏற்ற Dr. தமிழ்க்குடிமகன் தமிழ் ஆட்சிமொழிச் செயலாக்கத்தை நிறைவேற்ற 5-ஆண்டுகள் அரும்பாடுபட்டார். தனது முயற்சியை அதன் பலனை 'தமிழ் ஆட்சிமொழிச் செயலாக்க'ம் என இரண்டு தொகுதிகளில் பதிவு செய்திருக்கிறார். பாராட்டத்தக்க முன்னேற்றம் கண்டிருக்கிறார். எனினும் பணி முழுமை பெறவில்லை. பயணம் முற்றுப்பெறவில்லை.

3. தமிழகத்திற்கு ஒரு மொழிக் கொள்கை

தமிழகம் தவிர இந்தியாவின் மாநிலங்களில் அனைத்திலும் அரசியல் கட்சிகட்குள் அடிப்படை அளவில் ஒப்புக் கொள்ளப்பட்ட மொழிக் கொள்கை இருக்கிறது. அந்த மொழிக் கொள்கை அவர்களது கல்விக் கொள்கையிலும் இடம் பெறுகிறது. தேசிய அளவில் இந்தியாவிற்கும் மொழிக் கொள்கை இருக்கிறது. இந்தி தேசிய அளவில் ஆட்சி மொழி. இந்தி

பேசாத மாநிலத்தினர் விரும்பும் காலம் வரை ஆங்கிலமும் ஆட்சி மொழியாகத் தொடரும். மொழிக் கொள்கையும் கல்விக் கொள்கையும் பிரிக்க இயலாதவை. ஒரு நாணயத்தில் இரு பக்கங்கள் மொழிக் கொள்கை ஒரு நாட்டின், கூட்டாட்சியெனில் அந்நாட்டு மாநிலங்களின் அடிப்படைத் தேவை.

தமிழகத்தைப் பொருத்தவரை அனைத்துக் கட்சிகளும் ஏற்றுக் கொண்ட குறைந்தபட்ச மொழிக் கொள்கை இல்லை. ஒரு சமுதாயத்திற்கு கல்வித் திட்டத்திற்கு அடிப்படைத் தேவையான மொழிக் கொள்கை போன்ற ஒன்றில் தமிழக அரசியல் கட்சிகள் குறைந்தபட்சத் தீர்வு காண வில்லை என்பது நம்ப முடியாத செய்தி. ஆனால் நிலைமை என்னவோ அது தான். அனைத்துக் கட்சிகளும் ஒப்புக்கொண்ட மொழிக் கொள்கை இல்லை என்பது விசனிக்கத்தக்கது. அதனினும் கொடுமையானது ஓர் ஒத்த கொள்கை கண்டு நமது மாநில மக்களை மொழித் துறையில் வழி நடத்த இயலவில்லையே என்ற கவலையும் அதற்கான முயற்சியும் பெரிய அளவில் காணப்படாமை தான்.

கழகங்கள் இரு மொழிக் கொள்கையைப் பின்பற்றுகின்றன. தமிழகத்திலுள்ள அகில இந்தியக் கட்சிகளான காங்கிரஸ் கட்சி, பொது உடைமைக் கட்சி, பாரதிய ஜனதா கட்சி ஆகியன மும்மொழிக் கொள்கையைப் பின்பற்றுகின்றன. தமிழக மாணவர்கள் இப்பொழுது இரு மொழி கற்கிறார்கள். காங்கிரஸ் ஆட்சியிலிருந்த பொழுது மும்மொழி கற்றார்கள். நாளை, அல்லது மறுநாள் அகில இந்தியக் கட்சி ஒன்று ஆட்சிக்கு வருமானால் மாணவர்கள் மூன்று மொழி கற்க வேண்டும். இதில் மூன்றாவது மொழியாகக் கருதப்படுவது, பொதுவாக ஏதாவது ஒரு இந்திய மொழி என இருந்தாலும் நடைமுறையில் அது இந்தியாவின் ஆட்சி மொழியான இந்தியேயாகும். ஆங்கிலம் நிரந்தரமாகத் தொடருவதாக வைத்துக் கொண்டால் கூட - இது மிக மிக ஐயத்திற்குரியது - இந்தி ஆட்சி மொழி என்பதில் எந்தவித மாற்றமும் ஏற்படப்போவதில்லை. வலிமைமிக்க மைய அரசு அமைப்பில் அதிகாரங்கள் முழுவதும் தில்லியில் குவிந்திருக்கிறது. தில்லிக்குச் சென்றால் இந்தி தெரியாவிடின் நாளுக்கு நாள் அந்நியர் போன்ற உணர்வு அதிகரித்து வருகிறது. மைய அரசின் பல குழுக்களில் பல்கலைக் கழக மானியக் குழுவும் போன்ற நிறுவனங்களின் பல குழுக்களில் பலர் இந்தியில் பேசுகிறார்கள். நம்மில் பலர் என்ன நடக்கிறது என்பது முழுமையாகத் தெரியாமலே இருந்து விட்டு வர நேரிடுகிறது. இந்நிலை மேலும் வளரும், விரிவடையும். **இந்த நாட்டின் தலைமையான ஆட்சி மொழி நிலைக்கு நாளொரு மேனியும் பொழுதொரு வண்ணமுமாக வளர்ந்து கொண்டிருக்கும் மொழியைத் தமிழர்கள் ஓர் ஆட்சியில் கற்பதும் இன்னொரு ஆட்சியில் கற்காமல் இருப்பது மான சூழ்நிலையை எண்ணிப் பார்க்க இயலவில்லை. குடியரசுத் தத்துவம் செயல்படும் இந்த நாட்டில் கழகங்களே நிரந்தரமாகப் பதவியிலிருக்கும் என நம்புவதும் நடைமுறைக்கு ஏற்றதன்று.**

கழகங்களின் மொழிக் கொள்கையில் இன்னொரு கூறுபாடும் உண்டு. அதாவது அரசமைப்பில் இடம்பெற்றுள்ள இந்தியாவின் மாநில மொழிகள் அனைத்தும் இந்த நாட்டின் ஆட்சி மொழியாகப் பயன்படுத்தப்பட வேண்டும் என்பது கழகங்களின் கொள்கையாகும்.

இவ்வாறு மற்ற மொழிக் குடும்பத்தினர் மற்ற மாநிலத்தினர் யாரும் கோரிக்கை எழுப்பவில்லை. தமிழகத்தில் கூட, அகில இந்தியக் கட்சியினர் இப்படிப்பட்ட கோரிக்கையை முன் வைக்கவில்லை. இன்று ஆட்சியிலிருக்கும் தேசிய ஜனநாயகக் குழு அதன் கொள்கைகளில் இந்தக் கோரிக்கை பற்றி ஆராய வேண்டும் என அரசியல் நிர்ப்பந்தம் காரணமாக ஒப்புக் கொண்டிருந்தாலும், அதி.மு.க. அதில் அங்கம் வகித்த அன்றும், தி.மு.க. அங்கம் வகிக்கும் இன்றும் குழு அமைப்பது தொடர்பான நடவடிக்கை எதுவும் தென்படவில்லை. இருபத்தி இரண்டு மொழிக் குடும்பங்களில் மற்ற மொழியினர் இப்படிப்பட்ட தேவை பற்றிய பிரக்ஞையே இல்லாது இருக்கும் சூழ்நிலையில் நாமும் கட்சி வேறுபாடு இன்றிக் கோரிக்கை எழுப்பும் நிலையில் இல்லாத பின்னணியில், பாரதூரமான விளைவுகளைக் கொண்ட இவ்வளவு பெரிய மாற்றத்தைச் செய்ய இந்திய அரசு முன்வரும் என்று நம்புவதற்கில்லை. அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் நாம் இரு மொழிக் கொள்கையின் எதிர்கால விளைவுகள் பற்றிக் கருத்துடனும், கவலையுடனும் ஆராயக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

கழகங்களின் இரு மொழிக் கொள்கை ஒருபுறமிருக்க, காங்கிரஸ், கம்யூனிஸ்ட், பாரதீய ஜனதா கட்சிகளின் மும்மொழிக் கொள்கை பற்றியும், அதன் தாக்கம் பற்றியும் எண்ணுவது பொருந்தும். கல்வி பற்றிப் பேசும் பொழுது தான் மும்மொழிக் கொள்கை என்ற பேச்சே வருகிறது. பொதுவாக மாணவர்கள் தாய் மொழி கற்க வேண்டும். இன்றைய சூழ்நிலையில் ஆங்கிலம் கற்பது தவிர்க்க முடியாதது. அது இன்று இந்தியாவின் துணை ஆட்சி மொழி: சர்வ தேச இணைப்பு மொழி. எனவே இந்தி பேசாத மாநிலத்து மாணவர்கள் இந்தியாவின் ஆட்சி மொழியான இந்தி கற்க வேண்டுமானால் பாடத்திட்டத்தில் மூன்றாவது மொழிக்கு இடம் வேண்டும். மூன்றாவது மொழி என்பதன் கீழ் ஏதாவது ஒரு இந்திய மொழி என்று கூறப்பட்டாலும் அது நடைமுறையில் இந்தி தான். எனவே மும் மொழித் திட்டம் தான். நமது அரசியலமைப்புப்படி இந்தி இந்த நாட்டின் ஆட்சி மொழி. ஆங்கிலம் துணை ஆட்சி மொழியாக இன்று குறிப்பிடப்படாத ஒரு கால எல்லை வரை தொடரும்.

கல்வித் துறையில் காங்கிரஸ் ஆட்சியிலிருந்தால் ஒரு மொழிக் கொள்கை: கழகம் ஆட்சியில் இருந்தால் ஒரு மொழிக் கொள்கை: ஓர் ஆட்சியில் இருமொழி : இன்னொரு ஆட்சியில் மும்மொழி என்பது தமிழகத்தில் இளைய தலைமுறையில் எதிர்காலத்தைப் பாரதூரமாகப் பாதிக்கும். மிகப் பாதகமான விளைவுகளை உருவாக்கும். தமிழக அரசியல் கட்சிகள் ஒன்று கூடி ஆய்ந்து, மொழி தொடர்பான பிரச்சினைகளில் தமிழகத்தின் எதிர்காலத்தைக் காப்பாற்ற வேண்டும்.

நாம் விரும்பினாலும் விரும்பாவிட்டாலும் ஓர் உண்மை நம் முன் மலைபோல நிற்கிறது. நாம் வாய்ந்த மைய அரசின் கீழ், அதன் முடிவுகட்கு உட்பட்ட ஓர் சங்கம். தேசிய அளவில் ஆட்சி மொழி என ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டிருக்கும் இந்தி மொழியின் முக்கியத்துவம் - மொழிக் கொள்கையில் என்ன மாற்றம் ஏற்பட்டாலும் - குறையப் போவதில்லை. எனவே

- எதிர்காலத்தில் இந்தி ஆட்சியில் கட்டாயமில்லை என்ற நிலைமை ஏற்பட்டாலும் கற்றிருந்தால் நட்டம் இல்லை.
- எதிர்காலத்தில் இந்தி, தேவை என்ற நிலை உறுதிப்பட்டால், நாம் கல்லாதிருந்தால் மாபெரும் இழப்பைச் சந்திக்க நேரிடும்.

4. மைய அரசின் மொழிக் கொள்கை

நமது அரசமைப்பில் இந்தியாவின் ஆட்சி மொழி இந்தி என்று தான் கூறப்பட்டிருக்கிறதே தவிர, எந்த எந்தத் துறைகளில் இந்தி ஆட்சி மொழியாக இருக்கும்: எந்த எந்தத் துறைகளில் மாநில மொழி ஆட்சி மொழியாக இருக்கும்: எந்த எந்தத் துறைகளில் மைய அரசின் ஆட்சி மொழி, மாநில அரசின் ஆட்சி மொழி இரண்டும் ஆட்சி மொழியாக இருக்கும் என்பது போன்ற விபரங்கள் இடம் பெறவில்லை.

- சுதந்திர இந்தியாவில், ஒரு மாநில எல்லைக்குள் செயல்படும் எல்லா நிறுவனங்களிலும் மாநில மொழி ஆங்கிலத்துக்குப் பதிலாக இருக்கும் என நாம் நம்பிச் செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம்.
- சுதந்திர இந்தியாவில் மைய அரசு நிறுவனங்கள் அனைத்திலும் ஆங்கிலம் இருந்த இடத்தில் இப்பொழுது இந்தியும் ஆங்கிலமும் இருக்கின்றன. ஆங்கிலம் அகலும் பொழுது இந்தி மட்டும் என்ற முறையில் இதுவரை மைய அரசு செயல்பட்டு வருகிறது.
- மைய அரசு நிறுவனங்களில் மாநில மொழிகள் பயன்படுத்தப்படுவது பற்றிய பேச்சே இல்லை. பயன்படுத்தப்படுவதும் இல்லை. ஆங்காங்கு சிறு அளவில் மாநில மொழிகள் பயன்படுத்தப்பட்டால் அது வசதி கருதிச் சில அலுவலர்கள் செய்யும் ஏற்பாடேயன்றி அது மைய அரசின் கொள்கை வழிப்பட்டதோ, ஆணை வழிப்பட்டதோ அன்று.

எனவே மைய அரசின் அலுவலகங்கள், நிறுவனங்கள் அனைத்திலும், அவை தமிழ்நாட்டிற்குள்ளும் எங்கிருந்தாலும், இந்தி, அல்லது ஆங்கிலம் தான் ஆட்சி மொழி என்றால் நாம் பெற்ற சுதந்திரத்திற்குப் பொருளே இல்லை.

மைய அரசு என்பது தில்லியில் மட்டும் இருப்பதன்று. மைய அரசின் அலுவலகங்கள், மைய அரசின் பார்வையின் கீழ் நடைபெறும் நிறுவனங்கள் எண்ணற்றவை. அவை உடம்பின் நரம்பு போல நாடு முழுவதும் வியாவித்திருப்பவை. தொடர் வண்டி, அஞ்சல், தந்தி, ஆயுள் காப்பு, வருமான வரி, வானொலி, தொலைக் காட்சி, வங்கிகள், தேசிய நெடுஞ்சாலை, துறைமுகம், ஏற்றுமதி, இறுக்குமதி, சுங்கம், அயல் நாட்டுப் பயணம், அறிவியல் ஆய்வு, இயற்கை வளம் போன்ற முக்கியமான துறைகள் அனைத்தும் மைய அரசின் கீழ் வருகின்றன. இவற்றிற்கு நாடு முழுவதும் பரவலாக அலுவலகங்கள் இருக்கின்றன. தொடர் வண்டி, அஞ்சல், வானொலி போன்றன ஒவ்வொருவரையும் தொடுவன. இவற்றின் நிர்வாகம் அந்தந்த மாநில மொழிகளிலும் நடைபெற

வில்லையானால் மைய அரசு ஓர் அந்நிய அரசு போன்ற தோற்றம் உருவாகி விடும். தமிழகத்தில் மைய அரசு நிறுவனங்களின் - அந்நியர் ஆட்சியில் ஆங்கிலம்: சுதந்திர இந்தியாவில் இந்தி : தமிழ் இல்லை என்றால் ஒரு தமிழ் மகனைப் பொருத்தவரை சுதந்திரம் பொருளற்றதாகிவிடுகிறது.

மைய - மாநில அரசின் பொறுப்பு, அதிகாரம் இவற்றின் பங்கீடு பற்றி ஆய்ந்து அறிக்கை சமர்ப்பிக்க மைய அரசு அமைத்த சர்க்காரியா குழுமம் (Sarkaria Commission) அளித்துள்ள பரிந்துரையை இங்கு குறிப்பிட வேண்டும். அது பின் வருமாறு.

“மைய அரசின், மாநில அரசுகளின் பணிகள் நாட்டின் ஒரு பகுதியில் வாழும் மக்களோடு நேரடித் தொடர்பு கொள்வதாக இருக்கும் பொழுது இப்பணிகள் அந்த மக்களின் மொழியிலேயே நடைபெற வேண்டும். ஒரு மக்கள் நல ஆட்சியின் (Welfare State) இது மிகவும் முக்கியமானதாகும். எல்லாப்படிவங்களும் விண்ணப்பத்தாள்களும் கடிதங்களும் இரசீதுகளும் அறிக்கைகளும் அந்தப் பகுதி மக்கள் பேசும் மொழியிலும் ஆட்சி மொழியிலும் இருக்க வேண்டும். மொழிக் சிறுபான்மையினரைக் கணிசமாகக் கொண்ட பகுதிகளில் மாநிலங்கட்கும் இக்கொள்கை முக்கியமானதாகும்” (தி 20.1.29)

நடைமுறையைப் பார்க்கும் பொழுது இது வரை இப்பரிந்துரையை மைய அரசு ஏற்றுதாகத் தெரியவில்லை. சென்னையிலிருந்து தொடர் வண்டியில் மதுரை செல்லும் பயணிக்குப் பயணச்சீட்டு ஆங்கிலத்திலும் இந்தியிலும் கொடுக்கப்படுவதே இதற்குச் சான்று. சமுதாயச் சிந்தனைகள் என்ற எனது நூலில் ‘மைய அரசில் மாநில மொழிகள்’ என்ற தலைப்பில் அமைந்துள்ள கட்டுரையில் இப்பிரச்சினை பற்றி விரிவாக ஆய்ந்திருக்கிறேன்.

கல்வி, ஆட்சி இரண்டிலும் மூன்று மொழிகள் இடம் பெறுவது தான் உண்மையான மும் மொழிக் கொள்கை. இது நாம் கூறுவது அன்று: மைய அரசு அமைத்த சர்க்காரியா குழுமத்தின் பரிந்துரை. உண்மையான குடியரசாட்சியின் குறைந்தபட்ச அடிப்படைத் தேவை. எனவே தமிழகத்தின் மொழிக் கொள்கை கீழ்க்கண்ட வகையில் அமைந்த மும்மொழிக் கொள்கையாக அனைத்துக் கட்சிகட்கும் பொதுவானதாக அமையலாம்.

1. மாநிலங்களில் உள்ள மைய அரசு அலுவலகங்களில் அந்தந்த மாநில மொழி, இந்தி, ஆங்கிலம் ஆட்சி மொழிகளாகப் பயன்பட வேண்டும்.
2. நாடாளுமன்ற இரு அவைகளில் நிறைவேற்றப்படும் மசோதாக்கள், சட்டங்கள், மைய அரசின் அறிக்கைகள் அனைத்தும் இந்தி, ஆங்கிலம் தவிர மாநில மொழிகளிலும் வெளியிடப்பட வேண்டும். இது மைய அரசின் பொறுப்பு.
3. இந்தி மொழியின் பயன்பாடு, வளர்ச்சி, மேம்பாடு ஆகியவற்றுக்கு மைய அரசின் உள்நாட்டுத் துறை அமைச்சகத்தில் பிரிவுகள் இருப்பது போல் மாநில மொழிகள் மேம்பாட்டிற்கும் பிரிவுகள் அமைக்கப்பட வேண்டும்.

இவற்றுள் எதற்கும் அரசியலமைப்பில் மாற்றம் தேவையில்லை. உடனடியாகச் செயல்படுத்த இயலும்.

ஆட்சி மொழியைப் பொருத்தவரை இந்தி பேசும் மாநிலத் தலைவர்கள் பலருடைய அணுகுமுறையில் ஆழ்ந்த தேசப்பற்றோ, இந்நாட்டின் பாரம்பரியம் பற்றிய முழுமையான தெளிவோ அரசியல் முதிர்ச்சியோ காணப்படவில்லை. ஆட்சி பீடத்தில் தங்கள் மொழி என்ற உந்துதலே முன்னிற்கிறது. பற்று மிகுந்த உள்ளம் குற்றம் காணாது. ஆசைக்கு நீதி தெரியாது.

தமிழகத்திலுள்ள தேசிய, மாநில, அரசியல் கட்சிகள் இதைக் கட்சிப் பிரச்சினை ஆக்காது தமிழ் மக்களின் எதிர்கால நலனை, ஆசைகளை, கனவுகளை மனத்தில் கொண்டு மற்ற துறைகளில் என்ன வேற்றுமை இருப்பினும் மொழியைப் பொருத்தவரை மேலே குறிப்பிடப்பட்டுள்ள அடிப்படையிலோ அல்லது வேறு வகையிலோ ஒன்றுபட்ட ஒரு மொழிக் கொள்கை காண வேண்டும். இது தமிழ் மக்கட்குச் செய்ய வேண்டிய புனிதமான கடமை. செய்யத் தவறினால், நமது தவறுதலின் விளைவுகளை அனுபவிக்கப் போகும் எதிர்காலத் தலைமுறை நம்மை மன்னிக்காது.

கழகங்கள் ஒன்று மாறி ஒன்று ஆட்சியில் இருப்பதால் தமிழர்கள் இந்தி கற்பதைத் தடுத்து விட்டன. ஆனால் ஆட்சி மொழிப் பீடத்தில் அமர்ந்து, நாளொடு துறையும் பொழுதொரு பொருளுமாக மைய அரசின் ஆட்சியில் விரிவு பெற்று வரும் இந்தி மொழியைக் கற்காததால் ஏற்பட்டு வரும், ஏற்பட இருக்கும் இழப்பை இவர்களால் தடுக்க இயலுமா? தடுக்கா விட்டாலும் ஈடுகட்ட இயலுமா என்ற கேள்கிள் எழுகின்றன. பிரிவுபட்டு நிற்கும் மாநிலக் கட்சிகள், மைய அரசின் போக்கில், ஆட்சி மொழிக் கொள்கை போன்ற முக்கியமான பொருளில் எந்தப் பெரிய தாக்கத்தையும் ஏற்படுத்த இயலும் என்று தோன்றவில்லை. தேசிய கட்சியில் காங்கிரசை எடுத்துக் கொண்டால் எஃகு போன்ற இதய வலிமையும் மூதறிஞர் என தேசிய அளவில் ஏற்கப்பட்ட ஞான முதிர்ச்சியும் கொண்ட ராஜாஜியும் முடிசூடா மன்னராக விளங்கிய தமிழகத் தலைவர் காமராஜரும் இருந்த காலத்திலேயே, காங்கிரசின் மொழிக் கொள்கை பற்றிப் பேச வந்த டாக்டர் சுப்பராயன் “தமிழகத்தின் காங்கிரஸ் தலைவர்கட்கு, இன்றைய அரசமைப்பில் தமிழர்கள் இந்தி படிப்பதைத் தவிர்க்க இயலாது என்று தமிழகத்தில் கூறும் நேர்மையும் இல்லை: அல்லது வட இந்தியத் தலைவர்களிடம் தமிழர்கள் இந்தியை ஏற்க மாட்டார்கள் என்று தில்லியில் கூறும் துணிவும் இல்லை” என்று திருவரங்கத்தில் பேசும் பொழுது கூறினார். அன்றைய நிலையே அப்படியெனின் இன்றைய நிலை பற்றிக் கூற வேண்டுவதில்லை. மையத் தலைவர்களிடம் கொள்கைகள் பற்றிப் பேசும் தலைமை இன்று தமிழகத்தில் இல்லை. மேலும் மொழிக் கொள்கை பற்றி ஒரு அகில இந்தியக் கட்சி நல்ல நிலைப்பாடு எடுப்பது தான் வரவேற்கத்தக்கதாக இருக்கும். பொது உடைமை (இடதுசாரி) கட்சியின் மொழிக் கொள்கை பின்வருமாறு:

தேசியக் கட்சிகளில் பொது உடைமைக் கட்சியினர் மொழிக் கொள்கையில் சற்றுத் தெளிவான பார்வையுடையவர்கள். ஏனோ அவர்கள் இதுவரை மொழிப்பிரச்சினையை அக்கறையுடனும், கவலையுடனும் கையில் எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. அவர்களுடைய கொள்கைக்கு எதிராக, மொழித்துறையில் இன்று மைய அரசின் நடைமுறைகளில் ஆயிரம் காரியங்கள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. அவற்றை இவர்கள் அவ்வளவாக எதிர்க்கவில்லை. எது எப்படி இருப்பினும் மொழிப் பிரச்சினையில் தமிழகத்தின் எல்லாக் கட்சிகளையும் இணைத்து ஒரு குறைந்தபட்சக் கொள்கையை வகுப்பதில் தலைமை ஏற்கும் தகுதி தேசிய கட்சிகளில் அவர்கட்குத்தான் உண்டு.

முடிவாக இன்னொரு கருத்தையும் பதிவு செய்ய வேண்டும். மொழித் துறையில் அரசியல் கட்சிகள் குறைந்தபட்சக் கொள்கையை ஏற்றாலும் நீண்ட கால அளவில் தங்கள் மொழிக் கொள்கையைத் தொடர்ந்து வலியுறுத்தி வருவதற்குத் தடை ஏதும் இல்லை.

5. தமிழ்க் கல்வி: சில சிந்தனைகள்

5.1. பள்ளியில் தமிழ் இசை

5.1.1. தமிழ் மரபில் இசை

இசையும், நாட்டியமும் கலைகளனைத்திலும் முந்தியவை. ஆண்கள், பெண்கள், படித்தவர், படியாதவர் என்ற பாகுபாடு இல்லாது அனைவரையும் ஆட்கொள்ளும் திறன் வாய்ந்தவை.

தமிழ்ச் சமுதாயம் இசை நிறைந்த சமுதாயம். இசையும் வாழ்வும் ஒன்றாக இயைந்து நிற்கும் சமுதாயம்.

தமிழ் மக்களுடைய வாழ்வின் ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் இசை இடம் பெற்றுள்ளது. தமிழ்ப் பெண்கள் குழந்தைகளைத் தூங்க வைக்கத்தான் தாலாட்டுப் பாடினார்கள் என்பதில்லை. அவர்கள் மகிழ்ந்தபோது பாடிக் கொண்டு கும்மியடித்தார்கள். வீட்டில் ஒருவர் மறைந்த பொழுது ஒப்பாரி பாடி அழுதார்கள். அவர்கள் பாடலில் எதுகையும் மோனையும்கூட இருந்தன. தளையும் சீரும் தாமாகவே வந்து பொருந்தின. அவர்கள் பாடலில் கவிதையுமிருந்தது. ஆனால் அவர்கள் யாப்பருங்கலக் காரிகை படித்தவர்களல்ல.

சில்லென்று பூத்த சிறு நெறிஞ்சிக் காட்டினிலே

நில்லென்று சொல்லி எனை நிறுத்திவைத்துப் போனீரே

என்ற பாடல் சோகத்தின் எல்லையைத் தொடுகிறது. இப்படிப் பாடி வருந்திய அந்தப் பெண், அந்த இளம் விதவை எழுதப் படிக்கத் தெரியாத எண்ணற்ற கிராமத்துப் பெண்களில் ஒருத்தி.

முங்கில் இலைமேலே

தூங்கும் பணீரே

என்று பாடி, கம்பனையும் திகைக்க வைத்ததாகக் கதையில் வரும் அந்த ஏற்றம் இறைப்பவன் நமது புதுக் கவிதைக்காரர்கள் கூறுவது போல எதுகையை வருந்தி அழைக்கவில்லை. அவன் எதுகை பற்றியும் கேள்விப்பட்டவனல்ல. மோனை பற்றியும் அறிந்தவனல்ல. இசையோடமைந்த கவிதை அவன் மொழியோடியைந்தது. எதுகையும், மோனையும், சீரும், தளையும் அவன் வாயிலில் காத்து நிற்கின்றன. வாய்ப்புக் கிடைக்கும் பொழுது அவன் பேச்சு மொழியில்கூட இடம் தேடி வந்து இணைந்து கொள்கின்றன. காடும் மேடும், கல்லும் முள்ளும், ஆடும் மாடும், மேளமும் தாளமும் அவன் வருந்தித் தேடிய எதுகைகளல்ல; வயலும் வரப்பும், வாயும் வயிறும், ஏத்தமும் இறக்கமும், பசியும் பட்டினியும் அவன் தேடிப் பிடித்த மோனைகளல்ல.

தமிழ்க் கடவுளான சிவன் இசை வடிவானவன். அவன் நாட்டியக் கலையின் நாயகன். இறைவனை இசையாக, நாட்டியக் கலையின் வடிவமாகக் கண்டது தமிழ்ச் சமுதாயம் மட்டும்தான்.

51.2. பள்ளிப் பாடத்தில் இசை

இத்தனை சக்தி வாய்ந்த இசை, இன்பம் பயக்கும் கலை, ஏனோ நமது பள்ளிக் கல்வியிலும் சரி, பல்கலைக் கழகக் கல்வியிலும் சரி ஒரு பொதுப் பாடமாக இடம் பெறவில்லை. வாழ்வுக்கு அதன் ஆழத்தை, அகலத்தை, நுட்பங்களை இலக்கண ரீதியாக அறிந்து, உணர்ந்து சுவைக்கும் வாய்ப்பை நாம் இழந்து நிற்கிறோம். ஜெர்மனி போன்ற ஐரோப்பிய நாடுகளில் இசை பள்ளியில் ஒரு கட்டாயப் பாடம். எல்லா மாணவர்கட்கும் இசை அறிமுகப்படுத்தப்படுகிறது. கற்பிக்கப்படுகிறது. அந்தச் சமுதாயத்தில் கல்வி பெற்ற ஒவ்வொருவருக்கும் இசையை, நடனத்தை, அவற்றின் இலக்கணம் அறிந்து அனுபவிக்கத் தெரியும். அவர்கட்கு பேதோவனின் (Beethoven) பாடலை அடையாளம் காணத் தெரியும். மொசார்ட்டின் (Mozart) படைப்புகள் தெரியும். அவர்களது இசைப் பாரம்பரியத்தோடு பரிச்சயம் உண்டு.

நாம் அவ்வளவு தூரம் ஜெர்மனி வரை செல்ல வேண்டுவதில்லை. அண்டை நாடான இலங்கையில் இசை அல்லது நாட்டியம் அல்லது ஓவியம் போன்ற நுண் கலைகளில் ஏதாவது ஒன்று பத்தாவது வகுப்பு வரை கட்டாயப் பாடமாகும்.

தமிழிசை இயக்கத்தின் தந்தையான ராஜா சர் அண்ணாமலை செட்டியார் இசையைப் பற்றி பின்வருமாறு கூறுகிறார்.

“ஆண்பாலரும், பெண்பாலரும் கல்வி கேள்விகளில் அறிவைப் பெருக்கிக் கொள்வதுடன், தாளம், சுருதி தவறாமல் சிறந்த கீர்த்தனைகளையும் கற்றுக் கொள்ளும்படி பள்ளிக் கூடத்தில் திட்டங்கள் ஏற்பட வேண்டும். சங்கீதத்தின் பெருமை அளவற்றது. மனத்தில் உண்டான கவலையையும் உடலின் களைப்பையும் போக்கி ஊக்கத்தையும் உற்சாகத்தையும் அளிக்க வல்லது சங்கீதம்.”

பள்ளியில் இசை தேர்வுக்குரிய பாடமாக இருந்தால் நல்லது. அது முடியவில்லை என்றால் கூட பரவாயில்லை. வாரத்திற்கு ஒரு வகுப்பு அல்லது இரண்டு வகுப்புகள் அதற்கு ஒதுக்கலாம்.

வகுப்புக்கு வருவதும், பயிற்சியில் பங்கு கொள்வதும் கட்டாயமாக்கப்படலாம். உதாரணமாக, தேர்வு இல்லாவிட்டாலும் உடற்பயிற்சி வகுப்புகளைக் கட்டாயமாக்கி இருக்கிறோம். இசையை முறையாகக் கற்றுத் தேற வேண்டுபவர்கள் இசையை விருப்பப்பாடமாக எடுக்க ஏற்பாடு செய்யலாம். ஒவ்வொருவரும் பாடகர்கள் ஆக வேண்டும் என்பதன்று நமது விருப்பம். படித்தவர்கள் என்ற பிரிவினர் ஒரு பாட்டைக் கேட்கும்போது அதன் இலக்கணம் தெரிந்து அனுபவிக்கத் தெரிய வேண்டும். அந்த அளவுக்குப் பள்ளியில் பயிற்சி பெற வேண்டும்.

5.1.3. மொழியில் பூக்கும் மலர்

இசையும் பாடலும் ஒரு மொழியில் பூக்கும் மலர்கள். அவற்றின் அழகைக் காணவும், நறுமணத்தை நுகரவும் பயிற்சி பெற்ற, பண்பட்ட புலன் வேண்டும். அப்புலனின்மை ஒரு சமுதாயத்திற்கு மாபெரும் ஊனம். முறையான கல்வி மட்டுமே இவ்வனத்தைக் களையும் திறன் கொண்டது.

5.2. தமிழ்ப் பட்டப் படிப்பில் முத்தமிழ்

உலகில் அடையாளம் காணத்தக்க அளவில் வளர்ந்த மொழிகள் அனைத்திலும் இலக்கியத்தோடு இசை இருக்கிறது. நடனம் இருக்கிறது. நாடகமும் இருக்கிறது. அவற்றின் வளர்ச்சி நிலை, தரம் போன்றவை வேண்டுமானால் வேறுபடலாம். ஆங்கிலத்திற்கு இசை வளம், நாடக வளம் உண்டு. ஆனால் அது ஆங்கிலம் என்று மட்டுமே குறிப்பிடப்படுகிறது. பிற மொழிகளும் அவ்வாறே. தமிழ் மட்டும் தான் அதில் இடம் பெற்றுள்ள இயல், இசை, நாடகம் எனும் மூன்றையும் முன்னிலைப்படுத்தும் வகையில் முத்தமிழ் என அழைக்கப்படுகிறது. நமது மொழியை முத்தமிழ் எனக் கூறுவதில், முத்தமிழ் எனக் குறிப்பிடுவதில் நாம் மகிழ்ச்சியடைகிறோம். பெருமிதம் கொள்கிறோம்.

பல்கலைக் கழக மட்டத்தில் மாணவர்கள் தமிழ் இளநிலை (B.A. Tamil), தமிழ் (M.A. Tamil) பட்டத்திற்குப் படிக்கிறார்கள். இவர்கள் தான் பின்னர் பள்ளியில் தமிழ் ஆசிரியர் ஆகிறார்கள். பல்கலைக் கழகக் கல்வி மட்டத்தில் தமிழ் விரிவுரையாளர், பேராசிரியர் ஆகிறார்கள். தமிழறிஞர்கள் என்போர் இவர்களில் இருந்துதான் பெரும்பாலும் வருகிறார்கள். தமிழ்க் கல்வி, தமிழ் ஆய்வு, தமிழ் வளர்ச்சிப் பணிகள் போன்றன இவர்களுடைய புலமையையும், தகுதியையும் பொருத்தே இருக்கிறது.

நாம் மேடைதோறும் முத்தமிழ் பற்றிப் பேசுகிறோம். பெருமைப் படுகிறோம். ஆனால் தமிழில் B.A., M.A. பட்டம் பெறுபவர்கள் இயற்றமிழ் மட்டம்தான் படிக்கிறார்கள். இசை, நாடகம், நாட்டியம் என்று வரும்பொழுது அவர்கட்கும், அறிவியல், சமுதாயம், பொருளாதாரம் தொடர்பான பாடங்கள் படிக்கும் மாணவர்கட்கும் பெரிய வேறுபாடு எதுவும் இல்லை. எல்லோரும் இசை, நாட்டியத் துறையில் தற்குறிகள்தான். தமிழில் B.A. அல்லது M.A. பட்டம் பெற்றவர்கள் மேடையில் பாடும் திறன் பெற வேண்டும் என்பதோ அரங்கத்தில் ஆடும் திறன் பெற வேண்டும் என்பதோ நமது நோக்கம் அன்று.

தமிழ் **M.A.** படித்த மாணவர் ஒரு பாட்டுக் கச்சேரியில் அமர்ந்தால் அவருக்குப் பாடப்படும் பாட்டின் ராகம் தெரிய வேண்டும். தாளம் தெரிய வேண்டும். இசை இலக்கண அறிவோடு இசையை ரசிக்கும் திறனைப் பெற்றிருக்க வேண்டும். மேடையில் இடம்பெறும் நடனத்தின் அடவுகள் பற்றிய ஞானம், கரணங்கள் பற்றிய ஞானம் ஓரளவுக்காவது அவருக்கு இருக்க வேண்டும். இசைக் கல்லூரியில் படித்து இளநிலைப் பட்டம் பெறுபவர்கள் தங்களை இசைக் கலைப் பட்டதாரிகளாகத் தான் அடையாளம் காட்டிக் கொள்கிறார்கள். இயற்றமிழும் கற்றவர்களாக எண்ணுவதில்லை. ஆனால் நமது பல்கலைக் கழகங்களில் இயற்றமிழ் மட்டும் கற்று இளநிலை, முதுநிலை பட்டம் பெற்றவர்கள், பொதுவாகத் தமிழில் **B.A.**, அல்லது தமிழில் **M.A.** பட்டம் பெற்றவர்களாகக் காட்சியளிக்கிறார்கள். அதாவது இயற்றமிழே தமிழ் முழுவதும் என்பது போன்ற தோற்றம் இங்கு இருக்கிறது.

பொதுவாக, கல்வி ஆண்டுத் திட்டத்தின் (**Academic year**) கீழ் தமிழ் **M.A.** படிப்பவர்கள் குறைந்தது 10 தமிழ்ப் பாடங்கள் படிக்கிறார்கள். தமிழ் **B.A.** படிப்பவர்கள் 8 பாடங்கள் படிக்கிறார்கள். பருவத் திட்டத்தின் (**Semester**) கீழ் **M.A.** என்றால் 15 பாடங்கள். **B.A.** என்றால் 15 பாடங்கள். பல்கலைக் கழகத்தைப் பொருத்து பாடங்களின் எண்ணிக்கையில் சிறு வேறுபாடுகள் இருக்கலாம். இவற்றுள் ஏதாவது இரண்டு பாடங்களையாவது இசை, நாட்டியம் பற்றிய அறிமுகத்திற்கு ஒதுக்க வேண்டும். இதனால் தமிழ்ப் பட்டப் படிப்பின் பொருண்மையும் தரமும் கூடுமேயன்றிக் குறையாது. இவை இரண்டிலும் **Theory, Practice** என்ற இரண்டு பகுதிகள் இருக்க வேண்டும். **Practice** என்பது வாய்மொழித் தேர்வாகவும் இருக்கலாம். அல்லது ராகம் போன்றவற்றை, அடவு, கரணம் போன்றவற்றை **Demonstrate** பண்ணுவதாகவோ அல்லது அடையாளம் காட்டுவதாகவோ இருக்கலாம்.

'முத்தமிழ்' என்பதே தமிழின் சிறப்பு என்று கூறும் நாம். இப்படி அழைக்கப்படும் சிறப்பு மற்ற மொழிகட்கு இல்லை என்று கூறிப் பெருமைப்படும் நாம், தமிழில் **M.A.** என்று கூறிக் கொள்பவர்கட்கு இசை பற்றிய, நாடகம் பற்றிய, நாட்டியம் பற்றிய அடிப்படை ஞானம் கூட இல்லை என்பதை எப்படி நியாயப்படுத்துவது. இவர்கள் பொதுவாகத் தமிழில் தானே முதுகலைப் பட்டம் பெற்றிருப்பதாகக் கூறுகிறோம். இயற்றமிழ் வி.கி. என்று கூறுவது இல்லையே, **M.A.** (தமிழ்) என்று தான் கூறுகிறோமே தவிர **M.A.** (தமிழ் இலக்கியம்) என்று கூறுவதில்லை.

(காரைக்குடி அழகப்பா பல்கலைக் கழகத்தில் மூன்று நாட்கள் நடைபெற்ற அனைத்திந்தியப் பல்கலைக் கழகத் தமிழாசிரியர் மன்றத்தின் 27-வது கருத்தரங்க (27.5.96) நிறைவுரையிலிருந்து)

6. தமிழ்ப் பேராசிரியர்கட்குப் பன்மொழிப்புலமை

6.1. பன்மொழிப் புலமை

முதலாவது கருத்து, தமிழ்ப் பேராசிரியர்கள், தமிழ்த் துணைப் பேராசிரியர்கள், தமிழ் விரிவுரையாளர்கள் போன்றவர்களின் தகுதி பற்றியது. மேலை நாடுகளில், குறிப்பாக ஐரோப்பா

போன்ற, உயர் கல்வியில் சற்று நீண்ட பாரம்பரியம் பெற்ற நாடுகளில், ஒரு மொழித் துறையில் பேராசிரியராக இருக்க வேண்டுமானால், அவர் குறைந்தது மூன்று அல்லது நான்கு மொழிகளைச் சிறந்த முறையில் கற்றிருக்க வேண்டும். முதலாவது, அவர் பொறுப்பேற்கும் துறையின் மொழி, அதாவது தமிழ்த் துறையெனின், தமிழ். இரண்டாவதாக, ஏதாவதொரு பண்டை மொழி (**Ancient language**). மூன்றாவதாக, ஏதாவதொரு நவீன மொழி (**Modern language**). ஜெர்மனி போன்ற நாடுகளில், பண்டை மொழியின் கீழ், கிரேக்கம் அல்லது இலத்தீன் மொழி, நவீன மொழியின் கீழ் பெரும்பாலும் ஆங்கிலம், இன்னும் சிலர் பிரெஞ்சுமொழி அல்லது ஸ்பானிய மொழி பயிலுகிறார்கள். தமிழகத்தில் நிலைமை வேறு. பெரும்பாலும் தமிழ்ப் பேராசிரியர்கள் ஆங்கிலம், தமிழ் ஆகிய இரண்டு மொழிகளை மட்டுமே பயிலுகிறார்கள். அதிலும் நாளுக்கு நாள் ஆங்கிலப் புலமை குறைந்து கொண்டே வருகிறது. முந்தைய தமிழ்ப் பேராசிரியர்களான மு.வ., சேதுப்பிள்ளை, வையாபுரிப் பிள்ளை, நாவலர் சோமசுந்தர பாரதியார் போன்று, தமிழ், ஆங்கிலம் இரண்டிலும் புலமை பெற்றவர்கள் இன்று நாளுக்கு நாள் குறைந்து வருகின்ற நிலையைப் பார்க்கிறோம். இந்த நிலை தொடருமானால், தமிழ்த்துறை, 'ஒரு மொழி வல்லுநர்' தலைமையின் கீழ் வந்துவிடக்கூடும்.

இது வரவேற்கத்தக்கது அன்று. ஜெர்மனியில் ஒரு பழமொழி உண்டு. "தனது மொழியை மட்டும் தெரிந்தவன், தன் மொழியின் பெருமையையும் அறிய மாட்டான்" என்பது அந்தப் பழமொழி. இது முற்றிலும் உண்மை. ஏனெனில், ஒரு மொழியின் சிறப்பே, இன்னொரு மொழியுடன் ஒப்பிடும்பொழுது தான் தெரிகிறது. எனவே, இரண்டொரு மொழிகளைக் கற்று, அம்மொழிகளோடு நமது மொழியை ஒப்பிடும்பொழுது தான் நமது மொழியின் நிறைகுறை நமக்குத் தெரிகிறது. பாரதி, 'யாமறிந்த மொழிகளிலே தமிழ் மொழி போல் இனிதாவது எங்கும் காணோம்' என்று கூறும்பொழுது, அவர் அறிந்திருந்த சில மொழிகளோடு ஒப்பிட்டே பேசுகிறார். எனவே, தமிழாசிரியர் மன்றம் போன்ற நிறுவனம், எதிர்காலத்தில் தமிழாசிரியர்களின் கல்வித் தகுதி எப்படி இருக்க வேண்டும் என்பதைப் பற்றித் தீவிரமாக எண்ண வேண்டும். முன்னேறிய நாடுகளில் இருக்கக் குறைந்தது மூன்று அல்லது நான்கு மொழிகளைச் சிறந்த முறையில் கற்றிருக்க வேண்டும். தமிழுடன், ஆங்கிலம் மற்றும் இந்திய மொழிகளில் அல்லது அன்னிய மொழிகளில் ஒன்றைக் கற்பது பற்றி எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

6.2. தமிழ்ப் பட்டப் படிப்பு

அடுத்து பல்கலைக் கழகங்கள் நடத்தும் தமிழ்ப் பட்டப் படிப்பின் பொருண்மைக்கு வருகிறேன். இன்று தேசிய அளவில், மாநில அளவில், எத்தனையோ உயர்நிலைக் குழுக்கள் இருக்கின்றன. அவை கல்வி சார்ந்ததாக இருக்கலாம். சமுதாயப் பிரச்சினைகள் சார்ந்தவையாக இருக்கலாம். பொருளாதர வளர்ச்சி சார்ந்தவையாக இருக்கலாம். இவற்றிலெல்லாம் வல்லுநர்கள் என்று வரும்போது, பல பொதுவான குழுக்களில் மற்ற அறிவுத் துறைகளைச் சார்ந்த எத்தனையோ பேர் உறுப்பினர்களாக இருக்கிறார்கள். ஆனால், தமிழ்த் துறையைச் சார்ந்தவர்களை நாம் அதிகமாகக் காண்பதில்லை. தமிழ் தொடர்பான குழுவாக இருந்தாலொழிய, சமுதாயத்தில் மற்ற பிரச்சினைகளோடு தொடர்புடைய எத்தனையோ குழுக்களில், பல்துறை அறிஞர்கள் பலர்

இருக்கும் குழுக்களில் தமிழ்த் துறை அறிஞர்களைப் பார்ப்பது அரிதாக இருக்கிறது. என்ன காரணத்தாலோ அவர்கள் மொழித் துறை தவிர மற்ற பிரச்சினைகளுக்குப் பயன்பட மாட்டார்கள் என்பது போன்ற ஒரு தோற்றம் சமுதாயத்தில் இருந்து வருகிறது. இதைப் பற்றிச் சற்று ஆழ்ந்து எண்ண வேண்டும்.

இன்று இயற்பியல், வேதியியல், கணிதம், சமூகவியல், பொருளாதாரம் போன்ற துறைகளில் படிக்கும் மாணவர்கள் ஒரு தலைமைப் பாடம் (Major), இரண்டு துணைப் பாடங்கள் (Ancillaries) என்ற அளவில் படிக்கிறார்கள். அதாவது, அவர்கள் தலைமைப் பாடமாக எடுத்துக் கொண்ட துறை தவிர, மேலும் இரண்டு துறைகளில் ஓரளவு பரிச்சயம் பெறுகிறார்கள். தேவைப்பட்டால் அதிலும் பின்னர் புலமை பெறுவது அவர்களுக்கு இயலுவதாக இருக்கிறது. தமிழில் அப்படிப்பட்ட ஒரு ஏற்பாடு இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. தமிழ் ஆய்வில் ஈடுபடுகிறவர்கள் சமூக இயல் பற்றித் தெரிந்திருந்தால் அது பயன்படும். ஓரளவு பொருளாதாரம் பற்றித் தெரிந்திருந்தால் அந்தத் துறையிலும் அவர்கள் தமிழறிவு பயன்படக்கூடிய வாய்ப்பு இருக்கிறது. முறையாக வரலாறு கற்றிருப்பார்களானால், பின்னால் மொழியறிவோடு வரலாற்று அறிவையும் இணைத்து ஆய்வு நடத்துவதற்கு வழி கிடைக்கும். **Archaeology, Epigraphy** போன்றவற்றையும் துணைப் பாடங்களாகப் படித்திருப்பது, தமிழ் கற்றவர்களின் பார்வையை விரிவாக்கும். அவர்கள் பயன்படத்தக்க வாய்ப்புகளை அதிகமாக்கும். தமிழ்த் துறையிலேயே எதிர்கால வாழ்க்கை வாய்ப்புகளைத் தேடாது, துணைப் பாடம் தொடர்பான துறைகளிலும் முயற்சி செய்வது இயலுவதாகும். இப்பொழுது சில பல்கலைக் கழகங்களில் **Credit System** உருவாக்கி இருக்கிறார்கள். அங்கு சில விருப்பப் பாடங்கள், **Allied Subjects, Applied Subjects** என்ற தலைப்பில் எடுப்பதற்கு வாய்ப்புகளை அளித்திருக்கிறார்கள். அங்குகூட தமிழ்த் துறையில் மீண்டும் தமிழ் மொழி தொடர்பான இலக்கியத் திறனாய்வு (1). இலக்கியத் திறனாய்வு (2) என்பன போலவும் அதையொத்த பாடங்களையும்தான் வைத்திருக்கிறார்கள்.

இன்று கணிப்பொறியை அறிவியலாளர்கள், பொறியியல் துறையினர் பயன்படுத்தும் அளவுக்கு மொழித் துறையினரும் பயன்படுத்தத் தொடங்கி விட்டார்கள். ஆனால் இன்றுவரை பி.ஏ. தமிழ் படிக்கும் மாணவர்களுக்குக் கணிப்பொறி ஒரு கட்டாயப்பாடமாகவோ, விருப்பப் பாடமாகவோ பல்கலைக் கழகங்களில் இடம் பெற்றதாகத் தெரியவில்லை. எனவே, தமிழில் இளநிலை, முதுநிலை பட்ட வகுப்புகளில் படிக்கும் மாணவர்கள் ஓரளவு அந்தத் துறைக்குத் தொடர்புள்ள, பின்னர் அவர்களுடைய ஆய்வுக்கோ, அல்லது வாழ்வுக்கோ துணை நிற்கக் கூடிய துணைப் பாடங்களைச் சேர்ப்பது மிகவும் முக்கியம் என்று கருதுகிறேன். அறிஞர்கள் இந்தக் கூறுபாட்டையும் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

6.3. தமிழ்த் துறையின் தமிழ் வளர்ச்சிப் பணி

பொதுவாக நாம் வாழ்வது அறிவியல் உலகம். எல்லாத் துறைகளிலும் எண்ணற்ற வளர்ச்சிகள் தொடர்ந்து இடம் பெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன. பொறியியல் போன்ற துறைகளில்

அறிவின் தொகுப்பு எட்டு ஆண்டுகட்கு ஒருமுறை இரட்டிக்கிறது என்று கூறுகிறார்கள். கணிப்பொறித்துறை போன்ற துறைகளுக்கு வந்தால் அதன் மென்பொருள் உலகில் அறிவுத் தொகுப்பு நான்கைந்து ஆண்டுகட்கு ஒருமுறை இரட்டிப்பாகிறது. நாம் இருப்பது 2005. 21-வது நூற்றாண்டில் அடி எடுத்து வைக்கும்பொழுது, சென்ற நூற்றாண்டில் இருந்த தொழில் நுட்பத்தில் 60 சதவிகிதம் பயனற்றதாகிப் புதியன இடம் பெற்றுவிடும் என்று கருதப்பட்டது.

இந்த மாற்றங்கட்கு நமது மொழியும் ஈடுகொடுக்க வேண்டும். அப்படி ஈடுகொடுக்கத் தவறினால், இளைய தலைமுறையினர் மற்ற மொழியின் துணையை நாடுவதை நாம் தவிர்க்க முடியாது. இதில் எதையும் நான் மிகைப்படுத்திக் கூறுவதாக நினைக்கக் கூடாது. இந்த நூற்றாண்டின், எதிர்வரும் நூற்றாண்டின் தேவைகளுக்கு ஏற்ப, தமிழை நவீனப்படுத்தும் பொறுப்பு நம் எல்லோருக்கும் இருக்கிறது என்றாலும், தமிழ்த் துறையினருக்குச் சற்று அதிகமாகவே இருக்கிறது. அதற்கான வழிவகைகளை தமிழ்த் துறையினர் கண்டால் நாங்கள் அந்தப் பாதையில் நாம் நடப்போம். அதற்கான உத்திகளை அவர்கள் உருவாக்கினால் நாம் அதைப் பயன்படுத்துவோம். மொத்தத்தில் மொழி வளர்ச்சிக்கான கருவிகளைப் படைப்பவர்கள் தமிழறிஞர்கள். பயன்படுத்துபவர்கள் மக்கள். இந்த அணுகுமுறை தமிழ்த் துறைகளில் இடம்பெற வேண்டும். இன்னும் கூறப்போனால், தமிழறிஞர்கள் நடத்தும் கருத்தரங்கில் ஒரு நாளாவது தமிழ் மேம்பாட்டுக்கு, தமிழ் வளர்ச்சிக்குப் பல்கலைக்கழகத் "தமிழ்த் துறைகள் செய்த தொண்டு, தமிழ்த் துறைகள் செய்த பங்களிப்பு" என்ற தலைப்பில் ஒரு ஆய்வை மேற்கொள்வது கூடப் பயனுள்ளதாக இருக்கும் என்று நம்புகிறேன்.

7. இன்றைய தமிழுக்கு இலக்கணம்

7.1. நன்னூலின் பின்னணி

ஏறத்தாழ, கி.பி. 13-ஆம் நூற்றாண்டு அளவில் அரசாண்ட சீயகங்கள் எனும் சிற்றரசன்.

“தொல்காப்பியம் முதலிய பழைய இலக்கண நூல்கள் பேரறிவினர்க்கே புலப்படும் தன்மையனவாயிருத்தலின், இயற்றமிழின் பாகுபாடான எழுத்து, சொல், பொருள், யாப்பு, அணியிலக்கணங்களின் பயிற்சி குன்றிப் போவதனால், தமிழாராய்ச்சியில் வலியோரேயன்றி எளியோரும் ஓதியுணரும்படி, நீவிர் ஓர் இலக்கண நூலை இயற்றித் தரல் வேண்டும்.”

எனப் பவணந்தி முனிவரை வேண்டினன். அதை ஏற்ற பவணந்தியார்

முற்காலத்து வழங்கிய இலக்கணகளுக்குள்ளே பிற்காலத்து வழங்காதொழிந்தனவற்றை நீக்கி, முற்காலத்து வழங்காது பிற்காலத்து வழங்கி வரும் இலக்கணங்களைத் தழுவி, உலக வழக்கு, செய்யுள் வழக்குகளோடு சிறிதும் மாறுபடாமல் சாதாரண மாணவர்கட்கும் உபயோகப்படத் தக்கதாய்.

'நன்னூல்' என்னும் நூலை இயற்றி அவ்வரசனது சபையில் அரங்கேறினார் என்று கூறப்படுகிறது. இங்கு முற்காலத்து, பிற்காலத்து வழங்கிவரும் இலக்கணம் என்று கூறுவது, இலக்கண நூல்களன்றியும், அந்தந்தக் காலத்து இலக்கியங்களிலும், சான்றோரது உரையாடல்களிலும் இடம் பெற்ற மொழி வழக்கு என்றும் பொருள்படும். சுருக்கமாகக் கூறுவதானால், பவணந்தி முனிவர் 13-ஆம் நூற்றாண்டில், வழக்கிலிருந்த தமிழ் இலக்கண, இலக்கிய மரபை நுட்பமாக ஆய்ந்து தமிழுக்கு இலக்கணம் எழுதினார் என்பதும், அன்றைய தமிழ் வழக்கு, அதற்கு முந்தைய தமிழ் வழக்கினின்றும் சில மாற்றங்களைக் கொண்டிருந்தது என்பதும் புலனாகும். சான்றாக, தொல்காப்பியர், மொழிக்கு முதலில் 'ச' கரத்தை அனுமதிக்கவில்லை. நன்னூலார் 'ச' கரம் மொழிக்கு முதலில் இடம் பெற அனுமதிக்கிறார். இந்த மாற்றம் அவர்கள் வாழ்ந்த காலத்து வழக்கினின்றும் ஏற்பட்டதேயன்றி, அவர்களது விருப்பு, வெறுப்பால் இடம் பெற்றதன்று. தொல்காப்பியர் இலக்கணம் எழுதிய காலத்தில் இருந்த தமிழ் வழக்கில் 'ச' கரம் முதல் எழுத்தாக இடம் பெறாதிருந்து, அதற்குப் பிந்திய இடைக்காலத்தில் 'ச' கரம் முதல் எழுத்தாக இடம் பெற்றிருக்க வேண்டும். எனவே நன்னூல் அதை ஏற்றுக் கொண்டு இலக்கணம் வகுக்கிறது.

7.2. ஏழு நூற்றாண்டு இடைவெளி

நன்னூல் எழுதப்பட்டு ஏறத்தாழ ஏழு நூற்றாண்டுகள் கழிந்து விட்டன. இந்தக் காலப்பகுதியில் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள், நன்னூலுக்கு முற்பட்ட காலத்தில் ஏற்பட்ட மாற்றங்களைவிட மகத்தானவை, விரைவானவை. பல மடங்கு விரிவானவை. புதிய, புதிய பரிமாணங்களைக் கொண்டவை. ஆனால் கடந்த 700 ஆண்டுகளில் ஏற்பட்ட மாற்றத்தை, வளர்ச்சியை அலசி, ஆய்ந்து, முறையானவற்றை ஏற்று, எழுதப்பட்ட இலக்கணம் - தொல்காப்பியம் போல, நன்னூல் போல இல்லாவிடினும், ஓரளவுக்காவது அறிஞர் உலகம் அதிகார பூர்வமாக ஏற்றுக்கொண்டதென்பதும் இலக்கணம் - தமிழுக்கு இல்லையென்பது நம்ப இயலாதது. ஆனால் உண்மை. இது வருந்தத்தக்க ஒரு குறைபாடு. தமிழறிஞர்கள் கொடுக்கும் இலக்கண நூல் வரிசையைப் பார்த்தால், 18-ஆம் நூற்றாண்டு முடிய, குறிப்பிடத்தக்க பெரிய முயற்சி எதுவும் தென்படவில்லை. சில நூல்களின் பெயர்கள் குறிப்பிடப்படுகின்றன. 19-ஆம் நூற்றாண்டில் தனிப்பட்டவர்கள் இலக்கணம் எழுதியிருக்கிறார்கள். அவற்றுள் யாப்பு, அணியியல் நூல்களும் அடங்கும். 20-ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்டவை. மிகச்சில. 19-ஆம், 20-ஆம் நூற்றாண்டுகளில் எழுதப்பட்ட இலக்கணங்களில் தமிழ் கற்ற மேலை நாட்டினர் தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் எழுதியுள்ள நூல்களும் அடங்கும். எழுதப்பட்டுள்ள நூல்களுள் ஆறுமுக நாவலர் எழுதியுள்ள "இலக்கணச் சுருக்கம்" எனும் நூல் சிலரால் முக்கியமானதாகக் குறிப்பிடப்படுகிறது. எது எப்படியிருப்பினும், இன்றும் தமிழ் வழக்கைப் பொருத்தவரை எது சரி, எது தவறு என முடிவு செய்ய நன்னூலைத்தான் - இன்னும் சிலர் தொல்காப்பியத்தையே - அளவுகோலாக எண்ணுகிறார்கள். பயன்படுத்துகிறார்கள். நன்னூலுக்குப்பின், அரங்கேற்றம் பெறாவிட்டாலும், பரவலான அங்கீகாரம் பெற்று, மேற்கோள் காட்டப்படும் இலக்கண நூல் எதுவும் உருவாகவில்லை.

இன்றைய தமிழுக்கு இலக்கணம் பற்றி எண்ணும்பொழுது அசண்முக தாஸ் பின்வருமாறு கூறுகிறார்.

“தமிழ் மொழிக்கு, தற்கால அடிப்படையில் புதிய, முழுமையான இலக்கணம் அமைக்க வேண்டியது சிறப்பான, கட்டாயமான தேவை என்பதை நாம் உணரும் அதே வேளை, அத்தகைய இலக்கணத்தை அமைப்பதிலே உள்ள பல சிக்கல்களை நெஞ்சிலிருத்த வேண்டியுள்ளது.”

தமிழுக்கு இன்றுள்ள இலக்கண நூல் நிலை பற்றி டாக்டர் இ.அண்ணாமலை பின்வருமாறு கூறுகிறார்.

“பழைய இலக்கண நூல்கள் புதிய விதிமுறைகளுக்குப் பொருந்தி வரவில்லை. புதிய லக்கண நூல்களும் தோன்றவில்லை. பழைய விதிகள் புறக்கணிக்கப்படாமலும், புதிய விதிகள் முற்றிலும் ஏற்றுக் கொள்ளப்படாமலும், ஒரு சமூகம் இயங்குகின்ற நிலையைச் சமூகவியலாளர்கள் மயக்க நிலை (Anomine) என்பார்கள். புதிய தமிழைப் பொருத்தவரை இத்தகைய மயக்க நிலை இருக்கிறது எனலாம்.”

மயக்க நிலை என்பதைவிட, ஒரு குழப்ப நிலை, எந்தக் கட்டுப்பாடும் அற்ற நிலை, யார் எப்படி எழுதினாலும் அது ஏற்படையதே என்பது போன்ற நிலைமை இன்று நிலவுகிறது. தமிழில் பல துறைகளில் எழுதும், பேசும் பொதுமக்கள் ஒருபுறமிருக்க, தமிழ்ப் புலவர்கள் தம்முள்ளும் தமிழ் வழக்குப்பற்றி ஒத்த கருத்தில்லை. பல சான்றுகள் கூறலாமெனினும், சிலவற்றைக் குறிப்பிடுவது நாம் எடுத்துக்கொண்ட பொருளுக்குப் போதுமென்றே கருதுகிறோம்.

பழந்தமிழில் ‘அல்’ என்ற அடியாகப் பிறந்த எதிர்மறை வினைமுற்று, நான் அல்லேன், நாம் அல்லேம், நீ அல்லை, நீங்கள் அல்லீர், அவன் அல்லன், அவள் அல்லள், அவர்கள் அல்லர், அது அன்று, அவை அல்ல என அமையும். ஆனால் உ.வே. சாமிநாதய்யர், மு. வரதராசனார் போன்ற பெரும் புலவர்கள், ‘அல்ல’ என்ற சொல்லை ஐம்பால், மூவிடத்துக்கும் உரிய பொதுச் சொல்லாகவே கையாண்டுள்ளார்கள். எனினும் தமிழ்நாட்டுப் பாடநூல் நிறுவனம் எழுதி வெளியிட்டுள்ள எட்டாம் வகுப்புக்குரிய தமிழ் இலக்கணம்-”அவன் அல்ல, அவள் அல்ல, அவர் அல்ல, அது அல்ல அன்று எழுதுவது பிழை என்றும், அவன் அல்லன், அவள் அல்லள், அவர் அல்லர், அது அன்று.” என எழுதுவதே சரியென்றும் வலியுறுத்திக் கூறுகிறது. டாக்டர் மு.வ. அவர்கள் ‘அல்ல’ என்பது ஏற்றுக் கொள்ளத்தக்க வழக்கு என 1954-இலேயே வாதாடியுள்ளார்.

‘நாள்’ என்பதன் பன்மை ‘நாள்கள்’ என்று தான் இருக்க வேண்டும். ‘நாட்கள்’ என்பது தவறு என்பார் பரந்தாமனார். ஆனால் மறைமலையடிகள், மு.வ. போன்றோர் ‘நாட்கள்’ என்பதைக் கையாண்டுள்ளனர். இப்படி எத்தனையோ வழக்குகளை எடுத்துக் கூறலாம். தமிழ் இலக்கணம் அவ்வப்பொழுது புதுப்பிக்கப்பட்டு இருக்குமானால், தமிழ் அறிஞர்கள் ‘சரியானது’, ‘ஏற்கத்தக்கது’ எனக் கருதும் பல வழக்குகள் இலக்கணத்தில் இடம் பெற்றிருக்கும். அது நடைபெறாத காரணத்தினால், இலக்கணத்தை இருக்கிற இடத்திலேயே விட்டு விட்டு, தமிழுலகம் மதிக்கும் தமிழறிஞர்கள் பயன்படுத்தும் இலக்கியத் தமிழ் கூட, வெகு தூரம் சென்று விட்டது.

தமிழில் 'சந்தி' என்று வரும்பொழுது குழப்பம் நாளுக்கு நாள் அதிகமாகி வருகிறது. எளிமைப்படுத்துவதற்காகச் சந்தி பிரித்து எழுதுவதே நல்லது என்பது பலர் கருத்து. பொதுவாகப் பலர் அந்தப் பாதையிலேயே செல்கின்றனர். ஆனால் புலவர்கள் பலர் அதை ஏற்பதில்லை. சந்தியில் ஒற்றுமிகுதல் இன்று புதிதாகச் சிக்கல்களை உருவாக்கிக் கொண்டிருக்கிறது. தமிழாசிரியர்களே, 'தமிழ் படித்தவர்கள்' என்பதைத் 'தமிழ்ப் படித்தவர்கள்' எனவும், எழுத்தாளர் பலர் 'மாலை புறப்படும் வண்டி' என்பதை 'மாலைப் புறப்படும் வண்டி' என்றும், அதேபோன்று 'காலைப் புறப்படும் வண்டி' எனவும் 'எடுபிடி' என்பதை 'எடுப்பிடி' என்றும், எழுதும்பொழுது நமக்கு நம் தமிழறிவின் மீதிருந்த நம்பிக்கையே போய் விடுகிறது.

தமிழில் உரைநடைக்கு ஏறத்தாழ இரண்டு நூற்றாண்டுப் பாரம்பரியம் மட்டுமே உண்டு. நன்னூலார் காலத்தில் உரைநடை இலக்கியம் இல்லை. உரையாசிரியர் உரைநடை, உரையிடையிட்ட பாட்டுடைச் செய்யுளில் காணும் உரைநடை இவற்றை முழுமையான உரைநடை இலக்கியத்தோடு ஒப்பிட முடியாது. எனவே முழு அளவில் நன்னூலுக்குப் பின் உருவம் பெற்று. இன்று பல பரிமாணங்கள் பெற்று, விசுவரூபம் எடுத்து நிற்கும் ஒரு தமிழ் வடிவத்திற்கு அதற்கென எழுதப்பட்ட இலக்கணம் இல்லை. நமது முன்னோர் எல்லாத் துறைகளிலும் பயன்படுத்திய தமிழ் செய்யுள் வடிவத்தது. அதற்கு அவர்கள் இலக்கணம் வகுத்தார்கள். இன்று பயன்படுத்துவது முழுமையாக உரைநடை. எந்தத் துறை நூலும் செய்யுள் வடிவில் எழுதப்படுவதில்லை. இருப்பினும், இந்த உரைநடை வடிவை எண்ணி, அதன் தேவைகளை மனத்திருத்தி, விரிவான இலக்கணம் இதுவரை எழுதப்படவில்லை. நன்னூலுக்குப் பின்னர் கவிதைகளும், பல புது உருவங்களைப் பெற்றுள்ளன. உருவத்தை நிர்ணயிக்க இயலாத புதுக்கவிதைகளும் உருவாகியுள்ளன.

இன்றைய தமிழ் என்பதை வரையறுப்பதே ஒரு மாபெரும் பணி. இன்றைய தமிழ் என்பதும், துருவப் பனிக்கட்டி போல உறைந்துபோன ஒன்றன்று. அது வளருவது, காலத்துக்குக் காலம் மாறுவது. அதையொட்டி இனி எழுதப்படும் இலக்கணமும் தொடர்ந்து புதுப்பிக்கப்பட வேண்டும்.

7.3. எழுத்து வழக்கே அடிப்படை

நாம் இப்பொழுது இலக்கணம் எழுதத் தொடங்குவதற்கு, பேச்சு வழக்கு, எழுத்து வழக்கு என்ற இரண்டில், எழுத்து வழக்குத்தான் அடிப்படை என்று கொள்ள வேண்டும். அப்படிக் கொண்டாலும், இன்றைய எழுத்து வழக்கிலுள்ள வேறுபாடுகள் எண்ணிறந்தவை. எழுநூறு ஆண்டுகளாகச் சேர்ந்து குவிந்திருக்கும், பொன், மணி, வைரம், குப்பை, கூளம் அனைத்தையும் அலசி, ஆய்ந்து, சங்க காலத்திற்கும் திரும்பாமல், தரமே கருதாத வழக்கையும் ஏற்காமல், வாழும் தமிழுக்கு இலக்கணம் காண வேண்டும். இலக்கிய வழக்கு எளிமைக்கு எதிரானது அன்று. எளிமையாக்கத்தை எதிர்ப்பதும் அன்று.

இலக்கணம் நேற்றைய தமிழிலிருந்து வளரும் இன்றைய தமிழையும், இன்றைய தமிழிலிருந்து உருவாகும் நாளை தமிழையும் இணைப்பது, தமிழில் உருவாகும் புதுமைகள் தனித்தீவாக நின்று விடாமல், தமிழ் மரபென்னும் கடலோடு ஐக்கியமாகச் செய்வது. இலக்கணம்

மொழி வளர்க்கும் சாதனமன்று. அது ஒரு சமுதாயத்தின் சட்டம் போன்றது. மொழி அமைப்பைக் கட்டிக் காக்கும் சாதனம். இலக்கணப் புலவர்கள் மொழி வளர்ப்பவர்கள் அல்லர். அவர்கள் சட்ட வல்லுநர் போன்றவர்கள். ஒரு மொழி, காப்பவர்களால் வளர்வதில்லை; அது பயன்படுத்துபவர்களால் வளர்கிறது. இலக்கணத்தை மதிப்பதோடு, மாற்றுபவர்களும், புதியன புகுத்துபவர்களும், பழையன கழிப்பவர்களும் அவர்களே. புலவர்கள் துணை, அவர்கட்கு ஊன்றுகோல், கைவிளக்கு, திசைகாட்டி அவ்வளவே.

மேலே கூறப்பட்ட பரிமாணங்கள் அனைத்தையும் எண்ணிப் பார்க்கும்பொழுது, இன்றைய தமிழுக்கு இலக்கணம் என்பது ஒரு தனி நபரால் எழுதப்படக் கூடியது அன்று. தமிழ்ப் புலவர்கள் மட்டுமே எழுதிவிடக் கூடியதுமன்று. முறையாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட, தமிழில் ஞானமுடைய, பத்துறை வல்லுநர்கள், தமிழ்ப் புலவர்கள் ஆகியோர் சேர்ந்து, இணைந்து செய்ய வேண்டிய பணி, இன்று தொடங்கினாலும் குறைந்தது ஐந்தாண்டுகள் தேவைப்படும் பணி. இன்று இதற்கான அடிப்படையை அரசு, பல்கலைக் கழகங்களைக் கலந்து அவற்றின் துணை கொண்டு அமைக்க வேண்டும். தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம் இதையொத்த பணியைத் தொடங்கியிருப்பதாகக் கூறப்படுகிறது. அதையும் கருத்தில் கொண்டு, மேலே ஆவன செய்வது முறையாகும்.

8. அறிவியல் தமிழ்

8.1 கலைச் சொல்லாக்கம்

இதுவரை எழுதப்பட்ட அறிவுத்துறை நூல்கள், கட்டுரைகள் ஆகியவற்றில் பெரும்பாலும் அதன் ஆசிரியர்கள் அல்லது அவற்றை வெளியிட்ட நிறுவனத்தின் பதிப்பாசிரியர்கள் ஆகியோர் அவரவர் புலமைக்கும், கருத்துக்கும், நம்பிக்கைக்கும் ஏற்ப உருவாக்கிய துறைச் சொற்கள் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. ஒரு பொருளுக்கு வெவ்வேறு சொற்களும், சொற்களை ஆக்குவதிலும், வெவ்வேறு வழிமுறைகளும் கையாளப்பட்டிருக்கின்றன. இதில் பெருந்தவறு எதுவும் நிகழ்ந்துவிட்டதாக நாம் கருதவில்லை. ஆரம்ப முயற்சியும், வளர்ச்சியும், எல்லாத் துறைகளிலும் இப்படித்தான் பெரும்பாலும் அமைகின்றன.

முன்கூட்டியே உருவாக்கப்பட்ட துறைச் சொற்களுக்கு ஒப்புதல் முத்திரையிட்டு, அனைவருக்கும் அவற்றைப் பயன்படுத்துவதை நேரடியாகவோ மறைமுகமாகவோ, கட்டாயமாக்குவது சரியாகாது எனினும், அச்சொற்களை ஆக்கும் பணியில் ஈடுபடும் பலரும் பயன்படுத்தக்கூடிய சில பொது வழிமுறைகளை வகுப்பது துணை செய்யும், அவையும் இரு வகைகளில் உருவாகலாம்.

- அறிவியல் தமிழ் ஆக்கத்திற்கான சில திட்டவட்டமான நெறிமுறைகளை ஒரு குழுவின் மூலம் வகுத்து, இப்பணியில் ஈடுபடுவோர் அனைவரும் அந்நெறி முறைகளின் வழியில் நின்று, சில வரம்புகட்கு உட்பட்டுச் செயல்பட ஏற்பாடு செய்வது.

- நெறிமுறைகள் எவையும் வகுக்கப்படாது ஆங்காங்கு தனியாகவோ, குழுவாகவோ செயல்படுவோர், தங்களுடைய திறனுக்கும், மேதைமைக்கும் ஏற்பச் செயல்பட்டு, அவர்களது முயற்சியின் விளைவாக உருவான இலக்கியங்களின் மூலம், ஒப்புக் கொள்ளப்பட்ட சொற்களும், குறியீடுகளும், சூத்திரங்களும், இவற்றை ஆக்குவதற்கான நெறிமுறைகளும் காலப்போக்கில் தன்னியல்பாக உருவாவது.

மேலை நாட்டு மொழிகளில், அதுவும் குறிப்பாக ஆங்கிலத்தில் கலைச் சொற்களும் துறைச் சொற்களும் பலரால் பல்வேறு சூழ்நிலைகளில் வளர்ச்சிப் பாதையில் அவ்வப்பொழுது தேவைக்கேற்பப் படைக்கப்பட்டன. கல்வித் துறையின் தேவைகள் முழுமையையும் கருத்திற்கொண்டு, வளர்ச்சியை அடியிலிருந்து முடி வரை வகைப்படுத்தி, பயன்படுத்தப்படும் சொற்களை ஆய்ந்து, வேர்ச் சொல், கூட்டுச் சொல் என்ற பாகுபாடும், ஒரு சொல்லோடு மற்றொன்றிற்கு இருக்க வேண்டிய தொடர்பும் பற்றி எண்ணி, புதிய சொற்களை ஆக்கும் வாய்ப்பு, அவர்களுக்கு இல்லை. அறிவுத் துறைகளைத் தங்கள் மொழிகளில் உருவாக்குவதில் சற்றுத் தாமதம் காட்டிய நாடுகள் தங்கள் மொழிகளில் நூல்களை வெளியிடும் பணியை மேற்கொண்ட பொழுது, இந்தத் தாமதத்திலும் ஒரு நன்மையை உருவாக்கிக் கொண்டன. அதற்கு ஜெர்மன் மொழி ஒரு எடுத்துக்காட்டு. இக்கருத்தை ஒரு உவமை மூலம் விளக்குவது பொருந்தும்.

8.2. திட்டமிட்ட செயல்பாடு

காலப்போக்கில் தானாக வளர்ந்த ஒரு நகரம் அளவில் பெரியதாகவும் பழமையில் சிறப்புடையதாகவும் அமையலாம். ஆனால் அதில் குறுகலான சந்துகள், கோணலான வீதிகள், நெருக்கம் நிறைந்த பகுதிகள், நெறிப்படுத்தப்படாத குடியிருப்புகள் ஆகியன பரவலாகக் காணப்படும். ஆனால், புதுடில்லி, சண்டிகர் போன்று, முழுவதும் புதிதாக எழுப்பப்பட்ட நகரங்கள் பயன்தரும் அமைப்பிலும் பார்வை அழகிலும் சிறப்பாக அமைக்கப்படுவது எளிது. அறிவுத்துறை இலக்கியம் நமது மொழியில் பெரும்பாலும் புதிதாகப் படைக்கப்பட வேண்டிய ஒன்று. எனவே, நாம் அதைப் புதிய நகரம் போல, தேவையின் முழுமையையும் கண்முன் நிறுத்தி, அவற்றில், இடம்பெறும் பகுதிகளை வகைப்படுத்தி, ஒன்றுடன் மற்றொன்றுக்குள்ள தொடர்புகளைப் பாகுபடுத்தி, எழிலும், எளிமையும் கொண்ட அறிவியல் மொழியை வகுப்பது இயன்ற ஒன்றாகும்.

8.3. சில உத்திகள்

துறைச் சொற்களைக் கீழ்க்கண்ட வழிகளில் உருவாக்கலாம்.

- பழந்தமிழ் இலக்கியங்களில் காணப்படும் சொற்களை இன்றைய தேவைக்கேற்பப் பொருள் கொண்டு பயன்படுத்துதல்.

சான்று : Pilot வலவன்*
Aeroplane வான ஊர்தி*

- தற்கால இலக்கியங்களிலிருந்து சொற்களைப் பயன்படுத்துதல்.

- பேச்சு மொழியிலிருந்து தகுந்த சொற்களை எடுத்தாளல்.
சான்று : Temple Trustee - கோவில் முறைகாரர்
Memory Storage - நினைவுக் கிடங்கு
Small Pox - அம்மை, வைசூரி
- தொடர்புள்ள பிறமொழிச் சொற்களைக் கடன் பெறல்
சான்று : Decimal System - தசம முறை
- பிறமொழித் துறைச் சொற்களை மொழி பெயர்த்தல்
சான்று : Photograph - ஒளிப்படம்
Photosynthesis - ஒளிச்சேர்க்கை
- புதுச் சொற்களைப் படைத்தல்
சான்று : Molecule - மூலக்கூறு
Gas - வளியம்*
- உலக வழக்கை அப்படியே ஏற்றுக் கொள்ளல்
சான்று : X-Ray - எக்ஸ் கதிர்
Sine - சைன் / Sine

அறிவியல் தமிழ் ஆக்கத்தில் நாம் உருவாக்க வேண்டிய துறைச் சொற்கள், குறியீடுகள், சூத்திரங்கள் ஆகியனவற்றை நான்கு வகையினவாகப் பாகுபடுத்திக் கொள்ளலாம்.

- மாற்றம் எதுவுமில்லாது உலக அளவில் பொதுமையானவையாகப் பயன்படுத்தப்பட வேண்டிய குறியீடுகள், சூத்திரங்கள் :
சான்று : குறியீடு $\theta, \pi, \sqrt{\quad}, \Sigma$
சூத்திரம் H_2O, CO_2
- மாற்றமில்லாது அப்படியே ஒலிபெயர்த்துப் பயன்படுத்தப்பட வேண்டிய சொற்கள் :
சான்று : மீட்டர் (Metre) ஓம் (Ohm)
ராடார் (Radar)
- மாற்றமில்லாது ஒலிபெயர்ப்பதா, அல்லது புதிய சொல்லை உருவாக்குவதா என்ற கருத்து வேறுபாடுகட்கு இடந்தரும் சொற்கள்
சான்று : Concrete
Cement
Pump
- புதிய சொற்கள் உருவாக்கப்பட்டேயாக வேண்டிய சொற்கள்
சான்று : Stress
Strain
Elasticity

8.4. உலக வழக்கு

அறிவியல் இலக்கியத்தில் இன்று ஏராளமான குறியீடுகள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. **Square Root** என்பதற்கு $\sqrt{\quad}$ என்ற குறியீடு, **Integration** என்பதற்கு \int என்ற குறியீடு போன்றவை எல்லா மொழியினராலும் பயன்படுத்தப்படுபவை. இப்படிப் பல. பழக்கம் காரணமாகக் கிரேக்க மொழியின் ஒவ்வொரு எழுத்தும் ஒரு கருவைத் தன்னுள் கொண்ட குறியீடாக உலகு தழுவ ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது.

(pi) (Theta) (Sigma) போன்றவற்றின் பயன்பாட்டை அறிவியல் துறையைச் சார்ந்தோர் நன்கு அறிவர். இவற்றையொத்த குறியீடுகளை நாம் அப்படியே பயன்படுத்தியாக வேண்டும். கிரேக்க எழுத்தைப் போலவே, நாம் ஆங்கிலத்தில் பயன்படுத்தும் ரோமன் எழுத்துகள் சிலவும் அறிவியல் உலகில் குறியீடுகளாகப் புழங்கி வருகின்றன.

V என்ற எழுத்து, திசை வேகத்தைக் (**Velocity**) குறிப்பிடப் பயன்படுத்தப்படுகிறது. **Velocity** என்ற சொல்லின் முதல் எழுத்து V என்பதால் ஆங்கிலத்தில் அது பயன்படுத்தப்படுகிறது. ஆனால் ஜெர்மன் மொழியில் திசை வேகம் என்பதற்கு **geschwindigkeit** என்பது சொல். ஆயினும், அதைக் குறிப்பிட V என்ற எழுத்துத்தான் பயன்படுகிறது. எனவே உலகு முழுமையாக V திசைவேகத்தைக் குறிக்கிறது. அதைப்போல, புவி ஈர்ப்பு முடுக்கத்தை (**acceleration due to gravity**) g என்ற எழுத்துக் குறிக்கிறது. இவையொத்த ஏராளமான குறியீடுகளை நாம் உலகத்தோடு ஒத்த ஒழுக்கமாக ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும்.

வேதியியலில் அணு (**Atom**), மூலக்கூறு (**Molecule**) ஆகியவற்றையும், அவற்றின் சேர்க்கையினால் விளையும் பொருள்களையும் குறிப்பிடப் பயன்படுத்தப்படும் H_2O , CO_2 போன்ற சூத்திரங்கட்கு ரோமன் எழுத்துகள் உலகு தழுவப் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. இவை அப்படியே ஏற்றுக் கொள்ளப்பட வேண்டும்.

அறிவியல் உலகம், அளவைகளால் (**Measurement**) ஆனது. அளப்பது இன்றேல், அறிவியல் இல்லை. மீட்டர் எனும் அளவு இன்று கிட்டத்தட்ட உலகு தழுவப் பயன்படுத்தப்படுகிறது. நாமும் அதை அளவையாக ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறோம். அதற்கு வேறு பெயர் காண முயல்வது பொருத்தமாகாது. பல அளவைகள் அவற்றுடன் தொடர்புள்ள இயற்றினர் (**Inventor**) பெயரைத் தாங்கியன. ஆம்பியர் (**Ampere**); ஓம் (**Ohm**) போன்றவை மின் துறையில் பயன்படுத்தப்படுவன. இவ்வளவைகள் ஆம்பியர், ஓம் ஆகிய இரு ஆய்வாளர்களின் பெயரைத் தாங்கியவை. இவற்றை மொழிபெயர்ப்பது என்ற பேச்சே இல்லை.

குறியீடுகள், அளவைகள் போல, மொழி பெயர்ப்பதற்கியலாத மற்றைய வகைச் சொற்களும் இருக்கின்றன. **RADAR** என்பது ஒருவகையான இடுகுறிச் சொல். **Radio Detecting And Ranging** என்பதில் உள்ள சொற்களின் முதல் எழுத்துகளின் கூட்டால் அமைந்தது. நாம் இதை மொழி பெயர்க்கத் தொடங்கினால் அது தனிச் சொல்லாக அமைவது கடினம். பொருள் குறிக்கும் சொற்களிலும் மொழி பெயர்க்க இயலாத சொற்கள் பல உள்ளன. அவற்றையும் ஒலி பெயர்ப்பதே முறை.

8.5. படைப்பு முயற்சிகள் : பாதைகள்

ஆங்கிலம் மற்றும் பிறமொழி அடிப்படை கொண்ட, அறிவியல் தொழில் நுட்பச் சார்புடைய சொற்கள் இன்று மக்கள் மத்தியில் வழங்குகின்றன. கான்க்ரீட், சிமென்ட், பம்ப் போன்றவை. இவற்றை மொழி பெயர்க்கத் தேவையில்லை என வாதிடுபவர் பலர். இவற்றிற்கும் தமிழ்ச் சொல் காண வேண்டுமென்போரும் உளர். இது வாதத்தால் தீர்க்கும் பிரச்சினை அன்று. இரு கட்சிகளிலும் ஓரளவு நியாயம் காண முடியும். இது முழுமையும் அறிவுபூர்வமாக அணுகித் தீர்க்கும் சிக்கல் அன்று. உணர்வு, தனி நபர் இரசனை ஆகியன இடம் பெறும் ஒன்று. அவரவர் விருப்பத்திற்கேற்ப விடப்பட வேண்டும்.

● புதிய சொற்கள் அமைப்பதற்குச் சில முன் ஒட்டுகள்* (Prefixes), பின் ஒட்டுகள் (Suffixes) உருவாக்கப்பட வேண்டும். அவற்றை அடிப்படை அல்லது கூட்டுச் சொற்களுடன் இணைப்பதன் மூலம் புதுச் சொற்களை அமைக்க இயலும். அச்சொற்களின் பொருளும் எளிதில் விளங்கும். ஆங்கிலத்தில் இப்படிப்பட்ட ஒட்டுகள் நிறைய இருப்பதை நாம் அறிவோம். சில சான்றுகள் பின்வருமாறு :

முன் ஒட்டு (Prefix)

Photo - Photosynthesis
Photochemistry
Photometry

Tele - Telepathy
Telegraph
Television
Telemetry

- un எதிர்மறையைக் குறிக்கும் ஒட்டு

பின் ஒட்டு (Suffix)

- ics Mechanics
Bionics
Politics

- ism Communism
Atomism
Darwinism

- logy Hydrology
Meteorology
Phology

- sphere Atmosphere

Lithosphere

Stratosphere

- less இன்மையைக்

குறிக்கும் ஒட்டு

ஆங்கிலத்தில் பயன்படுத்தப்படும் சொற்களில் Photo- போன்ற முன் ஒட்டும் Sphere போன்ற பின் ஒட்டும், அவற்றிற்கமைந்த ஒரே பொருளில் பல சொற்களோடு பயன்படுத்தப்படுகின்றன. Photo என்ற முன் இணைப்புடன் நூற்றுக்கணக்கான சொற்கள் உருவாக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவற்றை மொழி பெயர்க்கும் பொழுது தமிழில் அவை ஒவ்வொன்றிற்கும் ஒரே சொல்லைப் பயன்படுத்த வேண்டும்.

□ சான்றாக : Photo என்பதன் பொருள் ஒளி. Photograph என்பதைப் புகைப்படம் என்றும் Photosynthesis என்பதை ஒளிச்சேர்க்கை என்றும் எழுதுகிறோம். Photo என்ற ஒட்டு எங்கு வந்தாலும் அதை ஒளி என்றே எழுத வேண்டும். எனவே, ஒளிப்படம் என்பதுதான் முறை.

□ மேலெழுந்தவாரியாகப் பார்த்தால் ஒரே பொருளுடையனவாக இருந்தாலும், ஆழ்ந்து நோக்கும்பொழுது, பொருள் வேறுபாடுடைய சொற்களைப் பயன்படுத்துவதில் தெளிவு வேண்டும். சான்றாக, Air, Wind என்ற சொற்களை எடுத்துக் கொள்வோம். இரண்டுக்கும், காற்று என்ற சொல் பொதுவாகப் பயன்படுத்தப்படுகிறது. Air என்பது வேறு; Wind வேறு. (Air in motion is wind) இரண்டும் உடலளவில் ஒன்றாயினும் உயிரளவில் வேறு. இந்த வேற்றுமை முக்கியமானது. காற்றுக்கு அதன் பல்வேறு நிலைகளை அனுசரித்து. சூடாமணி நிகண்டு 31 சொற்களை வரிசைப்படுத்திக் கொடுத்திருக்கிறது. தென்றலின் பெயர்களையும் சேர்த்தால் இத்தொகை 36 ஆகிவிடும். இந்தச் சொல்வளத்தைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளாது, Air, Wind ஆகிய இரண்டையும் ஒன்றாக்கி மயங்குவது நம் குறையேயன்றி நமது மொழியின் குறையன்று. இத்திசையில் சிந்தனை செலுத்தப் படாததுதான் இந்நிலைக்குக் காரணம். இருக்கின்ற சொற்களிலிருந்தே, Storm, Torndo, Whirl போன்ற சொற்களுக்கும் ஏற்றவற்றைத் தேர்த்து வரைப்படுத்திக் கொள்ளலாம். இருக்கின்ற சொற்களை அறிவியல் இலக்கியத்தைப் பொருத்தவரை ஒரு பொருள் பல சொல் என்பதன்றி, ஒவ்வொரு சொல்லும் வரையறுக்க, நுட்பமான மாறுதல்களுடன் வழங்கப்பட வேண்டும். கீழ்க்கண்ட சான்று துணை செய்யும்.

Wind - காற்று

Gale - கடுங்காற்று

Storm - புயல்

Hurricane	- சூறை
Breeze	- தென்றல்
Air	- வளி
Whirl	- சுழல்

- அறிவியலில், இயற்கையின், இயற்கைப் பொருள்களின் பல நிலைகட்கும், பொதுவான சொற்கள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. நீர் என்ற சொல்லை நாம் தண்ணீருக்கு மட்டும் பயன்படுத்துகிறோம். எல்லா வகையான நீர்ப்பொருளுக்கம் பொதுவான ஆங்கிலச் சொல் **liquid**. இதற்குத் திரவம் என்ற சொல் பயன்படுத்தப்படுகிறது. இச்சொல்லையே கையாளலாம். அல்லது தமிழில் அம்' என்பது பெருமைப் பொருள் விசுதி. சான்றாக, கம்பு (**Stick**); கம்பம் (**Pillar**); மதி (**Moon**); மதியம் (**Full-moon**). இந்தப் பெருமைப் பொருள் விசுதியை பொதுமைப் பொருள் விசுதியாகவும் பயன்படுத்துவது பற்றிச் சிந்திக்கலாம். ஒரு குறிப்பிட்ட பொருளுக்குப் பயன்படுத்தப்படும் சொல்லை, 'அம்' விசுதி சேர்ப்பதன் மூலம் அப்பொருளுக்கு இணையான அடிப்படைப் பண்புகளுடைய எல்லாப் பொருள்களையும் குறிக்கும் சொல்லாக மாற்றலாம் என்பதை விதியாகக் கொண்டால், அதே அடிப்படையில் சொற்கள் அமைப்பது பற்றி எண்ணலாம். வளி என்பதைப் பொதுமையாக்கி, 'வளியம்' என்பதை எல்லாவகையான ஆலிப்பொருள் கட்கும் பயன்படுத்தலாம். எனவே 'நீர்' என்பதைத் தண்ணீருக்கும் (**Water**) 'நீரம்' என்பதைப் பொதுவாகத் திரவத்திற்கும் (**Liquid**) பயன்படுத்தலாம். இதையே நாம் முடிந்த முடிவாகக் கூறவில்லை. இதுபோன்ற சில பொது வழிமுறைகளை வகுப்பது துறைச் சொற்கள் அமைப்பதில் எழில், எளிமை இரண்டிற்கும் துணை செய்யும் என்பதை வலியுறுத்துவதே நமது நோக்கம். இப்படிப்பட்ட விசுதிகள், இணைப்புகள் அடிப்படைச் சொற்கள் ஆகியன அமைப்பதில் இலக்கணப் புலவர்கள், மொழி அறிஞர்கள் ஆகியோர் துணை நாடுவது பெரும் பயன் விளைக்கும். பின்னர் ஆவிப் பொருள், நீர்ப்பொருள், அதாவது நிணீ, **Liquid** இரண்டிற்கும் பொதுவான சொல் **Fluid** என்பதாகும். இதுபோலவே நாம் தமிழிலும் சொற்களை அமைக்க வேண்டும். அல்லது இருக்கிற சொற்களை மேலே கூறிய வேற்றுமைக் கேற்பப் பொருள் கொடுத்துப் பயன்படுத்த வேண்டும். **Information, Knowledge, Wisdom** போன்ற பொதுவான நடைமுறைச் சொற்களுக்குக் கூட நேரான தமிழ்ச் சொற்களை நாம் வரையறுக்கவில்லை. **Furniture** என்ற சொல் பலராலும் பயன்படுத்தப்படுகிறது. அதற்கு நாம் ஒரு தமிழ்ச் சொல் காணவில்லை.
- துறைச் சொற்களை மொழி பெயர்க்கும்பொழுது, அதன் வேர்ச் சொல்லின் பொருளை நன்கு கவனிக்க வேண்டும். சான்றாக, **Engineering** என்பது **Engine** என்ற சொல்லின் அடிப்படையில் வந்ததன்று. அது **Ingenious** என்ற இலத்தீன் சொல்லின் அடிப்படையில் வந்தது. ஆக்கத்திறன், மதிநுட்பம் போன்ற பொருள் கொண்டது.

எனவே, பொறியியல் என்பது **Engineering** என்பதற்கு ஏற்ற மொழி பெயர்ப்பு அன்று. பொறியியல் என்பது பொறிகளைப் பற்றியது மட்டுமன்று. வீடு கட்டுதல், வேளாண்மைச் சாதனங்கள் படைத்தல், சாலை அமைத்தல், தந்திக் கம்பிகள் எழுப்பல் போன்ற அனைத்தும் பொறியியலாகும். பொறியில் என்ற சொல் இன்று வழக்கில் வந்துவிட்டது. அதன் பொருள் நமக்குப் புரிகிறது. இனி அதை மாற்ற வேண்டுமென்பதில்லை. ஆனால் **Human Engineering, Safety Engineering** போன்ற தொடர்களை மொழி பெயர்ப்பதில் சிக்கல் எழுகிறது. எனவே, ஒரு சொல்லை மொழி பெயர்க்கும் பொழுது அதன் மூலம் என்ன என்பதை ஆய்ந்து, மொழி பெயர்த்து அதனோடு அடிப்படையில் சிறிதளவாவது தொடர்புடையதாக இருக்குமாறு பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும்.

- புதிய சொல்லை உருவாக்கும்பொழுது, அது அதன் மூலமான ஆங்கிலம், அல்லது மற்ற மொழிச் சொல்லின் விளக்கமாக இருக்கக் கூடாது. சான்றாக **Budget** என்ற சொல்லை எடுத்துக் கொள்வோம். இதை 'நிதிநிலை அறிக்கை' என்று கூறுகிறோம். **Water Budget, Energy Budget** போன்ற தொடர்கட்கு வரும்பொழுது இம்மொழிபெயர்ப்புப் பயன்படாது போகிறது. 'வரவு செலவு அறிக்கை' என்ற மொழிபெயர்ப்பு, சற்றுப் பொது. ஆனால், அதுவும் **Budget** போல **Budgeting, Budgetary** என்ற வினைச் சொல், உரிச் சொல் அமைக்கப் பயன்படுவதில்லை. துறைச் சொற்கள் அவற்றிற்கு நேரான ஆங்கிலச் சொற்கட்கு விளக்கமாக அமையக் கூடாது. ஏற்ற பொருள் தரக்கூடிய இன்னொரு சொல்லாக அமைய வேண்டும். பொருளளவில் சிறிது தொடர்பிருப்பின் போதுமானது. ஒரு அயல்மொழிச் சொல்லின் முழுப்பொருளும் வெளிப்படையாகத் தெரியுமாறு மொழி பெயர்ப்பதானால், அதற்கு ஒரு சொல்போதாது; ஒரு விளக்கமே தேவைப்படும்.

- பொதுவாகத் தமிழில் புதிய சொற்கள் அமைப்பதற்கு, வினைச் சொல்லை அடிப்படைச் சொல்லாகப் பயன்படுத்துவது நல்லது. **Equation** என்பதற்குச் சமன்பாடு என்ற சொல் பயன்படுத்தப்படுகிறது. இதிலிருந்து, **Equate, Equal, Equalise** போன்ற சொற்களை அமைப்பது சற்றுக் கடினம். **Equate** என்பதற்கு 'நிகர்த்து' என்ற சொல்லைப் பயன்படுத்துவதாக வைத்துக் கொள்வோம்.

Equate	-	நிகர்த்து
Equation	-	நிகரி
Equal	-	நிகர், நேர்
Equalise	-	நிகராக்கு, நிகர்ப்படுத்து
Equality	-	நிகர்மை, நிகர்வு

என்று சொல்லலாம். பொதுவாக ஒரு சொல்லின் வேர் அதன் வினைச்சொல், பெயர்ச்சொல், உரிச்சொல் ஆகியவை எளிதில் அமைய ஏற்றதாக இருக்க வேண்டும்.

● ஆங்கிலத்தில் ஒரு மூலச் சொல்லின் அடிப்படையில் அதனோடு தொடர்புடைய ஏராளமான சொற்களை உருவாக்குவதற்கான வாய்ப்பை உருவாக்கியிருக்கிறார்கள். சான்றாக, **Atom** என்ற சொல்லிலிருந்து **Atomic, Atomism, Atomist, Atomistic** போன்ற சொற்கள் அமைக்கப்படுகின்றன.

□ துறைச் சொல்லாக்கம் இலங்கை, சிங்கப்பூர், மலேசியா போன்ற நாடுகளிலும் சிறிய அளவிலோ, பெரிய அளவிலோ நடைபெறுகிறது. மற்ற பகுதிகளில் பரவியுள்ள தமிழரும் தனிப்பட்ட முறையிலும், நிறுவன அடிப்படையிலும் இம்முயற்சியில் ஈடுபடுகின்றனர். இவை முழுமையாக ஒருமைப்படுத்தப்படாவிட்டாலும், என்ன நடக்கிறது என்பதை எல்லோரும் உணரவும், ஒரு நாட்டில் செய்த முயற்சி மற்ற நாடுகட்குத் தெரியவுமான சூழ்நிலை வேண்டும். சென்னையிலுள்ள உலகத் தமிழ் ஆய்வு நிறுவனமும், உலகத்தமிழ் ஆய்வு மாநாட்டின் குழுவும் இதற்கு வேண்டியன செய்ய வேண்டும்.

8.6. கலைச்சொல் ஆக்கம்: இன்றைய நிலை

நாம் எப்படி தமிழ் மொழியிலுள்ள சொற்களுக்குப் பொருள் காணத் துணை செய்யும் வகையில் ஆறு தொகுதிகளைக் கொண்ட பேரகராதி [Lexicon] சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தின் மூலம் உருவாக்கியிருக்கிறோமோ அதைப் போல் கலைச் சொற்கட்கும் பல தொகுதிகள் கொண்ட பேரகராதி வரிசையை உருவாக்க வேண்டும். இந்தி மொழியில் 'அறிவியல், தொழில்நுட்பக் கலைச் சொல் குழுமம்' (Commission for Scientific and Technology Terminology) என்ற நிறுவனத்தை அமைத்து இந்தப் பணியை முறையாகச் செய்திருக்கிறார்கள். தொடர்ந்து செய்து வருகிறார்கள். இந்தி மொழியில் கலைச் சொல்லாக்கம் தொடர்பாக வெளியிடப்பட்டிருக்கும் அகராதிகள் வரிசை பற்றிய தகவல் பின்வருமாறு:

1.	கலைச்சொல் அகராதிகள் (Scientific & Technical Glossaries)	35
2.	கலைச் சொல் விளக்க அகராதிகள் (Scientific & Technical Definitional Dictionaries)	52
3.	பாட நூல்கள் (இவற்றுள் 9000 இந்தி; மற்றவை பிற மொழிகள்)	12000

தற்போது இந்த நிறுவனம் ஆண்டுக்கு ரூ.4 கோடி போல மைய அரசிடமிருந்து நிதி பெறுகிறது. இந்த நிதியில் இருந்து சுமார் ரூ.80 இலட்சம் மற்ற இந்திய மொழிகளில் கலைச் சொற்கள், பாட நூல்கள் தயாரிப்பதற்காக மானியமாக வழங்கப்படுகிறது. ஆரம்பத்தில் இந்தி தவிர்த்த ஏனைய இந்திய மொழிகள் ஒவ்வொன்றுக்கும் ஒரு கோடி ரூபாய் வழங்கப்பட்டது. தமிழகமும் இந்த மானியத்தைப் பெற்றது. எனினும் இதில் சற்று வருந்தத்தக்க செய்தி, கடந்த 17 அல்லது 18 ஆண்டுகளாகத் தமிழகம் மீண்டும் எந்த நிதியுதவியும் பெறவில்லை.

தமிழில் இப்பணி 19-ஆவது நூற்றாண்டின் மையப் பகுதி போலவே இலங்கையில் தொடங்கப்பட்டது. அதன் பின்னர் இலங்கையிலும், தமிழகத்திலும் பரவலாகப் பல நிறுவனங்கள் இந்தப் பணியை மேற்கொண்டு செய்திருக்கின்றன. தனி நபர்கள் பங்களித்திருக்கிறார்கள். சிறியதும் பெரியதுமாக இரு நூறு நூல்கள் வந்திருக்கலாம். குறைந்தது மூன்று லட்சம் சொற்கள் உருவாக்கப்பட்டிருக்கலாம். ஆனால் இந்தி போல ஒரு அகராதி வரிசை, எழுத்து வரிசையிலோ, அல்லது துறைகள் வரிசையிலே ஒரு நூல் நிலையத்தல் எல்லோரும் வாங்கி வைப்பதற்கேற்ற வகையில் தமிழில் அகராதித் தொகுப்புகள் வரவில்லை. இது பெரிய குறை. அறிவியல் தமிழ் வளர்ச்சிக்கு பெருந்தடை. இந்தக் குறையை நிவர்த்திச் செய்வது அவசரத் தேவை.

9. தமிழ் வழிக் கல்வி

9.1. தயக்கங்கள், தடைகள்

9.1.1. அறிவுடையார் எல்லாம் உடையார்

அண்மையில் முடிந்த இருபதாவது நூற்றாண்டு, பல சாதனைகளைக் கண்டிருக்கிறது. அமைதியான பல புரட்சிகள் இடம் பெற்றிருக்கின்றன. அணு அறிவியல் துறையில் ஏற்பட்ட வளர்ச்சிகள், கணிப்பொறி கண்டுபிடிப்பு, விண்வெளி அறிவியல், தொழில் நுட்பத்தில் கண்ட வெற்றிகள், உயிரியல் துறைகளில் ஏற்பட்ட முன்னேற்றங்கள் மகத்தானவை. ஆனால், இவையனைத்திலும் மேலோங்கி நிற்கும் ஒன்று. இந்த நூற்றாண்டில், இதுவரை என்றும் இல்லாத அளவுக்குக் கல்வி பெற்றிருக்கும் தலைமை இடம்தான்.

வேளாண்மை யுகத்தில், அணியாக, அலங்காரப் பொருளாக இருந்த கல்வி, தொழில் யுகத்தில் பொருளாதார வளர்ச்சிக் கருவியாக மாறி, இன்று மானிடத்தின் சமுதாய, அரசியல், பொருளாதார மேம்பாடுகள் அனைத்திலும் ஊடுருவி நின்று, உயிர் கொடுக்கும் சக்தியாக, சர்வ வல்லமை பெற்ற சக்தியாக மாறிவிட்டது. "அறிவுடையார் எல்லாம் உடையார்" என்று அன்று வள்ளுவர் என்ன பரிமாணங்களை மனத்திற்கொண்டு சொன்னாரோ நாமறியோம். ஆனால் இன்று, கல்வி அறிவு, இருக்கின்ற வளங்களைப் பயன்படுத்தவும் உதவும் : இல்லாத வளங்களைப் படைக்கவும் உதவும் என்ற நிலை உருவாகியிருக்கிறது.

தேவையான கூறுபாடுகள் அனைத்தும் கொண்ட கல்வி நம் நாட்டில் இருக்கிறது. கல்வி நிலையங்கள் இருக்கின்றன. கற்றவர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆனால் இவர்கள் மிகச் சிலர். கல்வித் திட்டத்திற்குத் தேவையான கூறுபாடுகளை உள்ளடக்கி எழுப்பப்பட வேண்டிய நல்வாழ்வுச் சமுதாய மாளிகைக்குத் தளமாய், கதவாய், பலகணியாய், படிக்கட்டுகளாய், பல்வகையான கட்டுமானப் பொருள்களாய்ப் பயன்படத்தக்கவர்கள் பரவலாக இல்லை. சுருங்கச் சொன்னால், எந்தக் கல்வி எல்லா வல்லமையும் கொண்டது என்றோமோ, அந்தக் கல்வியின் வரம் எல்லா மக்கட்கும் கிட்டவில்லை. நமது நாட்டின் நலிவுக்கான அடிப்படைக் காரணம் பற்றிப் பேசுவந்த விவேகானந்தர் ஒரு நூற்றாண்டு முன்பே பின்வருமாறு கூறினார்.

“A nation is advanced in proportion as education and intelligence spread among the masses. The chief cause of India’s ruin has been the monopolising of its whole education and intelligence of the land among a handful of men. If we are to rise again, we shall have to do it by spreading education among the masses.”

(நமது நாட்டுப் பேரறிஞர்களின், ஞானிகளின் சிந்தனைகள் மக்களைச் சென்றடைய வேண்டுமென்று பேராவல் கொண்ட விவேகானந்தர், அவை மக்கள் மொழியில் இல்லாதது எவ்வளவு தடையாக இருக்கிறது என்பதை அன்றே வலியுறுத்தியிருக்கிறார்.)

“I want to bring out these ideas and let them be the common property of all, of every man in India, whether he knows the Sanskrit language or not. The great difficulty in the way is the Sanskrit language; this glorious language of ours, and this difficulty cannot be removed until, if it is possible, the whole of our nation are good Sanskrit scholars. You will understand the difficulty when I tell you that I have been studying this language all my life and yet every book is new to me. How much more difficult would it then be for people who never had time to study it throughly. Therefore, the ideas must be taught in the language of the people. Teach the masses in the vernaculars.”

இங்கு கல்வி என நாம் கூறுவது வெறும் ஏட்டுக் கல்வி அன்று. அது படிப்பு, பயிற்சி இரண்டையும் உள்ளடக்கியது. மனிதருக்குள் அடங்கி இருக்கின்ற அளவற்ற ஆற்றலை உருவம் பெறச் செய்து, உயிர் கொடுப்பது. நமது நாட்டின் இன்றைய நிலையை எண்ணுவோமாயின், நமது மக்கள் இரக்கப்பட வேண்டியவர்கள். பாதிப் பேருக்கு அவர்கள் தாய் மொழியே, எழுதவும், படிக்கவும் எட்டாததாக இருக்கிறது. அவர்களைப் பொருத்தவரை, தாய்மொழியிலுள்ள அறிவுத் தொகுப்புகளே அந்நியமாக இருக்கின்றன. அவர்கட்கு, இன்றைய முன்னேற்றத்துக்குத் தேவையான பல துறைகளைக் கற்றுத்தரும் மொழி, தாய் மொழியையும் தாண்டி, இன்னும் தொலைவில் ஓர் அந்நிய மொழியாக இருக்கிறது. இந்தப் பின்னணியில் நாம் இரண்டு தேவைகளை வற்புறுத்த விரும்புகிறோம்.

□ உலகின் எந்தப் பகுதியில் புதியன கண்டுபிடிக்கப்பட்டாலும் அது மானுடத்தின் பொதுச் சொத்து. அதை நமது அறிவுக் கருவூலத்தின் ஒரு பகுதியாக்கிப் பயன்படுத்தும் திறன் நமக்கு வேண்டும். அவற்றைத் தேவையான அளவில் தன்வயமாக்கிக் கொள்ளும் இயல்பும், வளமும் நமது மொழி பெற்றிருப்பதன்றி, தன் வயமாக்கும் நிகழ்ச்சி தொடர்ந்து நடைபெற வேண்டும்.

□ புதிய புனைவுகளின் அடிப்படையில் உருவாகும் கருவிகள், செய்பொருள்கள், செயல்முறைகள் ஆகியவற்றை அறிந்து, உள்வாங்கி, தமதாக்கிக் கொண்டு.

பரவலாகப் பயன்படுத்தும் தகுதியை மக்கள் பெற்றிருக்கவேண்டும். இது அந்நிய மொழியில் என்றும் இயலாது. தாய்மொழி வழிதான் சாதிக்கப்பட வேண்டும்.

எனவே, தாய்மொழி வழிக் கல்வி என்பது கற்பவரின், கற்கும் சமுதாயத்தின் நலனுக்காகவேயன்றி, மொழியின் நலத்துக்காகவன்று. அடிப்படையில் தாய்மொழி வழிக் கல்வி என்பது ஓர் இனத்தின் மேம்பாட்டுப் பிரச்சினையேயன்றி, மொழிப் பிரச்சினையன்று. பல துறைகளில் உருவாகும் அறிவு வளர்ச்சி ஒரு மொழியில் இடம் பெறும்பொழுது அந்த மொழி வளரும். வளர்ந்தால்தான் அது பயன்படும் திறன் உள்ள மொழியாக இருக்கும். தாய்மொழி வழிக் கல்வி நமது தேவை. நமது நோக்கம். அதை நிறைவேற்றும் தகுதி பெற மொழியை வளர்க்கிறோம். அந்த வளர்ச்சி தொடக்க காலத்தில் திட்டமிட்டதாக இருக்கலாம்; இருக்க வேண்டும். பின்னர் அது தானாகவே நடைபெறும் ஒன்றாகி விடும். பயன்படுத்தப்படுவது வளரும். வளர்ந்த ஒன்றின் பயனும் வளரும். இந்தப் பின்னணியில் நாம் தமிழகத்தில் தாய்மொழி வழிக் கல்வி நிலையை ஆய்வோம்.

9.12. தாய்மொழி வழிக்கல்வி: பரிமாணங்கள் பல

தமிழகத்தைப் பொருத்தவரை தாய்மொழி வழிக் கல்வி பரவ, நாம் விடுதலை பெறுவதற்கு முன்னிருந்தே கூட முயற்சி செய்து வருகிறோம். தாய்மொழி தொடர்பாக நாம் எடுக்காத மாநாடுகள் இல்லை. நடத்தாத ஊர்வலங்கள் இல்லை. எழுப்பாத முழக்கங்கள் இல்லை. நமது நாடு விடுதலை பெற்றது முதல், இன்று வரை பொறுப்பேற்ற அரசியல் தலைவர்கள் தீவிரமான அக்கறை காட்டவில்லை என்ற குற்றச்சாட்டில் ஓரளவு உண்மையிருக்கலாம். ஆனால் அதுவே முக்கியமான காரணம் என்று கூறுவதோ, நனைப்பதோ, பிரச்சினையை முழுமையாக உணர்ந்ததாகாது. இயன்ற அளவில் அரசுகள் முயன்றிருக்கின்றன. முயன்றும் வருகின்றன. இருந்தும், பயிற்று மொழித் துறையில் நாம் மன நிறைவு பெறும் அளவிற்கு முன்னேற்றம் காணவில்லை. எடுத்த முயற்சிக்கு இணையான பலன் காண இயலவில்லை. இதற்கான காரணங்களை நாம் சற்று ஆழமாக எண்ண வேண்டும். மக்கள் மனத்தில் இருக்கும் தயக்கங்கள் பல. அவர்கள் சந்திக்கும் தடைகள் பல. அவற்றுள் தெரிந்தனவும் உண்டு. தெரியாதனவும் உண்டு. பயிற்று மொழிப் பிரச்சினையோடு தொடர்புடைய அம்சங்களில் அவ்வளவாகப் பேசப்படாதவை ஆனால் முக்கியமானவை பின்வருமாறு:

- இந்தியத் துணைக் கண்டத்தில் தமிழகம் ஒரு மாநிலம்
- தமிழ் ஒரு மாநிலத்தின் ஆட்சி மொழி. அரசியலமைப்பில் இடம் பெற்றுள்ள இந்திய மொழிகளுள் ஒன்று.
- மைய அரசின் ஆட்சி மொழி இந்தி. துணையாக ஆங்கிலம், இந்தி மொழி பேசாத மாநிலத்தவர் வேண்டும் வரை நீடிக்கும்.

- மைய அரசு தில்லியில் மட்டும் இருப்பதன்று. அது மாநிலத்திலும் செயல்படுவது. மைய ஆட்சி மொழிக்கு மாநிலத்திலும் இடம் உண்டு.

இந்த நாட்டின் மைய ஆட்சி மொழியின் இடம், மாநில ஆட்சி மொழியின் இடம் என்பவை, தெளிவுபடுத்தப்படவில்லை. இவற்றை ஓரளவு வரையறுப்பவை.

- மைய அரசின் மொழிக் கொள்கை
- மாநில அரசின் மொழிக் கொள்கை

இவற்றை நாம் பின்வரும் பகுதிகளில் ஆய்வோம். பொதுவாகத் தமிழகத்தில் மொழி பற்றியோ, சமுதாய நீதி பற்றியோ பேசும்பொழுது, நாம் அறிந்தோ, அறியாமலோ ஒரு மனத்திரையை உருவாக்கி வைத்திருக்கிறோம். இதனால் உண்மைகள் மங்கலாகத் தெரிகின்றன. மாறுபட்டும் தெரிகின்றன. சில சமயங்களில் மறைக்கப்பட்டும் விடுகின்றன.

தாய்மொழி வழிக் கல்வி பற்றிய கருத்துப் பரிமாற்றத்தில், நடைமுறைப் படுத்துவதில் சற்றுத் தயக்கம் காட்டுபவர்களை, சில சங்கடங்களை எடுத்துச் சொல்பவர்களை உடனே 'ஆங்கில மோகம்' கொண்டவர்களென்றோ, 'ஆங்கிலப் பற்று' மிகுந்தவர்களென்றோ, முத்திரை குத்துவது முறையாகாது. முதிர்ந்த மனநிலையுமாகாது. விடுதலை பெற்று அரை நூற்றாண்டு கழிந்த நிலையில், குடியரசு நடைமுறையில் அரை நூற்றாண்டு அனுபவம் பெற்றபின், நாம் இன்னும், சமுதாயம், மொழி, அரசியல் தொடர்பான விவாதங்கட்கு வரும்பொழுது, 'கனி' நிலையை எட்டாது, 'காய்' நிலையிலேயே இருப்பது நமக்குப் பெருமை அன்று. மற்றவர் உணர்வுகளை மதிக்கத் தெரியாத சமுதாயத்தில் முறையான தர்க்கம் இடம் பெறாது. சண்டைதான் வளரும். பிரச்சினை எதுவும் சண்டையால் தீர்வதில்லை. தீர்ந்தாலும் அது நியாயமான தீர்வாக இருப்பதில்லை. இந்த நாட்டில் இன்று ஆங்கிலம் பெற்றிருக்கும் இடம், அது பெற்றிருக்கும் முக்கியத்துவம், எளிதாகக் காரண, காரியங்களைக் காட்டி விளக்கக் கூடியது அன்று. நீண்ட வரலாற்றுப் பின்னணியில் பல வகையான, அரசியல், சமுதாய, இன உணர்வுகளின் வேதிச் சேர்க்கையால் (Chemical Combination) உருவானது. பலர் அதைப் புதுமையாக்கச் சாதனமாகப் பார்க்கிறார்கள்; பலர் அதை வெளி உலகிற்குப் பலகணியாகப் பார்க்கிறார்கள்; முன்னேற்றப் பயணத்திற்கு நீண்ட நாள் தேவைப்படும் வாகனமாக எண்ணுகிறார்கள்; இந்திய மொழிக் குடும்பங்கட்கு உறவுப் பாலமாகப் பார்க்கிறார்கள். தங்கள் மொழிக்குத் தற்காப்பாகப் பார்ப்பவர்களும் உண்டு; தங்கள் மொழியின் ஆதிக்கத்திற்குத் தடையாகப் பார்ப்பவர்களும் உண்டு. 'இந்தியாவில் ஆங்கிலம்' என்பது இன்று பல பரிமாணங்களைக் கொண்டது. இந்தப் பின்னணியுடன் நாம் தமிழ் மொழி வழிக் கல்விப் பிரச்சினைக்கு வருவோம்.

தமிழகத்தைப் பொருத்தவரை பெற்றோர்கள் மாணவர்களிடம் தமிழ்வழிக் கல்விக்கு அவ்வளவாக ஆதரவில்லை. ஆங்கில வழிக்கல்வி மீது அதீதமான பற்று இருக்கிறது எனக் குறைப்பட்டு கொள்கிறார்கள். இதில் உண்மை இருக்கிறது. பொது மக்களுடைய விருப்பத்தில் பொருள் இருக்கும். அவர்களுடைய கருத்தை எளிதில் புறக்கணித்துவிட முடியாது. இதன் நிறைகுறைகளை ஆராய வேண்டும்.

- இந்தியாவில் இந்தி, ஆங்கிலம் ஆட்சிமொழி
- தமிழகம் இன்றைய நிலையில் இந்தியை ஏற்பதில்லை. எனவே 1967 முதல் நாம் பள்ளிகளில் இந்தி கற்பதில்லை. எனவே ஆங்கிலம் மட்டுமே நமக்குத் தொடர்பு மொழி.
- ஆங்கிலம் இன்று தேசிய அளவில் ஆட்சி மொழியாகவும், உலக அளவில் தொடர்பு மொழியாகவும், வணிக மொழியாகவும், பல துறைகளில் மூலநூல்கள் உருவாகும் மொழியாகவும் இருக்கிறது.
- தமிழர்கட்குத் தமிழகத்திற்கு வெளியேதான் ஆங்கிலம் வேண்டுமென்பதில்லை. தமிழகத்திற்குள்ளும் ஆங்கிலம் வேண்டும். தமிழகத்தில் உள்ள மைய அரசு நிறுவனங்கள் அனைத்திற்கும், ஆங்கிலம் வேண்டும். தமிழகம் முழுவதும் பரவியிருக்கும் தொடர்வண்டியில் அனுமதிச் சீட்டைப் புரிந்துகொள்ளக்கூட ஆங்கிலம் வேண்டும். அங்கு தமிழ் இல்லை.
- ஆங்கிலம் வழி கற்பிக்கும் பள்ளிகட்குத் தங்கள் குழந்தைகளை அனுப்பும் பெற்றோர்கள் தங்கள் குழந்தைகள் நன்றாக ஆங்கிலம் கற்க வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் அவ்வாறு செய்கிறார்கள். தங்கள் குழந்தைகள் வரலாறும், கணிதமும் ஆங்கிலத்தில் கற்க வேண்டுமென்பது அவர்களுடைய நோக்கமன்று.
- மைய அரசின் அலுவலகங்களில் தமிழும் ஆட்சி மொழியாக இடம்பெறாத வரை, தமிழகத்தில் தமிழ் தனக்கு உரிய இடத்தைப் பெற இயலாது.
- தாய் மொழி வழியாகத்தான் கல்வி இருக்க வேண்டும் எனத் தத்துவ அளவில் நம்புவவர்களும், பேசுவவர்களும் கூட, தங்கள் குழந்தைகளை ஆங்கிலம் வழி கற்கத்தான் அனுப்புகிறார்கள். இது இரட்டை வேடம் அன்று. பல காரணங்கள் இருப்பினும் கீழ்க்காண்பவை முக்கியமானவை:
 1. தமிழகத்தில் இருமொழிக் கொள்கையின் கீழ் தேசிய ஆட்சி மொழி என்ற அளவில் ஆங்கிலம் பெறும் முக்கியத்துவம்.
 2. அரசுப் பள்ளிகளில் ஆங்கில மொழிப் பாடத்தில் தரம் மிகக் குறைவாக இருக்கிறது. +2 தேர்வுக்குப்பின் கூட பிழையின்றி ஒரு சில வரிகள் கூட ஆங்கிலம் எழுதவோ, பேசவோ இயலாதவர்களாக மாணவர்கள் இருக்கிறார்கள். எனவே பெற்றோர்கள் தங்கள் குழந்தைகள் ஆங்கில அறிவு பெற, ஆங்கிலம் வழிக்கல்விக்குச் செல்ல வேண்டுமென்று நம்புகிறார்கள்.
 3. மைய அரசின் மொழிக்கொள்கை மாநில மொழிகள் கல்வி மொழியாக வளர்வதற்குச் சாதகமாக இல்லை. தமிழ், அது தாய்மொழியாக இருக்கும் மாநிலத்திலேயே பரிதாபகரமான இரண்டாம் நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டு வருகிறது.

மாநிலங்களில் மைய அரசின் மொழிக் கொள்கையில் மாற்றம் இல்லையெனில் தாய்மொழி வழிக் கல்வி, வேர் பிடித்து, வளர்ந்து, விழுது இறக்கி நிற்பது சாத்தியமில்லை.

நாம் பெற்றோர்களையும், மாணவர்களையும் குறை கூறுவதை நிறுத்திவிட்டு. மேலே கூறப்பட்டிருக்கும் பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வு காண வேண்டும்.

9.2. வறுமை ஒழிப்பு

9.2.1. வளர்ந்த நாடுகள் : வளரும் நாடுகள்

நாம் விடுதலை பெற்று 56 - ஆண்டுகள் இப்பொழுது (2004) நிறைவு பெற்று விட்டன. விடுதலை பெற்றது முதல் நமது நாட்டின் அரசியல், சமுதாய, பொருளாதார மேம்பாட்டினை அடையத் தொடர்ந்து முயன்று வருகிறோம்.

பத்தொன்பதாவது நூற்றாண்டில் உலக மக்கட்தொகை நான்கு மடங்கு உயர்ந்தது; அதாவது 150 கோடியிலிருந்து 600 கோடியாகியது. இதே காலப்பகுதியில் உலகப் பொருளாதாரம் 17 மடங்கு உயர்ந்தது. இந்தப் பொருளாதார வளர்ச்சி சமமாக எல்லா நாடுகட்கும் அமையவில்லை. மக்கள் தொகை வளர்ச்சி ஏழை நாடுகட்குச் சென்றது. பொருளாதார வளர்ச்சி முன்னேறிய நாடுகட்குச் சென்றது. இதன் விளைவாக வளம்மிக்க நாடுகளின் வளம் மிகுந்தது. பின்தங்கிய நாடுகள், வளம்மிக்க நாடுகளுடன் ஒப்பிடும்பொழுது மேலும் பின்னடைந்தன.

9.2.2. வளர்ச்சியின் ஊற்று

இருபதாவது நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் வளம் மிகுந்த நாடு, மிக ஏழ்மையிலுள்ள நாட்டைவிட ஏறத்தாழ மூன்று அல்லது நான்கு மடங்கு செல்வம் பெற்றதாக இருந்தது. ஆனால் 2002இல் முன்னேறிய நாடுகளில் வாழும் 20-சதவிகித மக்கள் உலகின் 85 சதவிகித வருமானத்தை அனுபவிக்கிறார்கள். மீதமுள்ள 80 சதவிகிதத்தினருக்கு இருக்கும் வருமானம் 15 சதவிகிதம்தான். ஏற்றத்தாழ்வு வரை கடந்து உயர்ந்து விட்டது.

உயர்ந்த வருமானமுள்ள நாடுகளின் மேம்பாட்டிற்கும் வளர்ச்சிக்கும் அடிப்படைக் காரணம் அவர்கள் அறிவியல், தொழில் நுட்பத்தில் அடைந்திருக்கும் திறன்தான். நம்மைப் பொருத்தவரை நேரு பெரும்களின் தலைமையில், அவரது தொலை நோக்கின், நுண்மாண் நுழைபுலனின் துணையில் நாம் அறிவியல் தொழில் நுட்ப வளர்ச்சியில் ஆழ்ந்த ஈடுபாடு காட்டினோம்.

நாம் விடுதலை பெற்றது முதல் பல அரசு சார்ந்த அறிவியல் தொழில் நுட்ப ஆய்வு மையங்களை உருவாக்கினோம். அரசின் தொழில் துறையிலும் ஆய்வு மையங்களை நிறுவினோம். தனியார் துறையினரும் ஆய்வு மையங்கள் அமைப்பதை ஊக்குவித்தோம். பல்கலைக்கழகங்களில் அறிவியல் தொழில் நுட்ப ஆய்வுக்கு மானியம் வழங்கினோம். இன்று அறிவியல், தொழில் நுட்ப வளர்ச்சியில் நாம் வளரும் நாடுகள் அனைத்தினும் முன்னிற்கிறோம். வல்லரசுகள் தவிர மற்ற

வளர்ந்த பல நாடுகட்கு ஏறத்தாழ இணையான நிலையை அடைந்திருக்கிறோம். அணுசக்தி, விண்வெளித் தொழில் நுட்பம், கணினி மென்பொருள், உயிரியல் தொழில் நுட்பம், கடல் வளங்கள் (Ocean Resource) ஆய்வு ஆகியவற்றில் நாம் பெருமைப்படத்தக்க நிலையை எட்டி இருக்கிறோம்.

9.2.3. உணவு இருந்தும் பசி

அறிவியல் தொழில் நுட்ப ஆற்றலில் நாம் பெற்றிருக்கும் வளர்ச்சி நமது பொருளாதார வளர்ச்சியில் பிரதிபலிக்கவில்லை. நமது வறுமை நீங்கவில்லை. நமது நாடு இன்னும் ஏழை நாடு. இன்னும் நூற்றுக்கு 26-பேர் பசிக்கும் வயிற்றோடு படுக்கைக்குச் செல்கிறார்கள்.

நமது பிரச்சினை தேசிய அளவில் உணவுப் பற்றாக்குறை அன்று. உணவு உற்பத்தியில் சற்று உபரி நிலை இருக்கிறது. மே மாதம் 22-இல் அகமதாபாத் நகரில் பேசிய நமது துணைப்பிரதமர் திரு. அத்வானி, “உபரி உணவு உற்பத்தி நமது பிரச்சினையாக இருக்கிறது. இதைத் தீர்க்க நாம் உணவுப் பொருட்களை ஏற்றுமதி செய்ய வேண்டும்” என்று கூறியிருந்தார். ஒரு புறம் போதுமான உணவு இல்லாத 26 கோடி மக்கள், இன்னொரு பக்கம் போதுமான சத்துணவு இல்லாத 53 சதவிகிதம் குழந்தைகள். இன்னொருபுறம் உபரி உணவுப் பிரச்சினை. இந்தப் புதிருக்கு என்ன காரணம்? இருக்கின்ற உணவுப் பொருள் தேவையானவர்கட்கு எட்டவில்லை. அவர்கட்கு வாங்கும் சக்தியில்லை. நமது பொருளாதாரம் பரவலாக வளரவில்லை.

9.2.4. மக்கள் மட்டத்தில் அறிவியல்

இன்று முன்னேறிய நாடுகட்கும் பின்தங்கிய நாடுகட்கும் இடையில் இருக்கும் பொருளாதார வேறுபாடு மிகுந்திருப்பதற்குக் காரணம் அங்கு தனிநபர் உற்பத்தித் திறன் பன்மடங்கு அதிகம். நமது மக்கள் அறிவியல் தொழில் நுட்ப வளர்ச்சி உலகுக்கு அளித்துள்ள வளர்ச்சிகளைப் பயன்படுத்த இயலாதவர்களாக இருக்கிறார்கள். அறிவியல் தொழில்நுட்ப வளர்ச்சியில் நாம் அடைந்திருக்கும் முன்னேற்றம் மக்களைச் சென்று சேரவில்லை.

நமது அறிவியல் தொழில்நுட்ப ஆற்றல் ஒரு மாபெரும் அணையில் தேக்கி வைக்கப்பட்டிருக்கும் நீர்த்தேக்கம் போல் இருக்கிறது. அணையில் தேங்கி இருக்கும் நீரால் மட்டும் மக்கட்கு ஒரு பயனும் விளைந்து விடாது. அது பாசனத்திற்குப் பயன்பட வேண்டும்.

அதற்கு:

- பெரிய வாய்க்கால் வேண்டும்
- கிளை வாய்க்கால் வேண்டும்
- பண்படுத்தப்பட்ட நிலம் வேண்டும்

அதைப் போலவே நமது அறிவியல் தொழில் நுட்ப வளர்ச்சியின் விளைவுகள் மக்களைச் சென்றடைய வேண்டும். நமது அறிவியல் தொழில் நுட்ப வளர்ச்சி வகுப்பறையில் இருக்கிறது.

சோதனைச் சாலைகளில் இருக்கிறது. அறிஞர்கள் மத்தியில் இருக்கிறது. ஆனால் அது மக்களைச் சென்றடையவில்லை. அது மக்களுடைய சமுதாய, பொருளாதார வாழ்க்கையில் பரவலாக இடம்பெறவில்லை.

அறிவியல் தொழில் நுட்பம் என்னும் கருவியை ஒரு தற்குறிச் சமுதாயம் பயன்படுத்த இயலாது. கற்ற சமுதாயம் மட்டுமே பயன்படுத்த இயலும். நமது எழுத்தறிவு நிலையை எடுத்துக் கொண்டால் 1991இல் கூட 52.2 சதவிகிதத்தைத்தான் எட்டியிருந்தோம். 2001இல் 65.38 சதவிகிதம். இன்னும் 30.0 கோடி மக்கள் தற்குறிகள்.

நமது நாட்டில் தொழில் புரிவோரில் 9.0 சதவிகிதத்தினர் மட்டுமே அமைப்புச் சார்ந்த தொழில் பகுதியை (Organised Sector) சேர்ந்தவர்கள். 91 சதவிகிதத்தினர் அமைப்புச் சாராத பகுதியை (Unorganised Sector) சேர்ந்தவர்கள். இவர்களில் பலர் எழுத்தறிவில்லாதவர்கள். எழுத்தறிவு பெற்றவர்களும் எந்தத் தொழிலுக்கும் பயிற்சி பெறாதவர்கள். இவர்கள் அறிவியல் தொழில்நுட்பம் சார்ந்த கல்வியும் பயிற்சியும் பெற்றால்தான் இவர்களுடைய உற்பத்தித் திறன் அதிகரிக்கும். அறிவியலும் தொழில்நுட்பமும், மற்ற துறை அறிவும் அவர்களுடைய தாய் மொழியில் இருந்தால்தான் அவர்கள் கற்றுப் பயன்பெற முடியும். அதைப் பயன்படுத்த முடியும். அது பரவலாக மக்களை அடைய முடியும்.

9.5. எழுத்தறிவு தாய்மொழி வழி கல்வி

நமது அண்டை நாடுகளான இலங்கை, மலேசியா இந்தோனேசியா, பிலிப்பைன்ஸ் போன்றவை நாம் சுதந்திரம் பெற்ற காலப் பகுதியில் பொருளாதார வளர்ச்சியில் நம்மை யொத்த நிலையில் இருந்தவை. இன்று அவை கணிசமாக முன்னேறியுள்ளன. அவை அறிவியல், தொழில் நுட்பத் துறையில் இன்றும் நம் நிலைக்கு வளர்ந்தவர்கள் அல்லர். ஆனால் அவர்கட்கு இரண்டு வலிமைகள் இருந்தன; இருக்கின்றன.

- ஏறத்தாழ அனைவரும் எழுத்தறிவு பெற்றிருக்கிறார்கள்.
- தாய் மொழியில் கல்வி பயில்கிறார்கள்

கடந்த 50 ஆண்டு அனுபவத்தின் மூலம் நமக்குக் கிடைத்திருக்கும் படிப்பினை ஒன்று உண்டு. அது மேம்பாட்டு முயற்சியில் மக்கள் அனைவரும் நெருக்கமாகப் பங்கேற்க வேண்டும் என்பதுதான். ஒவ்வொரு தொழிலாளியின் உற்பத்தித் திறனும் பன்மடங்கு பெருக வேண்டும். வளர்ந்துள்ள அறிவியல் தொழில் நுட்பம் எல்லாத் துறையிலும் மக்களால் பயன்படுத்தப்பட வேண்டும். இது நாம் முன்பு குறிப்பிட்ட நாடுகட்குச் சாத்தியமாயிற்று. நம் நாட்டில் இது இன்றும் சாத்தியமாகவில்லை. ஏனெனில் நாம் முன்பே குறிப்பிட்டது போல் நமது மக்களில் 30.0 கோடிப் பேர் இன்னும் தற்குறிகள்; எழுத்தறிவு பெற்றவர்களாகக் கருதப்படும் மற்றவர்கள் கல்வியும் அறிவியல் தொழில் நுட்பத்தைப் பயன்படுத்தும் அளவிற்கு இல்லை. நமது நாட்டில் உயர் கல்வி, குறிப்பாக வேளாண்மை, மருத்துவம், பொறியியல், மேலாண்மை போன்ற துறைகளில் கல்வி தாய்மொழியில் இல்லை. தொழில் சார்ந்த பயிற்சிப் படிப்பும் தாய் மொழியில் இல்லை. எனவே

அறிவியல், தொழில் நுட்ப அறிவு மக்களிடையே பரவவில்லை. அறிவியல் தொழில் நுட்பம் சார்ந்த பயிற்சிகளைப் பொருத்தவரை நமது மக்களில் பெரும்பாலார் இன்னும் தற்குறிகள். தாய் மொழியில் இல்லாத அறிவியல், தொழில்நுட்ப அறிவு மக்களைச் சென்று அடையாது. எனவே தாய் மொழியில் கல்வி இல்லாத நாட்டில் மக்கள் கல்வியின் பயனை முழுமையாகப் பெற இயலாது. கல்வியில் பெறத்தக்க பயிற்சியை, படிப்பிணையை மேம்பாட்டிற்கும் வளர்ச்சிக்கும் பயன்படுத்த இயலாது.

எனவே நம் நாட்டின் வறுமை ஒழிய வேண்டுமானால் கல்வி தாய் மொழியில் அமைய வேண்டும். அரிச்சுவடி நிலையிலிருந்து முதுகலை ஆய்வுவரை எல்லாத் துறைகளிலும், எல்லா மட்டத்திலும் எண்ணற்ற நூல்கள் தமிழில் தாய்மொழியில் வந்து குவிய வேண்டும். கவிதை, கதை, கட்டுரைகள் தாங்கி, வார, மாத இதழ்கள் வருவது போல, அறிவியல், தொழில் நுட்பத் துறையில் இதழ்கள் பெருக வேண்டும். அறிவியல் தொழில் நுட்பம் சார்ந்த தலைப்புகள் கவிதைகளில், இலக்கியப் படைப்புகள் அனைத்திலும் இடம்பெற வேண்டும். பொதுவான வார, மாத இதழ்கள் கூட, சில பக்கங்களை அறிவியல் தொழில் நுட்பச் செய்திக்கு ஒதுக்க வேண்டும். அப்பொழுதுதான் பலதுறைகளில் வளர்ந்திருக்கும் கல்வி அறிவு மக்கள் மத்தியில் பரவும். நாட்டின் வளத்தைப் பெருக்கக் கல்வியறிவு பயன்படுத்தப்படும். இவை நடைபெறக் கல்வி தாய்மொழியில் அமைய வேண்டும். தாய்மொழி வழிக் கல்வி இன்றி எந்த ஒரு நாட்டிலும் வறுமை ஒழியாது.

10. ஒலி பெயர்ப்பு

10.1. கிரந்த எழுத்துகள்: ஒரு சிந்தனை*

10.1.1. இரு வகை வழக்கு

இந்தத் தலைப்பில் இடம் பெறும் சில யோசனைகள் கடுமையான விவாதத்திற்கும், கருத்து வேறுபாட்டுக்கும் உட்படக் கூடியவை. நாம் முன்வைப்பவை, முடிந்த முடிவுகளல்ல. அவை நம்மை நோக்கும் பிரச்சினை பற்றிய, அப்பிரச்சினைக்கான தீர்வுகள் பற்றிய சில எண்ணங்கள்.

நாம் எடுத்துக் கொண்ட பிரச்சினை கிரந்த எழுத்துக்களைத் தமிழில் பயன்படுத்துவது பற்றியது. இந்தக் கட்டத்தில் ஒரு கேள்வி எழலாம்.

“பல நூற்றாண்டுகளாகக் கிரந்த எழுத்துகள் தமிழில் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன. எனினும் அவற்றைப் பயன்படுத்தாதவர்கள் அன்றும் இருந்தார்கள். இன்றும் இருக்கிறார்கள். இதை அவரவர் விருப்பத்திற்கு விட்டுவிட வேண்டியதுதானே. இதில் விவாதம் எழுப்புவது வீண் வேலையல்லவா?”

எனக் கேட்கலாம். மேலெழுந்தவாரியாகப் பார்த்தால் இது சரியான அணுகுமுறை போன்றும் தோன்றலாம். ஆனால், நிலைமை அவ்வளவு சாதாரணமானது அன்று.

இலக்கியத் துறையில் இரு வகையான வழக்குகளும் இடம் பெறலாம். இடம் பெற்றும் வருகின்றன. ஆனால், பலவகையான அறிவுத் துறைகட்கு வரும்பொழுது, தரப்படுத்தப்பட வேண்டியது தேவையாகிறது. மாணவர்கட்குப் பாடப்புத்தகம் எழுதும் பொழுது, ஓரிடத்தில் ஒரு பாடப் புத்தகத்தில் 'ஐன்ஸ்ட்டைன்', 'அகஸ்ட்டஸ்' என்றும், இன்னொரு பாடப்புத்தகத்தில் 'ஐன்சுட்டைன்', 'அகசுட்டசு' என்றும் எழுதுவது முறையாகாது. **Fahrenheit** என்பதை ஓரிடத்தில் 'பாரன்கைட்டு' என்றும், இன்னோர் இடத்தில் 'ஃபாரன்ஹைட்' என்றும் எழுதுவது முறையாகாது. ஒரே சீரான வழக்கை நாம் மேற்கொண்டாக வேண்டும். வேளாண்மை, மருத்துவம், சட்டம், பொறியியல் போன்ற எல்லாத் துறைகளிலும் இத்தகைய பிரச்சினை எழும். இதற்குத் தீர்வு காண வேண்டும். அன்றாட வழக்கில் கூட, தமிழ் ஆட்சி மொழியாகப் பயன்படுத்தும் சூழ்நிலையில், ஒவ்வோர் அரசு அலுவலர் விருப்பத்துக்கேற்ப, ஆவணங்களில், ஆணைகளில், மொழி வழக்கு மாறுவது முறையாகாது. தனிப்பட்டவர்கள் எப்படி வேண்டுமானாலும் எழுதலாம். ஆனால், அரசின் வழக்கில் தலைமைச் செயலகத்திலிருந்து, கிராமப் பஞ்சாயத்து வரை, மற்றும் பல்கலைக் கழகங்களில், கல்வி நிறுவனங்களில் அரசு பயன்படுத்தும் தமிழ், கிரந்த எழுத்தைப் பயன்படுத்துவது போன்ற அடிப்படைப் பிரச்சினைகளில் ஆளும் கட்சியின் விருப்பத்திற்கேற்பத் தமிழ் வழக்கு மாற இயலாது. அதே போல பல்கலைக் கழகங்களில் துணை வேந்தர்கள் விருப்பத்திற்கேற்ப அடிப்படைக் கொள்கைகள் மாற இயலாது. எனவே பேரளவிற்கு ஒருமை காணுவது தவிர்க்க இயலாதது.

10.12. நடைமுறைத் தேவைகள்

நம்மை எதிர்நோக்கும் பிரச்சினைகட்குச் சான்றாக, ஒரு பள்ளியை எடுத்துக் கொள்வோம். அதன் தலைமை ஆசிரியர் தனித் தமிழ்ப்பற்றாளர், கிரந்த எழுத்துக்களைத் தவிர்த்தே எழுதுபவர் என்று கொள்வோம். அவரிடம் ஒரு தந்தை வந்து, என் மகளைப் பள்ளியில் சேர்க்க வேண்டும். பெயர் 'ஸ்ரீப்ரியா' அல்லது 'ராஜஸ்ரீ' என்றால், அவர் எப்படி எழுதுவார்? இவையெல்லாம் கற்பனைப் பெயர்கள் அல்ல. தடுக்கி விழுந்தால் இன்று நகர்ப் புறங்களில் நாம் காணும் பெயர்கள். நாட்டுப் புறத்திற்கும் பரவி வரும் பெயர்கள். தலைமையாசிரியர் இப்பெயர்களை, நான் 'திருப்பிரியா' அல்லது 'சிரிப்பிரியா' என்றும், 'இராசசிரி' என்றும் எழுதுவேன் என்று கூற இயலுமா? பெற்றோர் ஏற்பார்களா? அதே மாதிரி, என் மகன் பெயர் 'ஜான் அகஸ்ட்டஸ்' என்று கூறும் தந்தையிடம் நான், 'சான் அகசுட்டசு' என எழுதுகிறேன். என்றால் ஏற்பாரா? அப்படித்தான் எழுதுவேன் என்று தலைமையாசிரியர் பிடிவாதம் பிடிக்க இயலுமா? தமிழில் வழக்கில், இல்லாத ஒலியாயின், மறுக்கலாம். வழக்கில் உள்ள எழுத்தை, ஒலியைப் பயன்படுத்த எப்படி மறுக்க இயலும்? தமிழ், சைவ சமயத்தினருக்கோ, வைணவ சமயத்தினருக்கோ, அல்லது வேறு எந்தக் குறிப்பிட்ட சமயப் பிரிவினருக்கோ மட்டும் சொந்தமானது அன்று. இன்று இஸ்லாமிய சமயத்தைச் சார்ந்தவர்கள் 'ஹஜ்' யாத்திரையைக் 'கச்சு' யாத்திரை என எழுத ஒப்புவார்களா? சமய நம்பிக்கையுள்ளவர்கள், ஒலியிலேயே ஒரு கடவுள் தன்மை இருப்பதாகக் கருதுகிறார்கள். அந்த அடிப்படையில்தான் மந்திரங்கட்கும், குறிப்பிட்ட ஒரு மொழியில் செய்யும் பிரார்த்தனைகட்கும் சிலரால் தனி முக்கியத்துவம் தரப்படுகிறது.

தமிழர்கள் ஒரு மொழியினர் பல நாட்டினர் எல்லா நாட்டிலும் சிறுபான்மையினர். எனவே அவர்கள் வாழும் நாட்டில் பெரும்பான்மை மொழியினர் பயன்படுத்தும் இடப் பெயர்கள், தெருப் பெயர்கள், மக்கட் பெயர்கள் ஆகியவற்றை ஓரளவாவது அடையாளம் தெரியக்கூடிய அளவிற்குத் தமிழில் எழுதவும், பேசவும் கடமைப்பட்டவர்கள்.

10.1.3. கிரந்த வரிவடிவத்தின் பின்னணி

உலகில் எத்தனையோ மொழிகள் வழங்குகின்றன. அம்மொழியினரோடு அவர்களது இலக்கியத்தோடு தொடர்பு கொள்கிறோம். தமிழர்களும் பல நாடுகளில் சிறிய அளவிலோ, பெரிய அளவிலோ வாழுகிறார்கள். எனவே, எல்லா மொழிகளிலுமிருந்தும் ஒலிகளைக் கடன் வாங்கி, அவற்றிற்கான எழுத்துகளை உருவாக்க முடியுமா? முடிந்தாலும், அது முறையா? என்ற கேள்வி எழும். அது முடியாது, முறையுமன்று. இதில் எள்ளளவும் ஐயமில்லை. ஆனால், உலகில் பெரும்பாலான மொழிகளில் பொதுவாகப் பயன்படுத்தப்படும் சில ஒலிகள், பரவலாகப் பயன்படுத்தப்படும் சில ஒலிகள், நமது மொழியில் மட்டும் இல்லாவிட்டால் பல சிக்கல்கள் தோன்றுகின்றன. பரந்த உலகில் நாம் மட்டும் ஒரு தீவாக நிற்கின்ற நிலைமை உருவாகின்றது. இது கற்பனை அன்று, உண்மை. இந்த நிலைமை, வடமொழித் தொடர்பு ஏற்பட்ட காலத்திலேயே ஏற்பட்டது. அதற்கு நமது முன்னோர் ஒரு வகையில் தீர்வு கண்டுள்ளனர்.

கிரந்த எழுத்துகள், வடமொழி எழுத்துகள் அல்ல, வட நாட்டிலிருந்து வந்தவையுமல்ல. இன்று வட மொழியைக் கற்கும் மேலை நாட்டினர், பெரும்பாலும் தேவநாகரி எழுத்துகளைக் கற்பதில்லை. பேரளவில் அவர்கள் ரோமன் எழுத்துகளில் தான் வடமொழியைக் கற்கிறார்கள். அதேபோன்று, பல்லவர் காலத்தில் வடமொழி இலக்கியங்களை, நூல்களைக் கற்க விரும்பியபொழுது, தமிழர்கள் தேவநாகரி வரிவடிவத்தில் கற்றதாகச் சான்றுகள் இல்லை. அன்று தமிழகத்தில் வழக்கிலிருந்த வரிவடிவத்தோடு, மேலும் தேவைப்படும் ஒலிகட்கு, உருவத்தில் அதனுடன் இணைந்த சில எழுத்துகளை உருவாக்கினார்கள். இந்த வகையில் அமைந்ததுதான் கிரந்த வரிவடிவம். ஆனால், பின்னர் தமிழ் வழக்கில் நமது முன்னோர் அந்த வரிவடிவத்தில் சில எழுத்துகளை மட்டுமே தேவை கருதி ஏற்றனர். அதுவும் அவ்வளவாக இலக்கியத்தில் அன்று. பெரும்பாலும் மருத்துவம், சோதிடம், சமயம், தத்துவம் போன்ற துறைகளில்தான். இவ்வாறு வழக்கில் வந்துவிட்ட எழுத்துகள் பின்வருமாறு:

ஹ, ஸ, ஷ, ஜ, கூ, ஸ்ரீ

இவற்றுள், முதல் ஐந்தும் முக்கியமானவை. 'ஸ்ரீ' ஒரு கூட்டொலி, அதை ஒரு குறியீடாகக் கூடக் கொள்ளலாம். அதைப் பயன்படுத்தி ஓர் உயிர்மெய் வரிசை இல்லை. மீதமுள்ள ஐந்து எழுத்துகளில், ஹ, ஸ ஒலிகள் தமிழில் உள்ளன. ஆனால் அவற்றிற்கான தனி வரிவடிவங்கள் இல்லை. சான்றாக, காகம், தாகம், நாகம், பாகம் போன்றனவும் காசு, தூசு, பாசம், வீசு போன்றனவுமாகும். எனவே இந்த இரண்டு 'ஒலிகளின்' மீது யாருக்கும் எதிர்ப்பில்லை. அதற்கெனத் தமிழ் நெடுங்கணக்கிற்கு வெளியே புதிய வரிவடிவத்தை ஏற்படுத்துதான்

எதிர்க்கப்படுவதாகத் தோன்றுகிறது. ஹ, ஸ என்ற ஒலிகள் ஒரு சொல்லுக்குள் வருகின்றன. ஆனால், சொல்லுக்கு முதலாக 'ஹ' ஒலியும், சொல்லின் எந்தப் பகுதியிலும், ஸ' ஒலியும் இடம் பெறுவதில்லை. 'ஹாங்காங்' என்பதை, ஒலிமாறாது, 'க' வரிவடித்தைப் பயன்படுத்தி எழுதுவது இயலாது. அதேபோல, 'அகஸ்ட்டஸ்' என்பதை ஒலி மாறாது, 'ச' வரிவடிவத்தைப் பயன்படுத்தி எழுத இயலாது. 'ஸ' கர மெய்யொலி தமிழில் வழக்கில் இல்லை. அது திசைச் சொற்களில் இடம் பெறுகிறது.

10.1.4. புதிய உத்திகள்

இன்று தமிழில் புதிதாக ஒரு வழக்கு உருப் பெற்றிருக்கிறது. தமிழில் 'F' ஒலி இல்லை. எனவே, அதற்கு எழுத்தும் இல்லை. ஆனால், இன்று ஆங்கிலத்திலிருந்தும், வேறு சில மொழிகளிலிருந்தும் பெயர்களை, சித்தாந்தங்களைப் பயன்படுத்தும்பொழுது, 'F' ஒலியின் தேவை உருப்பெறுகிறது. இன்று, ஆய்த எழுத்தும், 'ப'கரமும் சேர்ந்து, 'ஃப்' எனும் கூட்டு 'F' ஒலிக்குப் பயன்படுத்தப்படுகிறது. 'பிரான்ஸ்' என்பதை 'ஃபிரான்ஸ்' என எழுதுகிறார்கள். இந்த வழக்கு நாளுக்கு நாள் பரவலாகி வருகிறது. எனக்குக் கடிதம் எழுதும் பல தமிழ்ப் புலவர்கள் - மூத்த தமிழறிஞர்கள் - உட்படப் பலர் பயன்படுத்துகிறார்கள். கொள்கை அளவில் தனித் தமிழைப் பெரிதும் வற்புறுத்தும் சில பத்திரிகைகளும் இவ்வழக்கை ஏற்றிருப்பதைப் பார்க்கிறோம். இதற்கு இதுவரை எந்த எதிர்ப்பையும் நாம் காணவில்லை. எந்த இலக்கண விதியையும் பாராது, எந்த நிறுவனத்தின் அனுமதியையும் எதிர்பார்க்காது, இன்று தமிழ் எழுத்துலகம் ஒரு புது ஒலியை ஏற்றுக்கொண்டு விட்டதாகவே தோன்றுகிறது. இந்த 'F' ஒலிக்கு, இருக்கின்ற தமிழ் எழுத்துகளைப் பயன்படுத்துவதற்குப் பதிலாக ஒரு புது எழுத்தை யாராவது உருவாக்கியிருந்தால் அதற்குப் பலத்த எதிர்ப்புக் கிளம்பியிருக்கும். இந்த அளவிற்கு அது எளிதில் பரவலாக இடம் பெற்றிருக்க முடியாது. இதை ஆராயும்பொழுது, புது ஒலியை எதிர்ப்பதை விடப் புதுவரிவடிவம் தான் அதிகமாக எதிர்க்கப்படுகிறது என எண்ண வேண்டியிருக்கிறது. இல்லையென்றால், 'ஃப்' என்ற கூட்டொலிக்குப் பலத்த எதிர்ப்பு வந்திருக்கும். மொழி முதலில் வராத ஆய்த எழுத்திற்கு, அந்தப் பெருமையும் கிடைத்து விட்டது. இந்தப் பின்னணியில் பார்க்கும்பொழுது, 'ஹ'வும், 'ஸ'வும் தமிழுக்குப் புதிய ஒலிகள் அல்ல. இவற்றிற்குரிய வரிவடிவம் மட்டும் நெடுங்கணக்கில் இல்லாதவை. அன்றைய நிலையில் தேவைப்படாதவை.

பொதுவாக ஆய்தம், வல்லெழுத்துகட்கு மென்மையூட்டும் தன்மையது. 'அஃது', 'எஃகு', 'அஃகி' அகன்ற, 'வெஃகி வெறியசெயின்', 'தொடிப் புழுதி கஃசா உணக்கின்', போன்றன கருத்தக்கன. எனவே 'ஹ', 'ஸ' ஆகிய ஒலிகளை

ஹ = ஃக ஸ = ஃச

என்ற கூட்டெழுத்துகள் மூலம் பெறலாம். அப்பொழுது, 'ஹாங்காங்' என்பதை 'ஃகாங்காங்' என்றும், இஸ்லாம் என்பதை 'இஃசலாம்' என்றும் எழுதுவது பொருந்தும். இந்த உத்தியை ஏற்றுக் கொண்டால், 'ஹ', 'ஸ' ஆகிய இரண்டு கிரந்த எழுத்துகள் தவிர்க்கப்படலாம்.

தமிழில் 'க்ஷ' ஒலி இருக்கிறது. ஆட்சி, காட்சி, மாட்சி போன்றவை உதாரணங்கள். ஆனால் 'க்ஷ' சொல்லுக்கு முதலில் வரும்பொழுது பிரச்சினை எழக்கூடும். தமிழ் வழக்கில் சொல்லுக்கு முதலில் 'க்ஷ' ஒலி இல்லை. தேவைப்படும் பொழுது 'ட்ச' அல்லது 'இட்ச' என்ற மூன்று எழுத்துக்களின் கூட்டு மூலம் உருவாக்கப்படுகிறது. 'க்ஷணம்' என்பதைக் 'கணம்' என்றோ, அல்லது 'இட்சணம்' என்றோ எழுதுகிறோம். திருப்தியான வழக்காகவே தோன்றுகிறது. தமிழ் இலக்கணம், 'ட'கரமும், பொதுவாக மெய்யெழுத்தும் மொழிக்கு முதலில் வருவதை ஏற்குமாயின் தவிர்க்க இயலாத தேவை எனின் 'ட்சணம்' என எழுதுவதும் கூடும். எல்லா மொழிகட்கும் பொதுவான ஒரு கூறுபாட்டை இங்கு கோடிட்டுக்காட்ட வேண்டும். ஒரு மொழியில் இல்லாத ஒலிகளைக் கூட்டெழுத்து வகையில் உருவாக்கும் வழக்கு எல்லா மொழிகட்கும் பொது. ஆங்கிலத்தில் 'ஷ' ஒலி மிகுதியாகப் பயன்படுத்தப்படுகிறது. ஆனால், அதற்குத் தனி வரிவடிவம் இல்லை. 'sh' என்ற கூட்டு (Cash); சில சமயங்களில் 'ch', (creche) போன்றவையும் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. 'ஸ்ரீ' என்பதற்கு ரோமன் வரிவடிவத்தில் தனிக் குறியீடு இல்லை. எனவே 'Sri' என்று எழுதுகிறோம். 'ஃச்' என்பது 'ஸ்' என ஏற்போமாயின், 'ஸ்ரீ' தேவை என நினைப்பவர்கள் 'ஃச்ரீ' என எழுதலாம். 'ஸ்ரீதேவி' ஆங்கிலத்தில் 'Sri Devi' ஆவதைப் பார்க்கிறோம்.

மேலே கூறப்பட்ட அணுகுமுறையைப் பயன்படுத்துவோமாயின், மீதமிருப்பன 'ஜ', 'ஷ' என்ற இரண்டு ஒலி எழுத்துகள்தாம். இவற்றை, நாம் திசைச் சொற்கள் என்பது போன்று, 'திசை ஒலிகள்' என்று தனித்து வைத்து, அறிவியல், தொழில் நுட்பத் துறைகளில், மேலும் தவிர்க்க முடியாத மற்ற சூழ்நிலைகளில் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம். வளரும் உலகில் காலத்தின் கட்டாயத்திற்கு ஏற்பச் சில நெளிவு, சுழிவுகளை ஒரு மொழியோ, இனமோ ஏற்க வேண்டும். பெரும் புயலில் வளையாத மரம் விழுந்து விடும். காலம், இடம், குறிக்கோள், தேவை இவற்றிற்கேற்ப வளைவதிலும் வலிமை உண்டு. கற்றுணைக் கொண்டு. பல மாடிக் கட்டடம் கட்ட இயலாது. அதற்கு எஃகுக் கம்பிகளை இணைத்து உருவாக்கிய 'கான்கிரீட்' தேவை. எஃகுக்கு இறுக்கமும் உண்டு, இளகும் தன்மையும் உண்டு. வலிமையும் உண்டு. வளையும் தன்மையும் உண்டு.

10.1.5. புதுவதன்று

கிரந்த எழுத்துகள் என்று வரும்பொழுது, உண்மையான பிரச்சினை, 'புதுவன' ஏற்பதன்று. பரவலாக வழக்கிலிருக்கும் ஒன்றை, பல நூற்றாண்டுகட்கு முன்பு இடம் பெற்றுவிட்ட ஒரு வழக்கை முறைப்படுத்துவது பற்றிய பிரச்சினையேயாகும். இப்பொழுதிருக்கும் 'இரட்டை வழக்கு' நிலை தவிர்க்கப்பட வேண்டிய தேவை எழுகிறது. தரப்படுத்துவதைத் தள்ளிப்போட முடியாத கட்டாயம் கண் முன் தெரிகிறது. உலகில் எந்தப் பகுதியில் எனினும், எந்த மொழியில் எனினும், கல்வியறிவு புதிதாக உருவாகும்பொழுது, வளரும் பொழுது நாம் அதைப் பயன்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். இந்தக் கல்வியுக்கத்தின் தேவைகட்கு நாம் ஈடு கொடுக்க வேண்டும். தனிப்பட்ட முறையில் நான் அவ்வளவாகக் கிரந்த எழுத்துகளைப் பயன்படுத்துவதில்லை. எனது கவிதைத் தொகுதிகளில் ஒரு கிரந்த எழுத்துக்கூட இடம் பெறவில்லை. உரைநடை என்று வரும்பொழுது,

'ஐன்ஸ்டீன்' என்பதை 'ஐன்சுட்டீன்' என்று நான் எழுதுவதில்லையே தவிர, மற்றபடி கிரந்த எழுத்துகளைத் தவிர்த்தே வந்திருக்கிறேன். இது என் உணர்வுபூர்வமான, இளமை தொட்டு வந்த பழக்கத்தின் அடிப்படையில் அமைந்த அணுகுமுறையே தவிர, "நாம் காணும் கல்வியுக்கத்தில் இது அறிவுபூர்வமான அணுகுமுறை அன்று" என்ற எண்ணமே வலுப்பெறுகிறது. இந்த மனப் போராட்டத்தைப் பகிர்ந்து கொள்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கம். இது பரிந்துரையன்று, நாம் தீர்வு காண வேண்டிய ஒரு பிரச்சினை பற்றிய சிந்தனை.

10.2. ரோமன் வரிவடிவம்

இந்தியத் துணைக் கண்டத்தைப் பொருத்த வரை ஆங்கிலத்தை தேசிய ஆட்சி மொழியாகத் தமிழகம் ஏற்றிருக்கிறது. தமிழகத்தில் தமிழ் ஆட்சி மொழி. எனவே நம்மைப் பொருத்தவரை ஆங்கிலம் தமிழ் இரண்டும் தேவைக் கேற்ப நமது அரசு அலுவலகங்களில் ஆட்சி மொழிகளாகப் பயன்படுத்தப்பட வேண்டும்.

ஆங்கிலத்தை நமது சூழ்நிலையில் பயன்படுத்தும்பொழுது பல புதிய தேவைகள் எழுகின்றன. ஆங்கிலம் தாய் மொழியாகப் பேசப்படும் நாடுகட்கும் நமக்கும் பொதுவாக இல்லாத மரம், செடி, கொடிகள், விலங்குகள், பறவைகள். மேலும் ஊர்ப் பெயர்கள், தனி நபர்களின் பெயர்கள் ஆகியன தமிழில் இருந்து ஆங்கிலத்திற்கு மொழி பெயர்க்காது ஒலி பெயர்த்து எழுத வேண்டிய தேவை எழுகிறது. முக்கியமாக ஆங்கிலத்தில் தமிழக, இந்திய நகரங்களின் பெயர்கள். தனி நபர்களின் பெயர்கள் ஆகியவற்றைப் பெரிய அளவில் ஒலி பெயர்த்து எழுத வேண்டியிருக்கிறது. இவ்வாறு எழுதும் பொழுது பல சிக்கல்கள் எழுகின்றன. குறிப்பாக :

- ஆங்கில உயிரெழுத்துகளில் குறில் நெடில் என்ற வேறுபாடு இல்லை.
- ண, ந, ன என்ற ஒலிகட்குத் தனித் தனி எழுத்துகள் இல்லை.
- ல, ழ, ள போன்றவற்றிற்கும் தனித்தனி எழுத்துகள் இல்லை.
- ங, ஞ, த, ற, போன்றவற்றிற்கும் நேரடியான ஒலி எழுத்து இல்லை.

இதையொத்த இன்னும் சில, சிறு சிக்கல்கள் சில சூழ்நிலைகளில் எழுகின்றன.

நாம் விடுதலை பெறுவதற்கு முன்பிருந்த நிலையைப் பற்றிப் பேசா விட்டாலும், விடுதலை பெற்றபின், தேசிய அளவில் ஆங்கிலத்தை ஆட்சி மொழி என ஏற்றிருக்கும் தமிழ் நாடு, ஆங்கிலமே இந்தியாவின் ஆட்சி மொழியாக நீடிக்க வேண்டும் என இரு மொழிக் கொள்கையை வலியுறுத்தும் தமிழ் நாடு, ஆங்கிலத்தில் கடிதமோ, கட்டுரையோ எழுதும் பொழுது தமிழ்ப் பெயர்களை ஆங்கிலத்தில் ஒலி பெயர்த்து எழுதுவதை இந்த அரை நூற்றாண்டு காலத்திலும் தரப்படுத்த வில்லை. அவரவர் விருப்பப்படி எழுதி வருகின்றனர். நம்ப இயலாதது : ஆனால் உண்மை.

பழனி என்பதை அரசு ஆவணங்களிலேயே ஒரு அலுவலகத்தில் றிணீர்ணீஸீவீ என்றும் இன்னொரு அலுவலகத்தில் Pazhani என்றும் எழுதுகின்றனர். Balan என்பதில் முதலில் வரும்

'a'க் என்பதை நெடிலாகவும் அடுத்து வரும் 'a'க் என்பதைக் குறில் ஆகவும் நாம் உச்சரிப்பது தமிழ்ப் பெயரைத் தெரிந்திருப்பதால் தான். நமது ஒலி பெயர்ப்பு முழுமையாக பாலன் என்ற உச்சரிப்பைத் தராது. ஆங்கில மொழியில் இருக்கும் உச்சரிப்புக் குறைபாட்டை நாம் தமிழுக்கும் எடுத்துச் வேண்டுவதில்லை. சிலர் **Baalan** என்றும் எழுதுகிறார்கள். கணிப் பொறியுடத்தில் ஊர்ப் பெயரிலோ, தனி நபர் பெயரிலோ ஒரு காற்புள்ளியளவு மாற்றம் இருந்தால் கூட கணிப்பொறி ஏற்காது. இன்று தமிழ்ப் பெயர்களை ஒலி பெயர்த்து ரோமன் வரிவடிவத்தில் எழுதுவதற்குப் பல முறைகள் பழக்கத்தில் இருக்கின்றன. சில சான்றுகள் பின் வருமாறு:

1. தமிழ் 'லெச்சிகள்' முறை : சென்னைப் பல்கலைக் கழகம்
2. அண்ணாமலை பல்கலைக் கழக முறை
3. கேரளா பல்கலைக் கழக முறை
4. கணிப்பொறி உலகினர் முறை
5. முறை சார்ந்த பிறவழக்குகள்
6. மற்றும் முறை சாராதவை: நடைமுறையில் உள்ளவை.

மேலே குறிப்பிட்டுள்ளவற்றில் முதல் நான்கும் அட்டவணை - 1, அட்டவணை - 2 ஆகியவற்றில் சான்றுகளாகக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. முதல் மூன்றும் பெரும்பாலும் இலக்கிய உலகு வழக்குகள்.

அட்டவணையில் கொடுக்கப்பட்டுள்ள முறைகளின் நிறைகுறைகள் பின் வருமாறு:

- லெச்சிகள் முறையில் ரோமன் எழுத்துக்கு மேலும், கீழும் புள்ளிகளும் கோடுகளும் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. ஐ. ஓள தவிர மற்ற எழுத்துகள் ஒவ்வொன்றுக்கும் ஒரு ரோமன் எழுத்து மட்டும் பயன்படுத்தப்படுகிறது.
- கேரளா பல்கலைக் கழக முறையில் உயிர் எழுத்து நெடிலுக்கு ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட ரோமன் எழுத்துகள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. உயிர் எழுத்துகளில் குறியீடுகள் தவிர்க்கப்படுகின்றன.
- கணிப்பொறி முறையில் ஐ. ஓள தவிர ஒரு தமிழ் எழுத்துக்கு ஒரு ரோமன் எழுத்துப் பயன்படுத்தப் படுகிறது. ஆனால் ரோமன் வரிவடிவத்தின் பெரிய எழுத்து வடிவம், சிறிய எழுத்துவடிவம் இரண்டும் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. குறியீடும் முழுமையாகத் தவிர்க்கப் படவில்லை. இவை அளவில் வேறுபடுவதால் எழுதப்பட்ட வரிகள் சீராக அமைவதில்லை. அழகான வடிவம் பெறுவதில்லை.

தமிழ் உயிர் எழுத்துகள், மெய் எழுத்துகள், ஒவ்வொன்றிற்கும் ஒரு ரோமன் எழுத்துத் தான் பயன் படுத்தப்பட வேண்டும் என்பது ஓர் அணுகுமுறை. ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட ரோமன் எழுத்துகளைப் பயன்படுத்தலாம் என்பது இன்னொரு அணுகுமுறை. இவை யொத்த பிரச்சினைகளில் ஒரு கொள்கை முடிவு எடுக்க வேண்டும்.

தமிழ் லெக்சிகன் முறை நீண்ட நாளாகப் பழக்கத்தில் இருக்கிறது. மேலை நாடுகளில் தமிழ் கற்கும் அறிஞர்களும் பயன்படுத்துகிறார்கள். ஆனால் பெரிய அளவில் குறியீடுகளைப் பயன்படுத்துவதனால் இதற்கெனத் தனித் தட்டச்சு வேண்டும். நிறுத்தச் சாவி போட்டு, குறியீடுகளைப் போடுவது எளிதன்று. கணிப் பொறியிலும் இதற்கென ஒரு தனி விசைப்பலகை தேவை: தனி மென்பொருள்தேவை. அகராதிகட்கு ஏற்றதாக இருக்கலாம். ஆனால் நடைமுறைப் பயன்பாட்டிற்குக் குறியீடுகளைத் தவிர்ப்பது நல்லது. கணிப்பொறி உலகத்தினர் பரவலாக அட்டவணை 1, அட்டவணை 2-இல் கொடுக்கப்பட்டுள்ள முறையைப் பயன்படுத்துகிறார்கள். வரிவடிவம் சிறிதும், பெரிதுமாக இருப்பதால் வரிகள் அழகாக இல்லை.

பொதுவாகத் தரப்படுத்தப்படாது அவரவர் விருப்பத்திற்கேற்ப தமிழ்ப் பெயர்களை இன்று ரோமன் வரிவடிவத்தில் எழுதுகிறார்கள். அரசு மட்டத்தில், கல்வி நிறுவனங்களில் அலுவலகத்திற்கு அலுவலகம் வெவ்வேறு முறையைக் கையாளவது முறையன்று. ஆனால் இன்று அது தான் நடைமுறையில் இருந்து வருகிறது. ரோமன் எழுத்துகள் தமிழ்ச் சொற்களின் ஒலி பெயர்ப்புக்குத் தரப்படுத்தப்பட வேண்டும். இவ்வளவு நாளாக இது செய்யப்படாமல் இருப்பதே வருந்தத்தக்கது.

அட்டவணை-I உயிர் எழுத்துகள்

அட்டவணை-II மெய் எழுத்துகள்

11. தமிழர்கள்: ஒரு குவலயக்குடும்பம்

11.1. குவலயத் தமிழ்ச் சங்கம்

10.1.1. தோற்றத்தின் பின்னணி

உலகத் தமிழ் ஆய்வுக் கழகம் (International Association for Tamil Research) இன்று பலரும் அறிந்த நிறுவனம். 1995-இல் தஞ்சையில் அதன் சார்பில் நடந்த 'எட்டாவது உலகத் தமிழ் மாநாடு-கருத்தரங்கு' நமது நினைவில் பசுமையாக உள்ளது. இவ்வாய்வுக் கழகம் 1964-இல் தொடங்கப்பட்டது. இதுவரை எட்டு மாநாடுகளை நடத்தியிருக்கிறது.

கீழை நாட்டியல் வல்லுநர்களின் 26-ஆவது பேராயம் (XXVI International Congress of Orientalists) தில்லியில் 1964இல் கூடியது. அதில் பங்கேற்க வந்திருந்த உலக அறிஞர்கள் சிலர் ஒன்றுகூடி, உலகத் தமிழ் ஆய்வுக் கழகம் (IATR) என்ற பெயரில் ஒரு நிறுவனத்தை உருவாக்குவதென முடிவு செய்தார்கள். அவ்வாறே உருவாக்கினார்கள்.

இன்று சென்னை, தரமணியில் செயல்பட்டுவரும் 'உலகத் தமிழ் ஆய்வு நிறுவனம்' (International Institute of Tamil Studies) உலகத் தமிழ் ஆய்வுக் கழகத்தின் முயற்சியால் நிறுவப்பட்டதாகும். அதை அமைப்பதற்காகத் தயாரிக்கப்பட்ட அறிக்கையின் முன்னுரையில், உலகத் தமிழ் ஆய்வுக் கழகம் நிறுவப்பட்டதற்கான காரணம் கூறப்பட்டுள்ளது.

அண்மைக் காலங்களில் தமிழியல் துறை பற்றிய ஆய்வில் ஈடுபாடு சற்று அதிகமாகியிருக்கிறது. ஆனால் தமிழகத்தில் நடைபெறும் ஆய்வுகள் பழைய போக்கிலேயே அமைந்தவையாகவும், ஒருங்கிணைப்பு இல்லாதவையாகவும், ஆய்வுத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யப் போதுமான அளவில் அமையாதவையாகவும் உள்ளன. கடந்த ஆண்டுகளில், மேலை நாடுகளான ஃபிரான்சில், ஃபிலியோஜா (Filliozat), பிரிட்டனில், பர்ரோ (Burrow), அமெரிக்காவில், எமனோ (Emeneau), நெதர்லாந்தில் கூப்பர் (Kuiper) ஜெக்கோஸ்லோவிக்கியாவில், கமில் சுவலபில் (Kamil Zvelebill) போன்றோர் பொதுவாகத் திராவிட இயலில், குறிப்பாக மொழியலில் கணிசமான பங்களிப்பைச் செய்திருக்கிறார்கள். இவர்களது ஆய்வுகள் சிறப்பானவை எனினும், அவை தனியார் முயற்சியாகவும், சிறு சிறு பகுதிகளானதாகவும் உள்ளன. தமிழியல் பற்றி, முழுமையான, ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட, விரிவானதும், தீவிர அக்கறையுடையதுமான, ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்படவில்லை என்ற கருத்து வலுப்பெற்று வருகிறது. இந்த உணர்வுதான் உலக அளவில் ஓர் ஆய்வுக் கழகத்தை உருவாக்க வேண்டும் என்ற உந்துதலுக்குக் காரணமாக இருந்தது.

11.1.2. இன்றைய நிலை

இவ்வளவு உயரிய குறிக்கோளுடன், ஆசைகளுடன் 30 ஆண்டுகட்கு முன் உருவாக்கப்பட்ட இந்த அமைப்பின் இன்றைய நிலையை அறிவதும், இதன் எதிர்காலம் பற்றிச் சிந்திப்பதும் முக்கியமானது. தேவையானது. உலகத் தமிழாய்வுக் கழகத்தின் அமைப்புப்படி, ஒரு

நாட்டிற்கு ஒன்று என ஒவ்வொரு நாட்டிலும் அமைக்கப்பட்ட தேசிய அவைகள் (National Units) தாம் அதன் உறுப்பினர்கள். இக்கழகத்தின் குறிக்கோள்களில் ஈடுபாடுடைய நிறுவனங்கள் அந்தந்த நாட்டுத் தேசிய அவையின் உறுப்பினராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படலாம். தனி நபர் உறுப்பினராக இயலாது. அதன் செயல்பாட்டிற்கு மூன்று அங்கங்கள் உண்டு.

- i. பேரவை (General Body)
- ii. மையக் குழு (Central Council)
- iii. செயற்குழு (Executive Council)

பேரவை, தேசிய அவைகளை உறுப்பினர்களாகக் கொண்டது. மையக் குழுவின் அமைப்பு பின்வருமாறு :

- i. தலைவர்
- ii. துணைத் தலைவர்கள் (மூவர்: அவர்களில் ஒருவர் இந்தியாவில் வாழ்பவராக இருக்க வேண்டும்.)
- iii. செயலர்கள் (மூவர்: ஒருவர் இந்தியாவில் இருப்பவர்)
- iv. பொருளாளர் (இருவர் : ஒருவர் இந்தியாவில் இருப்பவர்)
- v. ஒருங்கிணைப்பாளர் (இந்தியாவில் இருப்பவர்)

மையக் குழு உறுப்பினர்களில் யார் யார் இந்தியாவில் வாழ்கிறார்களோ அவர்கள் அனைவரும் செயற்குழு உறுப்பினர்களே, அவர்கள் இயன்றவரை அடிக்கடி கூடிக் கழகத்தின் பொதுவான நிர்வாகத்தை நடத்த வேண்டும். கழகத்தின் தலைமைப் பீடம் பாரிசில் இருந்தாலும், செயற்குழுவின் தலைமைச் செயலகம் இந்தியாவில் தான் இருக்கும்.

கழக அமைப்புப்படி யார் வேண்டுமானாலும் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படலாம் எனினும், இதுவரை எழுதப்படாத ஒரு மரபாக தமிழரல்லாத ஒரு தமிழறிஞரே அப்பொறுப்பில் இருந்திருக்கின்றார். இது ஆரோக்கியமான மரபேயாகும். இன்று இந்தியா, இலங்கை, மலேசியா, சிங்கப்பூர், மொரீஷியஸ் ஆகிய நாடுகளில் தேசிய அவைகள் இருக்கின்றன.

கோலாம்பூரில் நடந்த முதல் மாநாடு முழுமையாகக் கருத்தரங்கமாகவே நடந்தது. அடுத்துச் சென்னையில் நடந்த மாநாட்டை முதலமைச்சராக இருந்த அண்ணா அவர்கள் 'அகம்', 'புறம்' என இரண்டாகப் பிரித்தார்கள். தமிழகத்தில் நடந்த மூன்று மாநாடுகளும், கோலாம்பூரில் இரண்டாவது முறை நடந்த மாநாடும் மொரீஷியஸ் நடந்த மாநாடும் அகம், புறம் என்ற வளர்ப்பில் தான் அமைந்தன. 'அகம்', அறிஞர்களின் ஆய்வுக்கும், 'புறம்', பொதுமக்களின் ஈடுபாட்டுக்கும் ஏற்ப அமைந்தன. தமிழர்கள் சிறுபான்மையாக உள்ள நாடுகளில் 'புறம்' ஓரளவு ஓர் எழுச்சியை, விழிப்பை, தமிழ் உணர்வை உருவாக்கும் சாதனமாகவும் பயன்பட்டது. இது ஒரு சிறந்த ஏற்பாடேயாகும். இம்மாநாடுகளின் நிறை குறைகள் எப்படியிருப்பினும், சில தரமான ஆய்வுக் கட்டுரைகள் படைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. தமிழரல்லாத தமிழ் அறிஞர்கள் பலர் பங்கேற்றிருக்கின்றனர். தமிழுலகத்திற்கு அடையாளம் தெரிந்த நிறுவனமாக இக் கழகம், உருப்பெற்றிருக்கிறது.

உலகத் தமிழ் ஆய்வுக் கழகம் இந்த மாநாடுகள் மூலம் தான் உயிர் வாழ்கிறது உலகத் தமிழ் ஆய்வுக் கழகம், அதை நிறுவியவர்களின் கனவை நிறைவேற்றும் வகையில் வளரவில்லை. செயல்படவில்லை. முதலாவதாக அதற்கென நிதி இல்லை. எந்த நாட்டிலும் அதற்கென அலுவலகம் இல்லை. முழு நேர அலுவலர்கள் யாரும் இல்லை. சுருக்கமாகக் கூறுவதானால், இதை உருவாக்கியவர்கள் அமைத்த அடிப்படை இருக்கிறது எனினும், அவர்கள் கண்ட கனவின்படி கோட்டை கட்டப்படவில்லை. இன்றைய சூழ்நிலையில் அது கட்டப்படுவற்கான முயற்சியோ, ஏற்பாடோ இல்லை. அதே சமயத்தில், இதற்கு இணையான, உலகறிந்த, உலக அளவில் பல தமிழறிஞர்கள் பங்கு பெறும் களம் அமைத்துத் தந்த வேறொரு நிறுவனமும் தமிழுக்கு இல்லை. எனவே தமிழக அரசியல் தலைவர்கள், அறிஞர்கள் இந்நிறுவனத்தைப் புதுப்பிப்பது பற்றி, அது நிறுவப்பட்டதன் நோக்கம் நிறைவேறும் வகையில் அதை உருவாக்குவது பற்றி ஆழமாகவும், தீவிரமாகவும் சிந்திக்க வேண்டும். தமிழ் மொழியின் தேவைகளையும், இன்றைய சூழ்நிலைகளையும், தமிழக அரசு அவ்வப்போது உலகத் தமிழ்ச் சங்கம் அமைப்பது பற்றிச் செய்தி அறிவிப்புகளையும் ஒருங்கிணைத்துப் பார்க்கும்பொழுது, உலகத் தமிழ் ஆய்வுக் கழகம், நான்காவது தமிழ்ச் சங்கமாக, உலகத் தமிழ்ச் சங்கமாக உருப்பெறலாமா என்ற சிந்தனை எழுகிறது.

11.1.3. சங்கம் : தமிழர் நடைமுறை

தமிழ் இனத்திற்குச் சங்கம் வைத்துத் தமிழ் வளர்த்த பாரம்பரியம் - நீண்ட பாரம்பரியம் - உண்டு. பண்டை மொழிகளில் கிறித்துவின் காலத்திற்கு முன்பே தரத்தை நிர்ணயிக்கவும், காக்கவும் மொழியை வளரக்கவும், வல்லுநர்களை அடையாளம் கண்டு மதிக்கவும் ஓர் அமைப்பை உருவாக்கி, அதற்கு உறுப்பினர்களை நிர்ணயித்து, விதிகளை வகுத்துச் செயல்படுத்தியமைக்கு இன்னொரு சான்று மனித வரலாற்றில் காண இயலவில்லை.

கடைச் சங்க காலத்திலிருந்து நீண்ட இடைவெளிக்குப்பின் 1901இல் பாண்டித்துரைத் தேவர் நான்காவது தமிழ்ச் சங்கத்தை அமைத்தார். மதுரையில் நடந்த 'ஐந்தாவது உலகத் தமிழ் மாநாடு-கருத்தரங்கிற்குப்' பின் 1981-இல் உலகத் தமிழ்ச் சங்கம் நிறுவப்படுமென, தமிழக அரசின் சார்பில் அன்றைய முதல்வரால் அறிவிக்கப்பட்டது. பின்னர் 1986இல் மதுரையில் உலகத் தமிழ்ச் சங்கம் நிறுவப்பட்டு, அதற்கென நிலமும் ஒதுக்கப்பட்டது. தனி அலுவலரும் அமர்த்தப்பட்டார். இஃதன்றி, தனிப்பட்டவர்களால் மலேசியாவிலும், இந்தியாவிலும் உலகத் தமிழர் மாமன்றம், பன்னாட்டு தமிழ் உறவு மன்றம், ஞாலத் தமிழ்ப் பண்பாட்டுக் கழகம், உலகத் தமிழ்ப் பண்பாட்டு இயக்கம், உலகத் தமிழ் இளைஞர் பேரவை, உலகத் தமிழர் பேரவை எனப் பல பெயர்களில் நிறுவனங்கள் தொடங்கப் பட்டுள்ளன. அவற்றுள் சிலவற்றின் சார்பில் இரண்டொரு மாநாடுகளும் நடந்துள்ளன.

இப்படிப் பல நிறுவனங்கள் அவ்வப்பொழுது, ஆங்காங்கு தோன்றுவது, நமது ஆற்றலை, ஆர்வத்தை, உழைப்பைச் சிதற விடுவதாகும். இவை எதுவும் வேர் விட்டு, விழுதிறக்கி வளரவில்லை. வளரக்கூடும் என்றும் தோன்றவில்லை. நம் அனைவரின் உண்மையான நோக்கம்

தமிழ் வளர்ச்சியேயாயின், வலிமை வாய்ந்த, வளம் மிக்க, முறையான அமைப்புடைய, உலகு தழுவிய நிறுவனம் ஒன்றை உருவாக்குவது பற்றி எண்ண வேண்டும் செயல்பட வேண்டும்.

11.14. உலக தழுவிய நிறுவனம்

முந்தைய கடைச் சங்கம் முடியாட்சியின் கீழ் அமைந்தது. இன்று, நாம் வாழும் குடியாட்சி மரபுக்கேற்ப ஒரு நிறுவனம் அமைய வேண்டும். தமிழ் கூறும் நல்லுலகம் 'வடவேங்கடம் தென்குமரி' என்ற எல்லைக்குள் இருந்த சூழ்நிலையில் பழைய ஏற்பாடு போதுமானதாக இருந்தத, இன்று தமிழர்கள் வாழும் தமிழ் கூறும் நல்லுலகம் இந்திய எல்லைகளைத் தாண்டி திசைகள் நான்கிலும் விரிந்துள்ளது.

இலங்கை, சிங்கப்பூர் மட்டுமன்றி இன்னும் சில நாடுகளிலும் தமிழ் ஆட்சி மொழி எனும் தகுதி பெறும் தோற்றம் சற்றுத் தொலைவில் உதயமாவது தோன்றுகிறது. இந்தப் பின்னணியில் நாம் பண்டைத் தமிழகத்தில் பாண்டியர் கண்ட தமிழ்ச் சங்க வார்ப்பை (Mould), சற்று மாற்றி, விரிவாக்கி, இப்பொழுதுள்ள உலகத் தமிழ் ஆய்வுக் கழகத்தை (IATR) அதே பெயருடன் நான்காவது தமிழ்ச் சங்கமாக உருவாக்கலாம்; உருவாக்க வேண்டும். உலகத் தமிழ் ஆய்வுக் கழகத்தைப் பண்டைத் தமிழ்ச் சங்கத்தின் இருபதாம் நூற்றாண்டின் புது அவதாரமாகக் கொள்ளலாம். தமிழகத்தைத் தலைமையிடமாகக் கொண்டு கிளைகளை, சிறிய அளவிலோ, பெரிய அளவிலோ, முக்கியமானவை எனக் கருதப்படும் மற்ற நாடுகளில் பரவலாக நிறுவலாம். அந்நாட்டுத் தமிழர்கள் அதை நிச்சயம் பேணிக்காப்பார்கள்.

உலகு முழுவதிலும், தமிழ் அறிஞர்களிடையே இன்று அறிமுகமான நிறுவனமாக (IATR) இருந்து வருகிறது. பொதுவாக, உலக நாடுகள், இருக்கின்ற நிறுவனங்களைப் பயன்படுத்தி, விரிவாக்கிப் புதிய நிறுவனங்களை உருவாக்குகிறார்கள். மேலை நாடுகளில் பல பல்கலைக் கழகங்கள், ஓரளவு வளர்ந்த கல்லூரிகளின் தரத்தை உயர்த்தி உருவாக்கப்பட்டவையேயாகும். எனவே, நாம், உலகத் தமிழ் ஆய்வுக் கழகத்தை இந்த நூற்றாண்டின் தமிழ்ச் சங்கமாக, உலகு தழுவிய தமிழ் ஆய்வு, தமிழ் மேம்பாட்டு நிறுவனமாக உருவாக்கலாம். உருவாக்க வேண்டும். இதன் பெயர் 'ஆய்வுக் கழகம்' என இருப்பதால் தமிழர்கள் வாழும் அந்தந்த நாட்டு அரசுகள் இந்த நிறுவனத்தை அரசியல் கண்ணோட்டத்தோடு பார்க்க மாட்டா. தமிழக அரசு, இயன்ற அளவில் மற்ற அரசியல் கட்சிகளையும் கலந்து, ஆலோசித்து, இந்தப் பணிக்குத் தலைமைப் பொறுப்பேற்று பின்வரும் நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளலாம்.

- இலங்கை அரசில் தமிழ் அமைச்சர்கள் இருக்கிறார்கள். சிங்கப்பூர் அரசில், மலேசிய அரசில், தென் ஆப்பிரிக்காவின் ஆப்பிரிக்கத் தேசியப் பேரவை (African National Congress) அரசில், மொரீஷியஸ் அரசில் தமிழ் அமைச்சர்கள் இருக்கிறார்கள். மேலும் அமைச்சர்கள் இல்லாத நாடுகளில் உள்ள தமிழ்ச் சமுதாயப் பெரியவர்கள், தமிழ் அறிஞர்கள், பொறுப்பான பதவிகளில் உள்ள தமிழ் ஆர்வலர்கள், தமிழகத்தில் உள்ள முக்கியமான கட்சிகளின் தலைவர்கள், ஆகியோரைக் கொண்ட ஒரு

கூட்டத்திற்குத் தமிழக அரசு ஏற்பாடு செய்து, உலகத் தமிழ் ஆய்வுக் கழகத்தின் புதிய அமைப்பு, அதன் நோக்கங்கள், எதிர்காலச் செயல்முறை போன்றவற்றை முடிவு செய்யலாம். இக்கூட்டத்திற்குப் பேரா. ஆஷர், பேரா. கராஷிமா, பேரா. கமில் சுவலபில் போன்ற தமிழர் அல்லாத, ஆனால் தமிழ்ப் புலமையுடைய தமிழ் அறிஞர்கள் சிலரை அழைக்கலாம்.

தமிழக அரசும், மற்ற நாடுகளின் அரசுகளும் சேர்ந்து, கட்டடம், நூலகம் போன்ற வசதிகளைச் செய்து தருவதற்கான ஒரு தவணைச் செலவை (One Time Expenditure) ஏற்பதுடன், சுமார் ரூ. 100 கோடி கொண்ட ஒரு வைப்பு நிதியை உருவாக்கி, அதன் வழி வரும் வருவாயை ஆண்டுச் செலவுக்கும், நிறுவனத்தின் செயல்பாடுக்கும், கருத்தரங்கு போன்ற நடவடிக்கைகட்கும், மானியத் தொகை வழங்குவதற்கும், பல்கலைக் கழகங்களில் தமிழ் தொடர்பான அமர்வுகளை உருவாக்கவும் பயன்படுத்தலாம். தமிழ் வளர்ச்சிக்காக, தமிழ் மேம்பாட்டிற்காகத் தமிழக அரசு எந்தக் குழுவை அமைப்பதாக இருப்பினும், உலகத் தமிழ் ஆய்வுக் கழகப் பேரவையின் தலைவரையும், ஆட்சிக் குழுவின் தலைவரையும் கலந்தே செய்வது என்ற மரபையும், விரிவான கருத்துப் பரிமாற்றத்தின் பின் தமிழகத்தில் மேற்கொள்ளப்படும் மாற்றங்களை, சீர்திருத்தங்களை, தமிழ் கூறும் நல்லுலகம் ஏற்றுக் கொள்வது என்ற மரபையும் உருவாக்கலாம்.

11.2. தமிழ் இணையப் பல்கலைக் கழகம் *

11.2.1. பொது

உலக மக்களில் பார் தழுவி வாழும் இனத்தினர் ஐவர். அவர்கள்

- i. யூதர்
- ii. ஆங்கிலேயர்
- iii. சீனர்
- iv. ஜப்பானியர்
- v. இந்தியர்

இந்தியர்களில் தமிழர்கள் ஐம்பதுக்கும் மேற்பட்ட நாடுகளில் வாழ்கிறார்கள். தமிழர்கள் ஒரு மொழியினர்; பல நாட்டினர்; எல்லா நாட்டிலும் சிறுபான்மையர்.

இருபதாவது நூற்றாண்டில் போக்குவரத்துத் துறையில் ஏற்பட்ட அசாதாரண வேக வளர்ச்சி. தொலை-தொடர்புத் தொழில் நுட்பத் துறையில் (Communication Technology) தகவல் தொழில் நுட்பத்தில் (Information Technology) ஏற்பட்ட புரட்சிகரமான மேம்பாடு, உலகு தழுவிய வணிக வளர்ச்சி, பரவலான கல்வி ஆகியன இவ்வுலகை ஒரு குவலயக் கிராமமாக (Global Village) மாற்றி வருகின்றன. இத்தகைய மாற்றத்தின் தாக்கம், ஒரு நாட்டில் சிறுபான்மையினராக வாழும் மக்கள் தங்கள் நாகரிகம், பண்பாடு, மொழி ஆகியவற்றையும் தங்கள் தனித் தன்மையையும்

காப்பதைக் கடினமாக்கி வருகிறது. தண்ணீரில் உப்புக் கரைவது போல பெரும்பான்மையினரின் பரவலான, வலுவான கலாச்சார, பண்பாட்டு ஆதிக்கத்தில் சிறுபான்மையினரின் தனித்துவம் கரைந்து, மறைந்து விடும் ஆபத்து வளர்ந்து கொண்டே வருகிறது. ஒரு இனத்தின் நாகரிகத்திற்கும், பண்பாட்டிற்கும் அடிப்படையாக, அவற்றின் கொள்கலனாக இருப்பது மொழி. தன் மொழியை இழந்த இனம், தனது தனித்துவத்தை இழந்து விடும். பெரும்பான்மையில் அமிழ்ந்து விடும். உலகிலுள்ள தமிழர்களில் ஏறத்தாழ 20 சதவிகிதத்தினர் தமிழக எல்லைக்கு அப்பால், இந்தியாவில், மற்றைய நாடுகளில் வாழ்கிறார்கள். தமிழகத் தமிழர்கள் ஆலமரத்தின் அடிமரம் என்றால், பல நாடுகளில் பரவி வாழும் தமிழர்கள் அதன் விழுதுகள் போன்றவர்கள். ஆலின் அடிமரமும் விழுதுகளும் சேர்ந்ததுதான் இன்றைய தமிழினம்.

விழுதுகள் காக்கப்பட வேண்டுமானால் தமிழக எல்லைக்கு வெளியே வாழும் தமிழர்கள் தமிழ் மொழியொடு தொடர்பு அறாது வாழ வேண்டும். தமிழ் இலக்கியத்தொடு, தமிழ்க் கலைகளொடு உறவுள்ளதாக அவர்கள் வாழ்வு அமைய வேண்டும். இவையனைத்திற்கும் வேராக அமைவது மொழி. எனவே பல நாடுகளிலும் வாழும் தமிழர்கட்கு அவர்கள் கலை, இலக்கியம், பண்பாட்டுப் பாரம்பரியத்தைப் பாதுகாக்க உதவும் வகையில் தமிழ் இணையப் பல்கலைக் கழகம் உருவாக்கப்படும் எனத் தமிழக முதல்வர் கலைஞர் 1999 பிப்ரவரி 7, 8 தேதிகளில் நடந்த 'தமிழ் இணையம் 1999' மாநாட்டின் நிறைவு விழாவில் தெரிவித்தார். அதைச் செயல்படுத்துவதற்கு ஏற்ற வகையில் ஓர் அறிக்கை தயாரிக்க டாக்டர் வா.செ. குழந்தைசாமி தலைமையில் தமிழக அரசு ஓர் உயர் மட்டக் குழுவை அமைத்தது. அந்தக் குழுவின் அறிக்கையை ஏற்று, தமிழக அரசு, தமிழ் இணையப் பல்கலைக் கழகம் என்ற நிறுவனத்தை உருவாக்கியிருக்கிறது.

11.2.2. நோக்கம் : குறிக்கோள்கள்

தமிழ் இணையப் பல்கலைக் கழகத்தின் நோக்கம், குறிக்கோள் பின்வருமாறு :

நோக்கம்

தமிழ் இணையப் பல்கலைக் கழகம் உலகு தழுவிய வாழும் தமிழ் மக்களும், தமிழில் ஈடுபாடு உள்ள மற்றையோரும் தமிழ் மொழியைக் கற்கவும், தமிழர் வரலாறு, கலை, இலக்கியம், பண்பாடு பற்றி அறிந்து கொள்ளவும் வேண்டிய வாய்ப்புகளை இணையம் வழியாக அளிக்கும் நோக்கத்தைத் தன்னுள் கொண்டது.

குறிக்கோள்கள்

- உலகளாவிய தமிழ்ச் சமுதாயத்தினர்க்கும், தமிழில் ஈடுபாடுள்ள மற்றையோர்க்கும் தமிழ் மொழி, இலக்கியம், பண்பாடு பற்றிய கல்விச் சாதனங்களை உருவாக்கி இணையம் வழியாக அளித்தல்.
- பார் தழுவிய வாழும் தமிழர்கட்கு, அவர்கள் தேவைக்கேற்பப் பாடத்திட்டங்களை உருவாக்கி அளித்தல். அவர்கள் தங்கள் பாரம்பரியத்தோடு தொடர்புடன் வாழத் துணைபுரிதல்.

- உலகின் பல நாடுகளில் வாழும் தமிழர்கள் உருவாக்கும் கல்வியறிவுச் சாதனங்களைத் தொகுத்து, அவற்றைப் பரவலாகத் தமிழ் மக்கட்கு வழங்கும் முயற்சிகளைத் தொடர்ந்து மேற்கொள்ளுதல்.
- தமிழ்மொழி, இலக்கியம், பண்பாடு தொடர்பான பாடத்திட்டங்களை வகுத்தல், கேள்வியறிவுக்காகவோ, அல்லது சான்றிதழ் (Certificate), பட்டயம் (Diploma), பட்டம் (Degree) பெறுவதற்காகவோ கற்போருக்கு இப்பாடங்களைக் கற்க வாய்ப்பளித்தல். வரையறுக்கப்பட்ட தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்தோருக்கு, அவர்கள் கற்ற பாடங்களின் தகுதிக் கேற்பத் தஞ்சைத் தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகம் வழி சான்றிதழ்/பட்டயம்/பட்டம் வழங்க ஏற்பாடு செய்தல்.

12. தமிழ் எழுத்துச் சீரமைப்பு

நாம் வாழ்வது கல்வியுடையது. வரலாறு காணாத அளவிற்கு ஒரு நாட்டின் அரசியல், சமுதாய, பொருளாதார வாழ்வில் மைய இடத்தைக் கல்வி வகிக்கிறது. அனைவரும் கல்வியறிவு (Universal Education) பெறுவது இன்று உலக அளவில் இன்றியமையாத தேவையாகிவிட்டது.

கல்வி கற்பதற்கு மொழியறிவு தேவை. ஒரு மொழியைக் கற்க முதல் படி அதன் எழுத்துகளைக் கற்பதுதான். ஒரு மொழியின் வரிவடிவம் (எழுத்துகள்) எளிதாக இருந்தால் அது எழுத்தறிவு பெறுவதை எளிதாக்குகிறது. எழுத்துகள் எண்ணிக்கையில் மிகுதியாகவும், வடிவத்தில் சிக்கலானவையாகவும் இருந்தால் கற்பது கடினமாகிறது. கற்பவர்களை மலைக்க வைக்கிறது. தமிழ் எழுத்துகள் பின்வருமாறு:

12.1. முதன்மை எழுத்துகள்

i.	உயிர் எழுத்துகள்	
	அ, ஆ, இ, ஈ, உ, ஊ, எ, ஏ, ஐ, ஒ, ஓ, ஔ	12
ii.	மெய்யெழுத்துகள்	
	க், ங், ச், ஞ், ட், ண், த், ந், ப், ம், ய், ர், ல், வ், ழ், ள், ற், ன்	18
iii.	ஆய்த எழுத்து	ஃ
		1

இந்த 31 எழுத்துகள் தான் அடிப்படை. இவற்றைக் கற்க, குழந்தைகள் மெய்யெழுத்தின் புள்ளியையும் தனியாகச் சேர்த்து 31 குறியீடுகளைக் கற்க வேண்டும். ('ஔ' என்னும் உயிரெழுத்தில் புதிய குறியீடு எதுவும் இல்லை)

12.2. சார்பெழுத்துகள்

அடுத்தபடியாக உயிர்மெய் எழுத்துகள்; இவை உயிரும் மெய்யும் சேர்ந்து வருபவை (சான்று: க் + அ = க). இவ்வாறே 18 மெய்யுடன் 12 உயிர் சேர வருபவை 216 உயிர்மெய் எழுத்துகளாகும் (18 X 12=216). இன்று இந்த 216 எழுத்துகளை எழுதுவதற்கு 76 குறியீடுகள் தேவைப்படுகின்றன.

விவரம் பின் வருமாறு (அட்டவணை-1)

க	கா	கி	கீ	கு	கூ	கெ	கே	கை	கொ	கோ	கௌ	
ங	ஙா	ஙி	ஙீ	ஙு	ஙூ	ஙெ	ஙே	ஙை	ஙொ	ஙோ	ஙௌ	
ச	சா	சி	சீ	சு	சூ	செ	சே	சை	சொ	சோ	சௌ	
.
.
ன	னா	னி	னீ	னு	னூ	னெ	னே	னை	னொ	னோ	னௌ	மொத்தக்
ரா	18	18	18	18	18	18	18	18	18	18	18	குறியீடுகள்
	* ** 1 (18)	* ** 72 (72)	* ** 72 (72)	* ** 72 (72)	* ** 72 (72)	* ** 72 (72)	* ** 72 (72)	* ** 72 (72)	* ** 72 (72)	* ** 72 (72)	* ** 72 (72)	76

* குறியீடுகள் எண்ணிக்கை.

** குறியீட்டைப் பயன்படுத்தி எழுதப்படும் எழுத்துகளின் எண்ணிக்கை

க ங.....ன வரை 18 குறியீடுகள் முன்பே கொடுத்துள்ள மெய்யெழுத்துகளில் இருக்கின்றன. தலையில் ஒரு புள்ளிதான் வேறுபாடு. மீதமுள்ள 198 எழுத்துகட்கு முன்பே கூறியது போல 76 குறியீடுகள் தேவைப்படுகின்றன (அட்டவணை - 1). உயிர் எழுத்துகள் உயிர்மெய் எழுத்துகள். ஆய்தம் அனைத்திற்கும் சேர்த்து மொத்தம் 107 (31 + 76) குறியீடுகள் கற்கப்பட வேண்டும்.

இவற்றுள் கா, கெ,கே, கை,கொ கோ கௌ வரிசைகட்குத் தேவைபடுபவை ா, ெ, ே, ை ஆகிய நான்கு குறியீடுகள்தான். ஆனால்

கி, ஙி....., கீ, ஙீ....., கு, ஙு.....கூ, ஙூ....., வரிசைகட்கு ஒவ்வொரு எழுத்துக்கும் ஒரு தனிக்குறியீடு தேவைப்படுகிறது. எனவே 72 எழுத்துகட்கும் 72 குறியீடுகள் தேவைப்படுகின்றன. இவற்றுள் குறிப்பாக;

கு ஙு சு னு டு ணு து ஙு பு மு யு ரு லு வு ழு ளு று னு

கூ ஙூ கு னூ டீ ணூ தூ ஙூ பூ மூ யூ ளூ லூ ழூ ளூ றூ னூ

ஆகிய 36 எழுத்துகளும் ஒன்றுக்கொன்று எவ்விதத் தொடர்பும் இல்லாமல் இருப்பதால் இவற்றைக் கற்பதற்குக் குழந்தைகள் மிகவும் சிரமப்படுகிறார்கள். நீண்ட நாட்கள் குழந்தைகட்குக் கற்பித்த ஆசிரியர்கள் **children get frustrated when they come to these 36 vowel-cosonants** என்று கூறுகின்றனர். ஆங்கிலத்திற்கு மொத்தமே 26 எழுத்துகள் தான். பொதுவாக மத்திய ஆசிய மொழிகள், ஜரோப்பிய மொழிகள் ஆகியவற்றில் மொத்தத்தில் 30-க்கு ஒரு சில எழுத்துகள் கூடுதலாகவோ குறைவாகவோ தான் உள்ளன. நாம் 12 செங்குத்து வரிசைகள்

கொண்ட உயிர் மெய் எழுத்துகளில் 4 செங்குத்து வரிசைகட்கு மட்டும் 72 தனித்தனியான எழுத்துகளைக் கற்க வேண்டியிருக்கிறது. மீதமுள்ள 8 வரிசைகளில் கா, கெ, கே, கை கொ கோ கெள வரிசைகட்கு வலது பக்கத்திலோ இடது பக்கத்திலோ குறியீடுகளைப் பயன்படுத்துவது போல இந்த நான்கு வரிசைகட்கும் பயன்படுத்தினால் நான்கு குறியீடுகள் போதும். இந்தக் குறியீடுகளை அறிஞர்கள் மூலம் வடிவமைக்கலாம். தற்போது சான்றுக்காக அட்டவணை 2-ல் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது போன்று நான்கு குறியீடுகளைப் பயன்படுத்தலாம்.

அட்டவணை - 2 புதிய குறியீடுகள்

இகரம்	☐	உகரம்	☐
ஈகாரம்	☐	ஊகாரம்	☐

அட்டவணை 2-ல் கொடுத்துள்ள குறியீடுகளைப் பயன்படுத்தினால் உயிர்மெய் இகர, ஈகார, உகர, ஊகார வரிசைகள் அட்டவணை 3-ல் கண்டது போல் அமையும். 72 எழுத்துகட்கும் நான்கு குறியீடுகளைக் கற்றால் போதும்.

அட்டவணை-3 சீரமைத்த எழுத்து வடிவம்

கி	கி
ஙி	ஙி
சி	சி
...	...
...	...
...	...
னி	னி

கீ	கீ
ஙீ	ஙீ
சீ	சீ
...	...
...	...
...	...
னீ	னீ

கு	கு
ஙு	ஙு
சு	சு
...	...
...	...
...	...
னு	னு

கூ	கூ
கூ	கூ
கூ	கூ
...	...
...	...
...	...
கூ	கூ

இந்த எளிய மாற்றங்களை ஏற்றுக் கொள்வோமானால் தமிழ் கற்க 39 குறியீடுகள் மட்டுமே தேவைப்படும். அவை அட்டவணை-4ல் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. இந்தச் சிறு மாற்றம் தமிழ் மொழியைக் கற்பதை மிகப் பெரிய அளவில் எளிமைப்படுத்தும் 247 ஒலியெழுத்துகளையும் எழுத அட்டவணை - 4ல் காணும் 39 குறியீடுகளைக் குழந்தைகள் கற்றால் போதுமானது.

அட்டவணை-4

முதன்மை எழுத்துகள் உயிர் மெய்க்குறியீடுகள்

அ	இ	உ	எ	ஓ	ஃ	•	ா
ஆ	ஈ	ஊ	ஏ	ஔ	ஐ	□	□
க	ச	ட	த	ப	ற	□	□
ங	ஞ	ண	ந	ம	ன	ெ	ே
ய	ர	ல	வ	ழ	ள	ை	

நாம் இங்கு கருத வேண்டுவன பின்வருமாறு:

1. ஒரு சிலர் மட்டுமே கல்வி கற்ற பண்டைச் சமுதாயத்தில் வரிவடித்தைக் கற்பதற்கு மட்டும் நீண்ட நாட்கள் செலவிடுவது, சமுதாய அளவில் அவ்வளவு பெரிய கால விரையம் அன்று. இன்று எல்லோரும் கல்வி பெற வேண்டும் என்ற நிலை வரும்பொழுது கற்பதை எளிதாக்குவதும் காலச்சிக்கனமும் மிகுந்த முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன.
2. பண்டைய காலத்தில் கல்வி என்பது பெரும்பாலும் மொழிக் கல்வியாகவே இருந்தது. இன்று மொழிக்கல்வி பல துறைகளில் அறிவு பெற ஒரு சாதனம்தான். மொழிக்கல்வியே கல்வியாகி விடுவதில்லை.
3. வாழ்வு தசையாலும், நரம்பாலும் ஆனது அன்று. அது காலத்தால் ஆனது. இன்று விரைவு (speed) உள்ள சமுதாயமே வெற்றிபெறும்.
4. இங்கு கூறப்படும் சீர்திருத்தம் எழுத்துகளின் எண்ணிக்கையை இம்மியும் குறைப்பதன்று; 247 ஒலி எழுத்துகளையும் எழுதுவதற்குத் தேவைப்படும் குறியீடுகளை மட்டும் குறைத்து கற்பதை எளிதாக்குவதாகும்.
5. பக்கத்தில் உயிர்க் குறியீடுகளைப் பயன்படுத்தும் இந்த மாற்றம் உயிர்மெய் ஆகாரம் (கா), எகாரம் (கெ), ஏகாரம் (கே), ஐகாரம் (கை), ஓகாரம் (கொ) ஓகாரம் (கோ), ஔகாரம் (கௌ) போன்ற மற்ற உயிர்மெய் எழுத்துகளுடன் இணைந்ததேயன்றி தமிழ் எழுத்து மரபுக்குப் புறம்பானதன்று. உண்மையில் இது உயிர்மெய் எழுத்துகளின் வரிவடிவத்தில் ஒரு சீர்மையை (uniformity) உருவாக்குகிறது.
6. ஒரு மொழிக்கு ஒலிதான் நிரந்தரமானது. வரிவடிவம் நிரந்தரமானது அன்று. கி.பி. இரண்டாவது நூற்றாண்டுகட்கும் முன்னிருந்து தொடர்ந்து தமிழ் எழுத்துமாரியே வந்திருக்கிறது. (அட்டவணை-5)

அட்டவணை - 5

தமிழ் நெடுங்கணக்கு : 247 ஒலி எழுத்துகள் [திருத்திய வரிவடிவம்]

அ	ஆ	இ	ஈ	உ	ஊ	எ	ஏ	ஐ	ஓ	ஔ	ஃ	ஔ
க	கா	கி	கி	கட	கட	கெ	கே	கை	கொ	கோ	கௌ	க்
ங	ஙா	ஙி	ஙி	ஙட	ஙட	ஙெ	ஙே	ஙை	ஙொ	ஙோ	ஙௌ	ங்
ச	சா	சி	சி	சட	சட	செ	சே	சை	சொ	சோ	சௌ	ச்
ஞ	ஞா	ஞி	ஞி	ஞட	ஞட	ஞெ	ஞே	ஞை	ஞொ	ஞோ	ஞௌ	ஞ்
ட	டா	டி	டி	டட	டட	டெ	டே	டை	டொ	டோ	டௌ	ட்
ண	ணா	ணி	ணி	ணட	ணட	ணெ	ணே	ணை	ணொ	ணோ	ணௌ	ண்
த	தா	தி	தி	தட	தட	தெ	தே	தை	தொ	தோ	தௌ	த்
ந	நா	நி	நி	நட	நட	நெ	நே	நை	நொ	நோ	நௌ	ந்
ப	பா	பி	பி	பட	பட	பெ	பே	பை	பொ	போ	பௌ	ப்
ம	மா	மி	மி	மட	மட	மெ	மே	மை	மொ	மோ	மௌ	ம்
ய	யா	யி	யி	யட	யட	யெ	யே	யை	யொ	யோ	யௌ	ய்
ர	ரா	ரி	ரி	ரட	ரட	ரெ	ரே	ரை	ரொ	ரோ	ரௌ	ர்
ல	லா	லி	லி	லட	லட	லெ	லே	லை	லொ	லோ	லௌ	ல்
வ	வா	வி	வி	வட	வட	வெ	வே	வை	வொ	வோ	வௌ	வ்
ழ	ழா	ழி	ழி	ழட	ழட	ழெ	ழே	ழை	ழொ	ழோ	ழௌ	ழ்
ள	ளா	ளி	ளி	ளட	ளட	ளெ	ளே	ளை	ளொ	ளோ	ளௌ	ள்
ற	றா	றி	றி	றட	றட	றெ	றே	றை	றொ	றோ	றௌ	ற்
ள	ளா	ளி	ளி	ளட	ளட	ளெ	ளே	ளை	ளொ	ளோ	ளௌ	ள்

இவையன்றியும் தமிழைப்பொருத்தவரை இன்னுமொரு முக்கியமான அம்சத்தையும் குறிப்பிட வேண்டும்.

1. மொத்தம் 7.5 கோடி தமிழர்களில் 20 சதவிகிதம் பேர் அதாவது 1.5 கோடி பேர் தமிழக எல்லைக்கு வெளியே 50-க்கு மேற்பட்ட நாடுகளில் வாழ்கிறார்கள்.
2. தமிழ் இந்தியாவில் ஒரு மாநில ஆட்சிமொழி மட்டுமே. ஆனால் இதைவிட முக்கியமாக இலங்கை, சிங்கப்பூர் ஆகிய நாடுகளில் தமிழ் தேசிய ஆட்சி மொழி.
3. தமிழ், மலேசியா, மொரிஷியஸ், ஃபிஜி, தென் ஆப்பிரிக்கா போன்ற பல நாடுகளில் அங்கீகரிக்கப்பட்ட மொழி.
4. தமிழ் இன்று உலகுதழுவிய வாழும் ஒரு மொழிக் குடும்பத்தின் மொழியாகக் கருதப்படுகிறது.
5. தமிழ் மொழியின் இந்த சர்வதேசத் தகுதியை நாம் காப்பாற்ற வேண்டும். அப்படிக்காப்பாற்ற வேண்டுமானால் அயலகத் தமிழர்கள் தமது தாய் மொழியொடு தொடர்புள்ளவர்களாக இருக்க வேண்டும்.

6. தமிழ்நாடு, இலங்கை தவிர மற்ற நாடுகளில் தமிழ் கற்பது பொருளாதாரத் தேவை அன்று. எனவே தமிழ் சமுதாயத் தேவையாக, பண்பாட்டுத் தேவையாக மட்டுமே கற்கப்பட வேண்டும். தமிழ் கற்பது எளிதாக இருந்தால் ஒழிய வருங்கால இளைய தலைமுறை தமிழ் கற்க முன்வராது.
7. தமிழர்களை ஒரு குவலயக் குடும்பமாக, சர்வதேசக் குடும்பமாக (Global Family) நிலைநிறுத்த, தமிழ் சர்வதேச அளவில் புழக்கத்தில் இருக்கும் மொழி என்ற பெருமையை பாதுகாக்க, மேலும் வலிமைப்படுத்த, உலகத் தமிழர்கள் அனைவரும் தமிழ் எழுதப் பேசத் தெரிந்தவர்களாக இருக்க வேண்டும். அதற்குத் தமிழ் கற்பது எளிதாக்கப்பட வேண்டும். அதற்கு முதற்படி எழுத்துச்சீரமைப்பு.
8. எழுத்துச்சீரமைப்பை, பெரியார், டாக்டர் தெ.பொ.மீ., டாக்டர் மு.வ., டாக்டர் அப்பாதுரை, புலவர் குழந்தை, திரு.கி.வா.ஜ., பேராசிரியர் அ.ச.ஞா போன்ற மாபெரும் தமிழ் அறிஞர்கள் பலர் வரவேற்றிருக்கிறார்கள். ஆரம்பத்தில் எதிர்த்த சிலம்புச் செல்வர். ம.பொ.சி. பின்னர் ஏற்றுக் கொண்டார்.
9. பண்டைய பாரம்பரியமுள்ள சீனம் முதல் நவீன கால மொழியாகிய மலையாளம் வரை ஏறத்தாழ எல்லா மொழிகளிலும் வரிவடிவச் சீர்திருத்தம் நடந்திருக்கிறது.

அட்டவணை - 6 : நூற்றாண்டுகள் கி.மு. 3 முதல் கி.பி. 19 வரை

உயிர் எழுத்துகள்

மெய் எழுத்துகள்

நூற்றாண்டு Century	அ	ஆ	இ	ஈ	உ	ஊ	எ	ஏ	ஐ	ஓ	ஔ
கி.மு. 3	𑌀	𑌁	𑌂	𑌃	𑌄	𑌅	𑌆	𑌇	𑌈	𑌉	𑌊
கி.மு. 2	𑌀	𑌁	𑌂	𑌃	𑌄	𑌅	𑌆	𑌇	𑌈	𑌉	𑌊
கி.மு. 3	𑌀	𑌁	𑌂	𑌃	𑌄	𑌅	𑌆	𑌇	𑌈	𑌉	𑌊
கி.மு. 4	𑌀	𑌁	𑌂	𑌃	𑌄	𑌅	𑌆	𑌇	𑌈	𑌉	𑌊
கி.மு. 5	𑌀	𑌁	𑌂	𑌃	𑌄	𑌅	𑌆	𑌇	𑌈	𑌉	𑌊
கி.மு. 6	𑌀	𑌁	𑌂	𑌃	𑌄	𑌅	𑌆	𑌇	𑌈	𑌉	𑌊
கி.மு. 7	𑌀	𑌁	𑌂	𑌃	𑌄	𑌅	𑌆	𑌇	𑌈	𑌉	𑌊
கி.மு. 8	𑌀	𑌁	𑌂	𑌃	𑌄	𑌅	𑌆	𑌇	𑌈	𑌉	𑌊
கி.மு. 9	𑌀	𑌁	𑌂	𑌃	𑌄	𑌅	𑌆	𑌇	𑌈	𑌉	𑌊
கி.மு. 10	𑌀	𑌁	𑌂	𑌃	𑌄	𑌅	𑌆	𑌇	𑌈	𑌉	𑌊
கி.மு. 11	𑌀	𑌁	𑌂	𑌃	𑌄	𑌅	𑌆	𑌇	𑌈	𑌉	𑌊
கி.மு. 12	𑌀	𑌁	𑌂	𑌃	𑌄	𑌅	𑌆	𑌇	𑌈	𑌉	𑌊
கி.மு. 13	𑌀	𑌁	𑌂	𑌃	𑌄	𑌅	𑌆	𑌇	𑌈	𑌉	𑌊
கி.மு. 14	𑌀	𑌁	𑌂	𑌃	𑌄	𑌅	𑌆	𑌇	𑌈	𑌉	𑌊
கி.மு. 15	𑌀	𑌁	𑌂	𑌃	𑌄	𑌅	𑌆	𑌇	𑌈	𑌉	𑌊
கி.மு. 16	𑌀	𑌁	𑌂	𑌃	𑌄	𑌅	𑌆	𑌇	𑌈	𑌉	𑌊
கி.மு. 17	𑌀	𑌁	𑌂	𑌃	𑌄	𑌅	𑌆	𑌇	𑌈	𑌉	𑌊
கி.மு. 18	𑌀	𑌁	𑌂	𑌃	𑌄	𑌅	𑌆	𑌇	𑌈	𑌉	𑌊
கி.மு. 19	𑌀	𑌁	𑌂	𑌃	𑌄	𑌅	𑌆	𑌇	𑌈	𑌉	𑌊

மெய் எழுத்துகள்	க	ங	ச	ஞ	ட	ண	த	ந்	ப்	ம்	ய்	ர்	ல்	ல்	ழ்	ள்	ந்
கி.மு. 3	𑌃	𑌄	𑌅	𑌆	𑌇	𑌈	𑌉	𑌊	𑌋	𑌌	𑌍	𑌎	𑌏	𑌐	𑌑	𑌒	𑌓
கி.மு. 2	𑌃	𑌄	𑌅	𑌆	𑌇	𑌈	𑌉	𑌊	𑌋	𑌌	𑌍	𑌎	𑌏	𑌐	𑌑	𑌒	𑌓
கி.மு. 3	𑌃	𑌄	𑌅	𑌆	𑌇	𑌈	𑌉	𑌊	𑌋	𑌌	𑌍	𑌎	𑌏	𑌐	𑌑	𑌒	𑌓
கி.மு. 4	𑌃	𑌄	𑌅	𑌆	𑌇	𑌈	𑌉	𑌊	𑌋	𑌌	𑌍	𑌎	𑌏	𑌐	𑌑	𑌒	𑌓
கி.மு. 5	𑌃	𑌄	𑌅	𑌆	𑌇	𑌈	𑌉	𑌊	𑌋	𑌌	𑌍	𑌎	𑌏	𑌐	𑌑	𑌒	𑌓
கி.மு. 6	𑌃	𑌄	𑌅	𑌆	𑌇	𑌈	𑌉	𑌊	𑌋	𑌌	𑌍	𑌎	𑌏	𑌐	𑌑	𑌒	𑌓
கி.மு. 7	𑌃	𑌄	𑌅	𑌆	𑌇	𑌈	𑌉	𑌊	𑌋	𑌌	𑌍	𑌎	𑌏	𑌐	𑌑	𑌒	𑌓
கி.மு. 8	𑌃	𑌄	𑌅	𑌆	𑌇	𑌈	𑌉	𑌊	𑌋	𑌌	𑌍	𑌎	𑌏	𑌐	𑌑	𑌒	𑌓
கி.மு. 9	𑌃	𑌄	𑌅	𑌆	𑌇	𑌈	𑌉	𑌊	𑌋	𑌌	𑌍	𑌎	𑌏	𑌐	𑌑	𑌒	𑌓
கி.மு. 10	𑌃	𑌄	𑌅	𑌆	𑌇	𑌈	𑌉	𑌊	𑌋	𑌌	𑌍	𑌎	𑌏	𑌐	𑌑	𑌒	𑌓
கி.மு. 11	𑌃	𑌄	𑌅	𑌆	𑌇	𑌈	𑌉	𑌊	𑌋	𑌌	𑌍	𑌎	𑌏	𑌐	𑌑	𑌒	𑌓
கி.மு. 12	𑌃	𑌄	𑌅	𑌆	𑌇	𑌈	𑌉	𑌊	𑌋	𑌌	𑌍	𑌎	𑌏	𑌐	𑌑	𑌒	𑌓
கி.மு. 13	𑌃	𑌄	𑌅	𑌆	𑌇	𑌈	𑌉	𑌊	𑌋	𑌌	𑌍	𑌎	𑌏	𑌐	𑌑	𑌒	𑌓
கி.மு. 14	𑌃	𑌄	𑌅	𑌆	𑌇	𑌈	𑌉	𑌊	𑌋	𑌌	𑌍	𑌎	𑌏	𑌐	𑌑	𑌒	𑌓
கி.மு. 15	𑌃	𑌄	𑌅	𑌆	𑌇	𑌈	𑌉	𑌊	𑌋	𑌌	𑌍	𑌎	𑌏	𑌐	𑌑	𑌒	𑌓
கி.மு. 16	𑌃	𑌄	𑌅	𑌆	𑌇	𑌈	𑌉	𑌊	𑌋	𑌌	𑌍	𑌎	𑌏	𑌐	𑌑	𑌒	𑌓
கி.மு. 17	𑌃	𑌄	𑌅	𑌆	𑌇	𑌈	𑌉	𑌊	𑌋	𑌌	𑌍	𑌎	𑌏	𑌐	𑌑	𑌒	𑌓
கி.மு. 18	𑌃	𑌄	𑌅	𑌆	𑌇	𑌈	𑌉	𑌊	𑌋	𑌌	𑌍	𑌎	𑌏	𑌐	𑌑	𑌒	𑌓
கி.மு. 19	𑌃	𑌄	𑌅	𑌆	𑌇	𑌈	𑌉	𑌊	𑌋	𑌌	𑌍	𑌎	𑌏	𑌐	𑌑	𑌒	𑌓

அட்டவணை - 6 (a)

வீரமாமுனிவர் 18-ஆவது நூற்றாண்டில் செய்த மாற்றங்கள்		தமிழக அரசு 1978-இல் செய்த மாற்றங்கள்	
முன்பு	தற்பொழுது	முன்பு	தற்பொழுது
ள்	எ	ஊ	ணா
எ	ஏ	ஈ	றா
ஓ	ஓ	ஊ	ணா
ஓ	ஓ	ஊ	ணை
		ஊ	எல
		ஊ	எள
		ஊ	எள

அட்டவணை - 6 (b)

உயிர் மெய் எழுத்துகள்			உயிர் மெய் எழுத்துகள்		
தற்பொழுது	பரிந்துரைக்கும் மாற்றத்தின்படி	வேள்விக்குடி செப்பேடு	தற்பொழுது	பரிந்துரைக்கும் மாற்றத்தின்படி	வேள்விக்குடி செப்பேடு
தூ	தூ	 வட்டெழுத்து "தூ"	லூ	லூ	 வட்டெழுத்து "லூ"

From R. Krishnamurthy

உயிர் மெய் எழுத்துகள்			உயிர் மெய் எழுத்துகள்		
தற்பொழுது	பரிந்துரைக்கும் மாற்றத்தின்படி	வேள்விக்குடி செப்பேடு	1978க்கு முன்பு	1978க்குப் பின்னர்	பள்ளன் கோவில் செப்பேடு வட்டெழுத்து
பி	பி	 வட்டெழுத்து "பி"	ஊ	ஊ	 வட்டெழுத்து "ஊ"

From R. Krishnamurthy

10. தமிழிலும் 18-ஆம் நூற்றாண்டில் வீரமாமுனிவர் சில மாற்றங்களைச் செய்தார். தமிழக அரசு 1978-இல் சில மாற்றங்களைச் செய்தது. இதனால் நன்மை விளைந்ததே தவிர தமிழுக்கு எந்தத்தீங்கும் ஏற்படவில்லை.

தமிழர்கள் ஒரு மொழியினர்; பல நாட்டினர்; எல்லா நாடுகளிலும் சிறுபான்மையர். அவர்கள் தங்கள் வலிமையை மொழிவழி இணைக்க வேண்டும். பொதுவாக நமது ஆசைகள் பெரியவையாக இருக்க வேண்டும். நமது கனவுகள் பெரியவையாக இருக்க வேண்டும். நாம் உலகு தழுவிய வாழும் மொழிக் குடும்பம் என்ற பெருமிதம் நமக்கு வேண்டும். அதற்கேற்ப நமது அணுகுமுறை, கொள்கை, பார்வை அமைய வேண்டும்.